

2904 / J

מסי דיסק: 2867-I-21
תאריך שיחה: 24.10.2021
שעת התחלה:
שעת סיום:
חוקר:
נחקר:
שפה: עברית
שם מתמלל: עמיחי מלכה ת.ז. 201469509

(הערת המתמלל: נחקרת + דני יופה נכנסו לחדר החקירות)	
נחקרת: אה, עכשיו עם המסיכות.	
דני יופה: לא, בסדר, יש פה את המגן. את מחוסנת?	
נחקרת: בטח. הגזמת, הראשונה שחוסנה.	
דני יופה: אז אין בעיה. עוד שנייה (לא ברור).	
נחקרת: בסדר גמור.	
דני יופה: יש.. אה... אספרסו.	
נחקרת: קצר.	
דני יופה: ס.. סוכר	
נחקרת: בלי כלום.	
דני יופה: בלי כלום.	
נחקרת: ככה, רק אספרסו, זהו.	
דני יופה: יש לנו (לא ברור).	
(מדבר בטלפון: כן (לא ברור)? מה עניינים? אתה יכול לסייע לי באיזה משהו קטן? פינוקי. אז אה... שתכל במכונת אספרסו שלי, יש כוסות בארון שלי, ה... הדלת הראשונה מצד ימין וה... קפסולות במגירה האמצעית בשידת מגירות שלי. קח שתי כוסות, אחת תעשה אספרסו קצר והשנייה כוס מים ואני נמצא פה עם הדס בחדר שלוש מאות וחמש, ב... קומה, ב... בניין של החדר (לא ברור). קצר ומים. כן אחי, תודה. בלי סוכר. ביי)	
איזה כיף. מה... אז מה...	
נחקרת: כבר היה.... (לא ברור) איך קראו לו?	
דני יופה: (לא ברור).	
נחקרת: איפה הוא?	
דני יופה: הוא עבר מפלג אבל הוא פה, הוא... לידינו.	
נחקרת: הוא (לא ברור).	
דני יופה: בשכונה, הוא בשכונה.	
נחקרת: (צוחקת)	
דני יופה: מה, אז מה חדש? מה... מה עובר עליך? מה...	
נחקרת: חמש שנים.	
דני יופה: וואו, מטורף. מטורף.	
נחקרת: זה לא להאמין.	
דני יופה: שנהיה בריאים, כן.	
נחקרת: שנהיה בריאים.	
דני יופה: זמן אה... זמן ארוך.	
נחקרת: מאוד.	
דני יופה: זמן ארוך.	
נחקרת: מאוד. צריך כבר אה... להתחיל לסגור את (לא ברור).	
דני יופה: מה שלום ארנון?	
נחקרת: ארנון בסדר גמור, הוא באנגליה.	
דני יופה: כן?	
נחקרת: כן. מטפל בעצמו. (לא ברור)	
דני יופה: מה? ב... בריאו... בריאותית?	

נחקרת:	בריאותית.
דני יופה:	מה, עם הכתף אז שהיה לו וזה? עדיין הוא טובל מזה? זה צרה... שלא עוברת.
נחקרת:	גם גב, (לא ברור) נכון, נכון, נכון. גב ו... וזה. אבל הוא בסדר, הוא אה... הוא בנה לו בית, קנה בית, בסאקס שמה, באזור ההוא. הוא נמצא הרבה שמה, הילדים למדים, לומדים שם.
דני יופה:	מעולה.
נחקרת:	כן, כן.
דני יופה:	מעולה.
נחקרת:	כן, כן.
דני יופה:	האמת שאני בלונדון אה...
נחקרת:	מה אתה אומר על אלק בולדווין, (לא ברור) סרט? יואו.
דני יופה:	לא נורמלי, כאילו.
נחקרת:	יואו.
דני יופה:	איך מכניסים תחמושת חיה ואקדח זה, זה מטורף. אני... לא מקנא בו האמת.
נחקרת:	גם אני.
דני יופה:	תשמעי, אין לו אחריות אבל אה... את יודעת, הוא הרג בן אדם, (לא ברור).
נחקרת:	אבל יש לו אחריות כי הוא המפיק. הוא גם המפיק, הוא לא רק (לא ברור).
דני יופה:	אלק בולדווין הוא המפיק גם?
נחקרת:	כן, הוא, בסרט הזה הוא גם המפיק, הוא לא רק אה... זה... מתחילים, אתה יודע, ואז מתחילים לספר את בעיות הבטיחות שהיו ושהתלוננו ולא הקשיבו.
דני יופה:	כן.
נחקרת:	יתחיל עכשיו לצאת הכל. זה עצוב, זה טרגדיה איומה.
דני יופה:	נורא.
נחקרת:	ממש ירה בה מקרוב.
דני יופה:	תשמעי, מה שלא יהיה, גם לא קשור לאחריות פלילית, הוא... הרג.
נחקרת:	לא, אפילו מצפונית זה (לא ברור).
דני יופה:	הרג בן אדם, זה משהו נורא.
נחקרת:	נורא, נורא, נורא.
דני יופה:	עכשיו, אומרים שהיא הייתה צלמת ראשית שם וגם הייתה איזה כוכבת עולה.
נחקרת:	ומאחוריה עמד הבמאי אז הוא...
דני יופה:	ה... במאי שחטף גם כן (לא ברור).
נחקרת:	אז הכדור עבר אה... יואו.
דני יופה:	מטורף.
נחקרת:	(לא ברור) הוא היה כנראה קרוב אליה, הם עשו קלוז אפ, קלוז אפ על הירייה.
דני יופה:	מטורף.
נחקרת:	איזה אכזרי זה. יואו. לא, לא.
דני יופה:	שיהיו לנו רק דברים טובים.
נחקרת:	אמן, אמן.
דני יופה:	בשורות טובות.
נחקרת:	אמן, אמן. אצלך במשפחה, (לא ברור).
דני יופה:	אני אומר, אצלי הכל בסדר, ה... הבת שלי הגדולה השתחררה מהצבא.
נחקרת:	(לא ברור)
דני יופה:	תקשיבי עברו...
נחקרת:	(צוחקת) נכון, נכון.
דני יופה:	מאז שאנחנו ישבנו פה היא עוד לא הייתה בבגרות,
נחקרת:	נכון, הם היו קטנים.
דני יופה:	אני צוחק, היא לא הייתה בבגרות.
נחקרת:	בטח, נכון, גם (לא ברור) שלי.
דני יופה:	סיימה צבא.
	(הערת המתמלל: מומי משולם נכנס לחדר החקירות)
מומי משולם:	(לא ברור).
דני יופה:	מכירה את הבחור הזה?

נחקרת:	שבוע טוב.
מומי משולם:	שבוע טוב, מה עניינים?
נחקרת:	אני מעולה, מה נשמע?
מומי משולם:	בסדר גמור, מה קורה?
נחקרת:	בסדר, סליחה שהטרחתי אתכם עד הלום.
דני יופה:	(צוחק)
נחקרת:	(צוחקת)
דני יופה:	אנחנו...
מומי משולם:	אם היית יודעת כמה דברים בו זמנית יש לנו לעשות.
נחקרת:	אני יודעת.
מומי משולם:	שלא קשורים לחקירה הזאת.
נחקרת:	לכן התגמשתי, תדעו לכם שהיו (לא ברור) שלי הייתה צריכה חזור לבאר שבע, לצבא.
מומי משולם:	(לא ברור).
נחקרת:	ביקשתי מ...
דני יופה:	בוא, בוא, בוא.
נחקרת:	מיהונתן שעובד איתי, עשה טובה, לי יש משהו שאני לא יכולה לשנות, קח אותה לבאר שבע. הבעל שלי בפגישות שלו, לא יכול. אמרתי מה, אני אתן לך ליסוע בתחבורה ציבורית?
דני יופה:	צודקת.
נחקרת:	תחבצ?
דני יופה:	גם אנחנו.
מומי משולם:	בטח.
נחקרת:	לא... יהונתן (לא ברור).
מומי משולם:	מה שלומך (לא ברור)?
נחקרת:	מעולה, מה שלומכם?
מומי משולם:	אני שמח לשמוע.
נחקרת:	כן, תמיד אצלי מעולה, לא משנה מה יהיה.
מומי משולם:	זה נכון, זה נכון. תראי, בואו ככה.
נחקרת:	כן.
מומי משולם:	נתחיל (לא ברור), רוצה לשתות משהו? הצעת לה?
נחקרת:	כן, (לא ברור).
דני יופה:	כבר ה... אספרסו בדרך.
נחקרת:	טיפל בעניין.
מומי משולם:	אני, אני כאילו מתבייש שבכלל העליתי.
דני יופה:	נכון.
נחקרת:	נכון.
מומי משולם:	אני מתנצל.
דני יופה:	אני סולח.
נחקרת:	(צוחקת)
מומי משולם:	(לא ברור) מתנצל (לא ברור).
נחקרת:	הוא טוב בזה, הוא טוב בזה.
מומי משולם:	רוצה לספר לי?
נחקרת:	(לא ברור)
מומי משולם:	בן אדם אה... מאסטר.
נחקרת:	כן.
מומי משולם:	הדס, נתחיל עם זה... אני הבנתי לאחרונה אה... פניתי לפרקליטות ואת אמרת להם.
נחקרת:	אה... או-קיי.
מומי משולם:	(לא ברור) ואמרת להם תשמעו, אני רוצה לספר על עוד אה... מספר מקרים, בסדר? מה שחשוב לי, שתתחילי לספר לנו... ממש נרד לרזולוציות לאט לאט, כרונולוגית.

נחקרת:	בסדר גמור.
מומי משולם:	אירוע, אירוע, בצורה מסודרת ואז על כל אירוע נשאל בדיוק מה הפרטים כדי שנוכל לנסות להבין את התמונה. אתה רוצה לרשום לך בצד ככה, או שאתה... כן.
דני יופה:	כן.
נחקרת:	אני רק רוצה להגיד.
מומי משולם:	(לא ברור) אם אתה רוצה (לא ברור).
נחקרת:	שפניתי לפרקליטות מכיוון ש...
מומי משולם:	אבל את מבינה את ה... מבינה את הרעיון, הדס? (לא ברור).
נחקרת:	כמובן, כמובן, כן, כן, כן.
מומי משולם:	(לא ברור)
נחקרת:	הכל, ו... ברור ומובן, רק אני רק רוצה לומר ש... כן.
נחקרת:	פניתי לפרקליטות מכיוון שאני רואה שזה... (לא ברור) ו... איתי, אני נושאת איתי משהו, שאמרתי... התייעצתי גם ו... אני היום, אה... לא מיוצגת כי אני לא צריכה להיות מיוצגת אבל אני מתייעצת עם גיורא אדרת ו...
מומי משולם:	בואי תספר לנו.
נחקרת:	רגע, ואז... וגיורא אמר אנחנו נחכה לשלב שיתחילו הר...
דני יופה:	ריענונים?
נחקרת:	לקראת הריענון.
מומי משולם:	או-קיי.
נחקרת:	ו... נשאל אותם אם זה משהו שזה בכלל אולי זה משהו שלא מעניין (לא ברור) ו... ולכן אה... נפגשנו ואמרתי, יש כאן דברים שלא רוצה לעשות בדקה התשעים פתאום בריענון יגידו זה מאוחר, עש... עשינו... תקלה.
מומי משולם:	אז את אומרת בעקבות זה שהתייעצת עם גיורא אדרת.
נחקרת:	כן, (לא ברור).
מומי משולם:	החלטת אה...
נחקרת:	כמובן. לא, זה היה ברור לי שזה י... י... יעודכן אבל ב...
מומי משולם:	או-קיי.
נחקרת:	אבל לא ידענו באיזה שלב אבל... זהו, אז (לא ברור) נתחיל ככה.
מומי משולם:	מתי התייעצת עם גיורא אדרת בעניין הזה? שהוא אמר לך אה...
נחקרת:	גיורא... אנחנו...
מומי משולם:	כן, אבל מתי התייעצת, מתי סיפרת לו על זה בעצם שאת רוצה לבוא (לא ברור)?
נחקרת:	עכשיו, בחו... ב... חודש... ב... חודש, חודשיים האחרונים משהו כזה, לאחרונה. למרות...
מומי משולם:	בחודש חודשיים האחרונים העלית את זה את בפניו?
נחקרת:	כן, כן. גיורא אני מתייעצת איתו הרבה, מאז ש... מאז ש... נפרדו אה... דרכנו מ... בועז בן צור, שלא ב... שלא ביוזמתי. בדיוק. אה... מצאתי לנכון למרות שארנון אמר שהוא לא מעוניין שמישהו יטפל בו, אני... אמרתי שאני צריכה מישהו שיטפל בי. (לא ברור) זה לא (לא ברור) למשפט פלילי בלי יעוץ משפטי.
	(הערת המתמלל: חוקר 3 נכנס לחדר החקירות)
דני יופה:	תודה רבה.
נחקרת:	ו... (לא ברור).
חוקר 3:	אהלן.
נחקרת:	תודה. היי... לא זיהיתי, מה נשמע?
מומי משולם:	אנחנו ממש אה...
נחקרת:	גם פתחת את הראש אני רואה.
מומי משולם:	ממש אה... חיים שכאלה.
נחקרת:	כן.
מומי משולם:	(לא ברור).
חוקר 3:	נתראה, נתראה אחרי זה.
מומי משולם:	או-קיי.
	(הערת המתמלל: חוקר 3 יצא מחדר החקירות)

נחקרת:	(לא ברור).
מומי משולם:	את אומרת בערך לפני חודש חודשיים דיברת עם גיורא אדרת, לראשונה העלית...
נחקרת:	לא לראש... אה, אני מדברת עם גיורא הרבה.
מומי משולם:	נושא הזה. כן, כן.
נחקרת:	לא, גיורא יודע על זה כבר יותר מחודש וחצי. ההחלטה שלנו מתי ללכת, זה משהו כבר... כמו חודש וחצי.
מומי משולם:	סיפרת לו את זה כבר לפני אה...
נחקרת:	כן, אנחנו התייעצנו (לא ברור) וזה היה ברור שאנחנו נגיד את זה רק...
מומי משולם:	או-קיי.
נחקרת:	מבחינתנו חשבנו שהריענון זה הדבר הזה. ברגע שראינו שיש גם השלמות חקירה לאחרים וכאלה וזה, גיורא אמר את יודעת מה? ניפגש עם הפרקליטות, אם תבקשי פגישה, דיברנו כבר לפני החגים, דיברתי עם ליאת אמרתי לה שאני רוצה (לא ברור), ואחרי החגים התקשרתי אליה שוב אה... לשאול מתי אפשר. גם כדי להבין לוחות זמנים וגם להבין שאם זה מתקרב, אני מבחינתי, הדבר הזה... לא סופר בחקירות מכיוון שכשהתחלנו בחקירות... שמפניות, עניינים וזה, ולא זכרתי. תיכף אני אפרט את הדברים אז ת... זה. שני אירועים גדולים.
מומי משולם:	בואי נתחיל אירוע, אירוע, בסדר?
נחקרת:	או-קיי. רגע, אבל אני רק רוצה להגיד שהדברים האלה נזכרתי בהם ב... באיזשהו שלב אחר כך, אחרי החקירות ונזכרתי בהם ו... כבר הייתי בייעוץ עם...
מומי משולם:	(לא ברור) אחרי החקירות?
נחקרת:	ב... מהלך החקירות שלי.
מומי משולם:	במהלך החקירות נזכרת בזה?
נחקרת:	כן, כן. ובאתי כמובן, הייתי כבר... מה... מה... מה... מהחקירה הראשונה הייתי מיוצגת על ידי בועז בנצור.
מומי משולם:	ובזמן שנחקרת, אה...
נחקרת:	כן
מומי משולם:	ובזמן שהיית פה בגביית עדויות, נזכרת בזה.
נחקרת:	באחד הדברים, באחד ה... אירועים.
מומי משולם:	באחד המקרים.
נחקרת:	תיכף אני אומר לכם מה הוא.
מומי משולם:	בסדר, ועדיין לא סיפרת לנו את זה.
נחקרת:	ולא סיפרתי ובאתי מיד לבועז בנצור ואמרתי, אני... רוצה ללכת עכשיו ולהגיד.
מומי משולם:	בזמן ש... את זוכרת איזה חקירה זו הייתה, באיזה תאריך זה היה?
נחקרת:	לא.
מומי משולם:	לא.
נחקרת:	ב...
מומי משולם:	אם זה היה חקירה ראשונה, שנייה, שלישית? אה...
נחקרת:	אני חושבת שזה בטח היה אחרי השנייה או השלישית, משהו כזה. לא בראשונה.
מומי משולם:	זה אחרי שסיפרת לנו...
נחקרת:	לא זכרתי... כי הייתי...
מומי משולם:	זה אחרי שסיפרת לנו על התכשיט אה... (לא ברור).
נחקרת:	זה אחרי שסיפרתי על הת... אחרי שסיפרתי בוודאות.
מומי משולם:	אחרי זה?
נחקרת:	כי התכשיט הראשון סיפרתי בפעם הראשונה.
מומי משולם:	כן, כן.
נחקרת:	זכרתי אותו כי אני...
מומי משולם:	מה, מה ש... מה ש...
נחקרת:	מוחשית קנייתי אותו.
מומי משולם:	מה שנקנה באגס ותמר, נכון? בנווה צדק.
נחקרת:	באגס ותמר.
מומי משולם:	אחרי החקירה? אחרי שדיברת על זה, נזכרת באירוע נוסף?
נחקרת:	שבאתי לבועז.

מומי משולם :	מתי באת לזה עם בועז?
נחקרת :	לא, באתי לבועז למוחרת היום שפגשתי אתכם או יומיים אחרי, הכרתי את בועז. זאת אומרת, דיברתי איתו בטלפון לפני שנכנסתי לפה.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	ו... באתי אליו בהתייעצות ו... אבל לא בפעם הראשונה, לא זכרתי את זה... (לא ברור).
מומי משולם :	אבל את זוכרת שזה, זה היה אחרי החקירה (לא ברור)?
נחקרת :	כן, בוודאות זה היה אחרי החק... לא, לא, זה בוודאות.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	אם הייתי זוכרת, הייתי גם אומרת את זה בחקירה כי לא...
מומי משולם :	או-קיי. ואז מה אמרת לו?
נחקרת :	ואז הייעוץ היה שאת לא מתנדבת.
מומי משולם :	את סיפרת לו על המקרה.
נחקרת :	כמובן, כמובן.
מומי משולם :	ואחרי שסיפרת לו הוא אמר?
נחקרת :	כמובן, אמרתי אני מרימה טלפון לדני.
מומי משולם :	(לא ברור)
נחקרת :	מבחינתי דני היה הכתובת ואמרתי אני מרימה טלפון ואני מבקשת לבוא להגיד והייעוץ היה את לא מתנדבת. אם ישאלו אותך, את תאמרי, את לא תשקרי.
דני יופה :	למה אבל?
מומי משולם :	למה את לא מתנדבת?
נחקרת :	כי...
מומי משולם :	את זוכרת את שיח בדיוק?
נחקרת :	אני חושבת שבאיזשהו שלב נאמר ש... הם בטח רוצים להגיע לאיזה סכום מסוים ואת לא... את לא... את לא מרימה טלפון. הם לא חברים שלך, את לא מרימה טלפון את ביוזמתך. עכשיו, אני מסייגת את זה מ... לא מסייגת אבל רק אומרת שאני בן אדם... אם גיורא היה אומר לי עכשיו, אומרת לכם את האמת, גם אמרתי את זה לליאת. אם גיורא היה אומר לי עכשיו את לא נפגשת כרגע אם ליאת, את לא יוזמנת פגישה כי זה לא זמן נכון, אז הייתי מקשיבה לייעוץ המשפטי ועושה את זה. אני בן אדם... שמאמין ב...
דני יופה :	שזה גם מה שאת אומרת שעשית אז, עם בועז.
נחקרת :	חד וחל
דני יופה :	(לא ברור).
מומי משולם :	אז אני רוצה רק ככה לעשות לנו סדר. אחרי העדות שלך לראשונה שאת מספרת על ה... הרכישה של התכשיט מהחנות א...
נחקרת :	אני לא... אה, כן, כן.
מומי משולם :	שאת רכשת את זה בעצמך, עבור הגברת נתניהו, בועז בנצור נכנס לתמונה.
נחקרת :	נכון.
מומי משולם :	ואחרי החקירה הזאת, את לא זוכרת מפגש ראשון, שני, שלישי.
נחקרת :	אה-הא.
מומי משולם :	את באה ומספרת (לא ברור)
נחקרת :	נזכרתי באותו... אמרתי לו וואי.
מומי משולם :	רגע, רגע, שנייה הדס. את באה מתחילה לספר לו על הסיפור שעוד לא סיפרת לו או סיפור נוס... נוסף.
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	או מקרה נוסף של רכישת מתנה ואז הוא אומר לך כבתגובה.
נחקרת :	לא רכישת שנתנה על ידי. (לא ברור)
מומי משולם :	עוד מעט, עוד תסבירי לנו על האירוע.
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	מתנה נוספת שלא סיפרת. אה.. מספרת לו את זה.
נחקרת :	יודע אותה בוודאות.
מומי משולם :	הוא אומר לך, מה הוא אומר?
נחקרת :	לא... את, את לא הולכת אליהם.

מומי משולם :	(לא ברור)
נחקרת :	את לא מתנדבת. אם ישאלו, אם יקראו בחקירה נוספת ויוודע להם שיש דבר כזה.
מומי משולם :	כי הם רוצים להגיע לאיזשהו סכום מסוים. את הבנת מה הכוונה בזה שהם צריכים להגיע לסכום מסוים? הוא הסביר מה הכוונה?
נחקרת :	זה, זה היה בשלב מאוחר כששאלנו אותו למה? למה אני לא יכולה? זה מ... זה הציק לי.
מומי משולם :	כי (לא ברור), מה, שאלת אותו כמה פעמים על זה?
נחקרת :	שאלתי, למה אני לא יכולה להגיד את זה.
מומי משולם :	לא, העלית את זה כמה פעמים? בכמה שיחות?
נחקרת :	תיכף אני אומר לך כי היה סיפור שני ולכן אז אמרתי, אני...
מומי משולם :	אז אתה יודע מה? אז בוא נתחיל.
נחקרת :	בוא נתחיל.
מומי משולם :	ואחרי זה נס... בין לבין.
נחקרת :	אז מדובר פה ב...
מומי משולם :	מה שחשוב לי שבין לבין, שאת אומרת בין... בין ה... זה שאת מספרת לנו על המקרה הראשון או השני, את כל פעם מעלה את הנושא שאת רוצה לספר את למשטרה.
נחקרת :	אני לא, אני...
מומי משולם :	אז בין, אז תש... תנסי, תנסי לעשות את זה, הדס, כרונולוגית, או-קיי?
נחקרת :	אז-קיי.
מומי משולם :	(לא ברור)
נחקרת :	המקרה הראשון שזכרתי בו זה הצמיד הזה.
נחקרת :	(לא ברור).
דני יופה :	טוב, שנייה רגע, שתי שנייה מים.
מומי משולם :	(לא ברור)
דני יופה :	שנייה, (לא ברור).
נחקרת :	כן.
דני יופה :	שנייה, בואי ננשום רגע. הכל בסדר.
נחקרת :	נכון. לא, אני בסדר.
דני יופה :	יופי.
מומי משולם :	לא, לא, בסדר גמור.
נחקרת :	צמיד אה... צמיד ש...
מומי משולם :	(לא ברור)
נחקרת :	אני אספר (לא ברור) את סיפור המעשה.
מומי משולם :	עכשיו חשוב תמיד מה שאת זוכרת, תאריך, (לא ברור), איך זה התחיל, מי הציג, מה (לא ברור).
נחקרת :	כמובן, כמובן, כמובן.
מומי משולם :	איך זה עלה בכלל, (לא ברור).
דני יופה :	(לא ברור) היו עוד מעורבים, כאילו, ב... עניין הזה.
נחקרת :	כמובן, כמובן.
מומי משולם :	(לא ברור).
נחקרת :	אספר לכם את כל מה שאני יודעת.
מומי משולם :	בסדר גמור.
נחקרת :	עובדתית.
מומי משולם :	בדיוק.
נחקרת :	בלי ניתוחים פסיכולוגים (לא ברור).
מומי משולם :	(לא ברור) זה משהו אחר.
נחקרת :	עובדתית.
דני יופה :	בדיוק, מעולה.
נחקרת :	אנחנו נלך על עובדות.
דני יופה :	מעולה.
נחקרת :	אה... ב... ת... ב... הזוג נתניהו טס לארצות הברית, או לווישינגטון או לאוי"ם, כל

שנה בתאריך מסוים. קיבלתי טלפון משרה שהפעם יש להם יום נישואים... אני חשובת שזה היה עשרים וארבע שנים אבל אני לא בטוחה.	מומי משולם :
אח-הא.	נחקרת :
הפעם זה מספר יפה כזה והיא רוצה... אה... מתנה יפה. עכשיו, לדעתי זה היה באותה תקופה של המעילים. זה היה באותו... זה היה בפברואר חמש עשרה.	מומי משולם :
נחקרת :	מומי משולם :
כך.	נחקרת :
היום נישואים שלהם.	מומי משולם :
לדעתי...	נחקרת :
אם אני זוכר נכון, את מדברת על היום נישואים שלהם שהוא היה בפברואר חמש עשרה?	מומי משולם :
(לא ברור) אני לא יודעת מתי הם התחתנו.	נחקרת :
לא, בסדר, (לא ברור).	מומי משולם :
אני לא, אבל זה משהו שזה היה... תיכף אני אגיד לכם כי הבאתי לכם את החשבונות של הצמיד הזה.	נחקרת :
אז קיי, פברואר חמש עשרה, אז קיי.	מומי משולם :
פברואר חמש עשרה היא ביקש... הם נושאים לארצות הברית והיא מבקשת הפעם מתנה יפה.	נחקרת :
אז קיי.	מומי משולם :
ו... אמרתי לה טוב, אני אעביר את המסר לארנון.	נחקרת :
היא אמרה לך אני רוצה מתנה יפה	מומי משולם :
כן.	נחקרת :
ליום הנישואים שלנו?	מומי משולם :
כן.	נחקרת :
אז קיי.	מומי משולם :
היא מבקשת מתנה.	נחקרת :
היא אמרה איזה? מה (לא ברור) או ש...?	מומי משולם :
אני לא זוכרת.	נחקרת :
אז קיי.	מומי משולם :
היא ביקשה מתנה יפה. מתנה יפה זה לא... אה... שמפניה. מתנה יפה זה מתנה... לא הייתי צריכה להסביר הרבה לארנון. הרמתי טלפון לארנון, שרה התקשרה והיא מבקשת מתנה יפה הפעם. הם יהיו בארצות הברית	נחקרת :
מה זה הפעם? זה בעצם הפעם הראשונה שזה לא שמפניה וסיגרים. לפי מה שאני מבין ממך.	מומי משולם :
מתנה ליום נישואים, לא מעילים, המעילים זה...	נחקרת :
ה... לא, בסדר, היו המעילים לפני.	דני יופה :
היו את המעילים.	מומי משולם :
המעילים.	נחקרת :
אבל פעם ראשונה שזה בעצם תכשיט שאת שומעת ממנה, נכון?	מומי משולם :
כן, כן, כן.	נחקרת :
היא לא אומרת תכשיט בעצם, היא אומרת מתנה יפה.	מומי משולם :
היא אומרת מתנה יפה. אני לא זוכרת, אולי היא אמרה ת... לא, היא אמרה מתנה יפה ליום הנישואים, לא.	נחקרת :
אז קיי, את פונה למילצן.	מומי משולם :
ואני (לא ברור) לארנון ואני אומרת לו... ארנון לדעתי לא נסע אז, אם אני לא טועה. אני חושבת שארנון לא נסע, אולי הוא כן נסע, אבל אני לא בטוחה. אבל ידענו שגיימי נוסע ל... למפגש הזה. ו...	נחקרת :
איך ידעת שגיימי נוסע?	מומי משולם :
כי אני בקשר איתו, אני עובדת איתו.	נחקרת :
אז קיי.	מומי משולם :
וצלצלו, ארנון וא... ארנון אמר לי תרימי את הט... בואי נלך (לא ברור).	נחקרת :
רגע, איך ארנון מגיב שאת אומרת לו שרה רוצה מתנה (לא ברור).	מומי משולם :
טוב, צריך לדבר עם גיימי, הוא יהיה שמה, אני לא יהיה שם, אני כן יהיה שם.	נחקרת :

צריך לדבר ...	מומי משולם :
למה צריך לדבר עם גיימי?	נחקרת :
(צוחקת) כי גיימי נותן הוראה לאייאן הבאטלר וישר קונים ואין בעיה וגיימי.	מומי משולם :
אבל לא אמרת אז בזמנו שאמורה להיות חלוקת הוצאות בינו לבין מיל'צן?	נחקרת :
כן, ארנון אמר לו נשתתף איתך, תקנו, אני (לא ברור) אתחלק איתך, כן.	מומי משולם :
אמר לו? רגע, אז (לא ברור).	נחקרת :
אבל הוא לא שילם כמובן, אבל לא משנה.	מומי משולם :
שנייה, מי, מי יוצר את הקשר? הוא, ארנון אומר לך להתקשר לגיימי.	נחקרת :
ארנון ואני מתקשרים לגיימי ביחד.	מומי משולם :
ביחד?	נחקרת :
ביחד.	מומי משולם :
ומה, בואי תספרי לי מה קורה (לא ברור)?	נחקרת :
ואנחנו מתקשרים ואני אומרת לארנון (לא ברור).	מומי משולם :
אה?	נחקרת :
ארנון אומר לי תספרי לו, לגיימי מה הבקשה. ואמרתי לו ששרה התקשרה, יש יום נישואים והיא מבקשת מתנה יפה וארנון אומר מכיוון שאתה שם, אתה תהיה שם, אז אם אתם יכולים לדאוג, אני אתחלק איתך. אני... תקנו.	מומי משולם :
מה גיימי אומר על זה?	נחקרת :
וגיימי אומר בטח, בטח, מה הוא אומר?	מומי משולם :
הם מדברים על סכומים, על איזה סוג?	נחקרת :
לא סכ... ואז... כן, ואז גיימי אומר אני אקנה מתנה יפה. אמרתי לו אל תגזים במתנה. נבהלתי כי אמרתי מתנה יפה אצלו זה... אפילו לא מתנה כמו אצל ארנון. מתנה יפה אצל גיימי זה... לי הייתה יום הולדת חמישים, אני יודעת שגיימי אמר להם קנו לה... תכשיט, זה. אמרתי תקשיבו, תגידו לו לא לקנות לי. אני לא אישה של תכשיטים, לא רוצה. אצלו ה... מאה אלף דולר או מאתיים אלף דולר זה כמו בערך שקל אצלי.	דני יופה :
הכל יחסי.	נחקרת :
כן. וגם הנדיבות אז זה בסדר. אז הוא אמר אני אקנה מתנה. מה להוציא? עשרת אלפים דולר? אמרתי לו לא, בשום אופן לא. אל תוציא עשרת אלפים דולר, זה... זה המון, לא. ממש לא. אז הוא אומר אז בכמה? אמרנו לו אולי חמשת אלפים, אולי, לא יודעים, אבל משהו קטן.	מומי משולם :
אז דיברתם קצת על הסכומים בסוף?	נחקרת :
דיברנו קצת על הסכומים.	מומי משולם :
מה הוחלט?	נחקרת :
ואז הוא אמר אל תדאגו. אני אגיד לאיאן שיקנה.	מומי משולם :
אז לא נסגר סכום.	נחקרת :
לא נסגר סכום.	מומי משולם :
רק אמרת לו עשרת אלפים דולר זה נראה (לא ברור).	נחקרת :
אמרתי לו זה המון, אל תקנח.	מומי משולם :
ואז הוא אומר לך שאיאן, זה העובד ה... ואז הוא אמר.	נחקרת :
סרילנקי, נכון?	מומי משולם :
נכון.	נחקרת :
לא הודי, שלא תתבלבל.	מומי משולם :
הוא לא הודי, הוא סרילנקי. והוא יהודי גם.	נחקרת :
הוא תמיד אומר לי הודי ואני מתקן אותו	מומי משולם :
לא, הוא סרילנקי.	נחקרת :
הוא גם יהודי?	מומי משולם :
הוא... הוא יהודי. הוא עשה יהדות, הוא עשה... הוא הת... הת... התגייר.	נחקרת :
אז הוא אומר אני אגיד לאיאן שיקנה?	מומי משולם :
כן.	נחקרת :
גיימי היה איתכם בשיחה, דרך אגב?	מומי משולם :
לא.	נחקרת :

מומי משולם :	לא.
נחקרת :	לא, לא, רק שלושתנו.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	ואז... איאן מצלצל אליי, אולי יום אחרי, משהו כזה.
מומי משולם :	ואיפה הוא היה באותו זמן?
נחקרת :	את לא מבינה מה קניתי לה. הם היו שם, בארצות הברית.
מומי משולם :	הם היו כבר... פקר ו... (לא ברור) שם?
נחקרת :	כן, כן. הוא אמר לי את לא מבינה מה קניתי לה. אמרתי לו מה (לא ברור).
מומי משולם :	אה, הוא אמר לך שהוא קנה?
נחקרת :	כן, הוא אומר לי קניתי לה, זה עלה חמישים אלף דולר. אמרתי לו מה? השתגעת? אמרתי להם לא... אמרתי לכם לא לקנות בסכום, (לא ברור). הוא אומר לא, קיבלתי הנחה, זה ארבעים ושתיים אלף דולר. אז אמרתי לו תקשיב, זה מטורף, זה מטורף. ארנון, צלצלתי אליי, אמרתי לו תקשיב, הם קנו תכשיט בארבעים ומשהו אלף דולר.
מומי משולם :	מה אומר על זה ארנון?
נחקרת :	היה בהלם, הוא כמובן, הוא גם לא השתף. כמובן שהוא... זה...
מומי משולם :	(לא ברור) מה זה כמובן? הרי (לא ברור)
נחקרת :	זה לא משנה, ארנון גם אמר לגיימי ליום הולדת שלי... גיימי אמר לו אז אני נותן לה, אם היא לא רוצה תכשיט, אני נותן... מה אתה נותן לה מתנה? אז הוא אמר לא, למלדיביים. אז ארנון אמר טוב, אז אני אתחלק איתך. אז לא משנה, אז כמובן לא התחלק, וכמובן גם לא נסעתי כי (לא ברור).
מומי משולם :	את אומרת ש... לפעמים ארנון אומר אני אתחלק והוא לא באמת מתחלק.
נחקרת :	כן, הוא לא... בדיוק (צוחקת) ואז...
מומי משולם :	אז רגע, ואז מה, מה, איך ארנון הגיב?
נחקרת :	ואז מה שקרה.
מומי משולם :	שאת אומרת לו שזה ארבעים ושניים אלף דולר? מה הוא אומר (לא ברור)
נחקרת :	בהלם, לא נורמלי.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	הוא אומר, הוא לא נורמלי.
מומי משולם :	הוא אומר משהו על (לא ברור)?
נחקרת :	ואז הוא אומר לי תדאגי שתהיה לך את החשבונית, ארנון אומר. למה, זה לא סתם שיש לי את החשבונית. ארנון אומר לי תדאגי שיש לך את החשבונית כי כש, כשהם יבואו לא... כשהם, איאן וגיימי יגיעו לארץ, את תראי לה את החשבונית הזאת ותגידי לה ש... אז אמרתי לו באיזה אמתלה אני אגיד לה שהיא תראה את החשבונית? הוא אומר אני רוצה שהיא תדע כמה כסף זה עלה. אבל את תגידי לה... אמרתי לו היא לא, היא לא תסכים לקחת (לא ברור), מה אני אגיד לה? אז הוא אמר לא, את תגידי לה שהיא בטח רוצה לבטח את זה כי זה דבר יקר. היא חייבת את החשבונית בשביל לבטח.
מומי משולם :	או-קיי. (לא ברור).
נחקרת :	עכשיו, הם עשו לה את זה...
מומי משולם :	(לא ברור) איאן באותו (לא ברור) שאומר לך קיבל הנחה, במקום חמישים (לא ברור) מה סוג התכשיט? איפה זה נרכש?
נחקרת :	הוא אמר לי שהוא קנה לה צמיד.
מומי משולם :	צמיד?
נחקרת :	מהמם, שהיא ת... היא תאהב אותו בצורה בלתי רגילה.
מומי משולם :	הוא אמר איפה הוא רכש את זה?
נחקרת :	לא. אבל אמרתי לו שאני רוצה את החשבונית, שארנון רוצה שאני אראה לה אותה אחר כך לביטוח.
מומי משולם :	מה הוא אמר על זה, (לא ברור)
נחקרת :	(לא ברור).
מומי משולם :	(לא ברור) ויש לך אותה פה.
נחקרת :	היא פה, היא פה במעטפה האותנטית כי אני הבאתי לה וסגרתי אותה. תראה איך היא נראית כי היא בתיק שלי כבר מאז.

מומי משולם :	נגיע, נגיע ל...
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	בנתיים עדיין בסיפור (לא ברור)
נחקרת :	והם העניקו לה את הצמיד שמה ב... ב... ב... לדעתי הם היו באייפק. או ב...
מומי משולם :	באוי"ם. הם היו... תסתכלו ותאריכים, (לא ברור).
נחקרת :	אני בכוונה לא בדקתי.
מומי משולם :	או-קיי. מי העניקו לה את זה?
נחקרת :	לדעתי איאן נתן לגיימי לתת לה את זה.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	עכשיו, לפני חודש ומשהו קיבלתי טלפון מגרי גינבורג, אתם אה...
מומי משולם :	חודש ומשהו, עכשיו?
נחקרת :	עכשיו.
מומי משולם :	גרי גינצבורג, הוא גר ב?
נחקרת :	בניו יורק.
מומי משולם :	הוא יח... הוא גם יהודי?
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	ישראל?
נחקרת :	כן. לא, הוא לא ישראלי.
מומי משולם :	הוא לא ישראלי?
נחקרת :	לא, לא, לא. הוא היה מגיע לפה לארץ לכתוב את הנאומים לביבי. ארנון היה מביא אותו. שאמרתי לכם זאת המתנה הכי יפה שארנון נתן.
מומי משולם :	הוא עבד בוורנר או משהו, לא? הוא לא עבד בחברת וורנר, של הסרטים?
נחקרת :	כן, נכון. הוא עבד (לא ברור) וורנרס, נכון. הוא היה היועץ האסטרטגי של, בהתחלה של רופרט מרדוק בפקס ואחר כך עבר ל...
מומי משולם :	ככה הכיר אותו ארנון, דרך ה...?
נחקרת :	כן. דרך אה... רופרט מרדוק, דרך פוקס. הוא הגיע לפה לוועדת, לוועידת הנשיאים, ככה הכרנו אותו.
דני יופה :	או-קיי.
מומי משולם :	אז מה קרה...
נחקרת :	באלפיים (לא ברור).
מומי משולם :	הוא היה כותב נאומים לביבי את אומרת?
נחקרת :	אה?
מומי משולם :	הוא היה כותב נאומים לביבי?
נחקרת :	בטח, את נאום בר אילן, הוא... הוא היה מגיע לפה אפילו ליממה, לשבת. אנחנו היינו מביאים אותו.
מומי משולם :	למה, הוא גם מדבר עברית?
נחקרת :	לא. הוא היה יושב, כותב לו... מכניס אותו קצת לפחות ימניות, קצת ביותר אה...
מומי משולם :	זה.
מומי משולם :	או-קיי, אז הוא מתקשר אלייך (לא ברור)
נחקרת :	וג... וגרי.
מומי משולם :	אז גרי מתקשר אלייך לפני חודש וחצי.
נחקרת :	גרי.
דני יופה :	התקשר לפני חודש וחצי, כן.
נחקרת :	גרי לפני אה... כמה ש...
מומי משולם :	אנחנו קצת קופצים אבל אחרי זה נחזור (לא ברור).
נחקרת :	אנחנו קופצים אבל אני רק אגיד לכם שבאיזשהו שלב לפני... גרי היה תמיד מגיע ראשון ל... ל... ל... לנאומים של ביבי כי הוא היה יושב ומקשיב ו... הוא היה מזמין אותנו תמיד ביבי. הוא מאוד הער... העריך אותנו. ו... גרי (לא ברור) כמה שנים, עוד לפני החודש וחצי ואומר לי תשמעי, את לא מבינה מה היה לי. מה היה לך? אומר
מומי משולם :	הוא צלצל אליך לפני כמה שנים?
נחקרת :	כן, אנחנו בקשר.

מומי משולם :	בסדר.
נחקרת :	חברים. וגרי אומר לי תשמעי, יאיר לי מחפש לי בטלפון ורואה את השם שלך. אחרי שהתחילו החקירות, אחרי שיצא הכל. ויאיר אומר לו מה הדס קליין עושה לך בטלפון? היא האויב שלנו (תורגם מאנגלית: שי אז אוור אנמי).
מומי משולם :	יאיר מחפש בטלפון שלו?
נחקרת :	יאיר נתניהו מסתכל לו בטלפון. אולי רצה לשלוח (לא ברור).
מומי משולם :	ורואה אותך באנשי קשר, או-קיי?
נחקרת :	כן. מה היא עושה אצלך? היא האויב שלנו (תורגם מאנגלית: שי אז אוור אנמי). אז גרי אמר לו תקשיב, תמחוק אותה הוא אמר לו. אז גרי אמר לו תקשיב, אני מכיר אותה עוד לפני שאני מכיר אותך, היא חברה טובה שלי, לא אמחוק אותה.
מומי משולם :	וזה היה לפני כמה שנים?
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	וגרי סיפר לך את זה לפני כמה שנים.
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	אחרי שהתחילו הח... אחרי שפרץ הכל, שכבר היה זה. ו...
מומי משולם :	טוב, זה לא קשור למקרה.
נחקרת :	זה לא קשור למקרה אבל ביבי אז אמר לו גם, למה הם עושים לי את זה? למה היא דיברו עליי ככה? אז הוא אמר לו אתה יודע שיש לך בעיה. גרי סיפר.
מומי משולם :	מה הוא אמר לך גרי? שמה?
נחקרת :	שביבי אמר לו אחר כך למה הם עושים לי את זה, ארנון והדס? למה הם מדברים ככה וזה, על השמפניה וזה. אז הוא אמר לו אבל אתה... אני יודע שיש בעיה עם זה. גרי אמר לו אני מכיר את זה, אני יודע. אני זוכר את הדס ויהונתן נוסעים ל... ל... לירושלים (לא ברור) עם אה... (לא ברור)
מומי משולם :	מאיפה הוא יודע את זה גרי?
נחקרת :	היינו לוקחים אותו לפעמים מהשדה, יהונתן ואני ובאים (לא ברור) הייתי אומרת לו אתה תחכה רגע, אני נכנסת והיא... זה.
מומי משולם :	זאת אומרת, גרי היה אתכם במעמד העברת השמפניה גם?
נחקרת :	היה אולי פעם אחת שאני הורדתי אותו, הורדנו אותו במלון ואני נסעתי אליהם.
מומי משולם :	זאת אומרת, את אומרת שהוא ידע.
נחקרת :	בטח שהוא ידע.
מומי משולם :	או-קיי, אז גרי עונה לו... מה, מה גרי ענה לו, את אומרת?
נחקרת :	גרי אמר לו אתה יודע הרי שיש בעיה, הם לא אמרו דברים שהם (לא ברור). זהו. לא רציתי גם לשמוע למען האמת. אמרתי זה לא העניין שלי, לא רוצה (לא ברור).
מומי משולם :	אבל זה היה...
נחקרת :	כן, זה היה ב...
מומי משולם :	לפני כמה שנים. כן?
נחקרת :	כן, כן, כן.
דני יופה :	עכשיו חזרנו ללפני חודש וחצי.
מומי משולם :	(לא ברור).
נחקרת :	לפני חודש וחצי הוא אומר לי את יודעת, אני לא שוכח את הצמיד ש... שנתנו לה שם.
מומי משולם :	הוא מיוזמתו?
נחקרת :	כן. ביוזמתו לגמרי, ביוזמתו.
מומי משולם :	ככה, (לא ברור) כאילו?
נחקרת :	כן, לא יודעת על מה דיברנו, על בכלל על זה, לא יודעת, אולי (לא ברור)
מומי משולם :	מה הוא אומר לך? אני לא אשכח את ה...? צמיד?
נחקרת :	לא אשכח את הצמיד שנתנו לה שם. עכשיו, אני אומרת לעצמי, לא ידעתי שגרי ראה שנתנו.
מומי משולם :	לא ידעת על ה... לא ידעת שהוא...
נחקרת :	שהוא ראה. לא ידעתי שהוא ראה. אני יודעת שגיימי יודע ואיאן יודע. לא ידעתי שגרי ראה שנתנו שמה.
דני יופה :	איך הוא אמר? הוא אמר שהוא ראה את זה? איך (לא ברור)

נחקרת :	לא רציתי לדבר איתו על זה.
מומי משולם :	אה, לא?
נחקרת :	האמת?
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	הייתי בהלם וגם לא רציתי להגיד (לא ברור)
מומי משולם :	אז לא שאלת שאלות?
נחקרת :	לא.
מומי משולם :	איך הוא ראה?
נחקרת :	לא.
מומי משולם :	מה ראה? מה הוא יודע?
נחקרת :	לא.
מומי משולם :	אבל מה הוא אומר לך? שהוא ראה?
נחקרת :	כן, הוא אמר לי אני... אני זוכר את הצמיד שנתתם שמה, אני בהלם הייתי אז. עכשיו אני לא רציתי להגיד יודעת לא יודעת, וזה וזה. (לא ברור) את השיחה וסגרנו. מאז לא דיברתי איתו. (לא ברור).
מומי משולם :	לא פתחת את זה הנושא?
נחקרת :	לא, לא, לא, לא, לא.
מומי משולם :	לא שאלת (לא ברור).
נחקרת :	לא, לא. אבל אני יודע שהוא יודע.
מומי משולם :	או-קיי. זאת אומרת, אז איך הגבת (לא ברור)?
נחקרת :	לא משנה, זה לא משהו ששינה לי את ה... למה אני אבוא לספר או לא. אני כבר... הרבה זמן הולכת עם זה וגירא אמר תקשיבי.
מומי משולם :	שנייה אבל.
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	אני רק רוצה לסכם
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	את הנושא של גרי.
נחקרת :	כן, כן.
מומי משולם :	הוא מספר לך שהוא נדהם כשהוא ראה את ה... צמיד. איך ידעת אגב שזה צמיד?
נחקרת :	שזה הצמיד הזה?
נחקרת :	כי אני יודעת שזה זה.
מומי משולם :	(לא ברור) כשהייתי בניו יורק? לא, הוא אומר... הוא אומר.
נחקרת :	כשהוא היה שם.
מומי משולם :	הוא אומר ראיתי את הצמיד בניו יורק?
נחקרת :	זה הצמיד היחיד, כן.
מומי משולם :	אבל את לא יודעת שום אה... זה.
נחקרת :	לא יודעת אם זה בניו יורק, אני לא בטוחה
דני יופה :	היא אמרה (לא ברור) וושינגטון.
נחקרת :	אולי וושינגטון, אני לא בטוחה.
מומי משולם :	או-קיי, או-קיי. בארצות הברית.
נחקרת :	בכנס הזה.
מומי משולם :	הוא ראה את זה ב... בארצות הברית.
נחקרת :	לדעתי זה אותו כנס שגם
מומי משולם :	גרי אומר לך.
נחקרת :	יוסי כהן אז היה, יש (לא ברור).
מומי משולם :	איך, איך הוא אמר לך (לא ברור)? תגידי עוד פעם מה הוא אמר לך על הצמיד? ראיתי (לא ברור)?
נחקרת :	שאני הייתי בהלם מהצמיד שנתתם.
מומי משולם :	או-קיי. הוא אמר משהו... (לא ברור).
נחקרת :	אה... גרי בלי שום קשר לזה, בלי שום קשר לזה, אמר לי פעם תדעי לך, אם את צריכה את זה, אם את צריכה שאני אבוא לפה אי פעם ואני אעלה לדוכן העדים בשבילך או משהו. אמרתי לו אני לא צריכה כלום.

מומי משולם :	הוא אמר לך שהוא רוצה לבוא להעיד, במשטרה?
נחקרת :	לא על הצמיד, לא דיברתי על זה. בעבר, פעם הוא אמר לי אם את צריכה חיזוק, אם את צריכה שאני אבוא ואני אגיד את זה האמת וזה.
מומי משולם :	על מה?
נחקרת :	כולם מי (לא ברור).
מומי משולם :	על הדברים שאת סיפרת? שהוא יודע עליהם, זה הכוונה?
נחקרת :	כן. אבל לא על, אני לא הרחבתי את הדיבור על הצמיד הזה, באמת שלא.
מומי משולם :	על מה, כאילו, על ה... שמפניה?
נחקרת :	כן, לדעתי כן. לדעתי גם... ב...
מומי משולם :	מתי הוא אמר את זה?
נחקרת :	לפני הרבה זמן.
מומי משולם :	לפני הרבה זמן.
נחקרת :	כן. לפני הרבה מאוד זמן. אולי במתח שלי שהיה אז עם ארנון ובעוז, עם כל הסיפור הזה, אני הייתי מאוד ב...
מומי משולם :	ומה הוא אמר? שהוא יכול לחזק את הדברים שלך?
נחקרת :	כן, כן.
מומי משולם :	זה מה שהוא אמר לך?;
נחקרת :	כן, כן, כן, כן, שהוא ישמח.
מומי משולם :	או-קיי, אז הסיפור עם הצמיד מבחינת... מבחינת גרי, זה שהוא אמר לך שהוא ראה אותו.
נחקרת :	כן, שהוא מודע לזה.
דני יופה :	(לא ברור)
מומי משולם :	מה קורה אז?
נחקרת :	ושהוא היה בהלם.
מומי משולם :	זה... לפני חודש וחצי.
נחקרת :	טוב, מה קרה? הם חוזרים לארץ
מומי משולם :	חוזר... זה ה....
נחקרת :	כן, (לא ברור) חוזרים.
מומי משולם :	שיחה עם גרי לפני חודש וחצי.
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	אנחנו חוזרים שוב.
נחקרת :	חוזרים ל...
מומי משולם :	שאת אומרת שה...
נחקרת :	לימים האלה.
מומי משולם :	(לא ברור), שאינן בא וקנה את זה, את אומרת, בפברואר היה את היום נישואים שלהם להערכתך?
נחקרת :	אני לא יודעת, אולי במרץ (לא ברור).
מומי משולם :	הטיסה במרץ, כאילו, הם במרץ בערך היו כנראה ב... בארצות הברית.
נחקרת :	כנראה.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	יש (לא ברור), אני לא... אני אומרת לכם, את האמת? לא חיפשתי.
מומי משולם :	או-קיי, בסדר. ואז, ואז את אומרת אה... כיוון ש... אינן רכש וכנראה
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	גיימי נתן לו את זה שם באחד מהכנסים. ו... כאילו...
נחקרת :	אני מגיעה לשרה.
מומי משולם :	רגע, ומילצין מבקש את הקבלה.
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	נכון? (לא ברור).
נחקרת :	הוא אומר לי תדאגי שתהיה לך החשבונית.
מומי משולם :	אינן נתן לך את הקבלה?
נחקרת :	שהוא הגיע לארץ.
מומי משולם :	רק שהוא הגיע לארץ.

נחקרת:	כן.
מומי משולם:	כמה זמן אחרי הם מגיעים לארץ?
נחקרת:	מהר מאוד, כמה ימים.
מומי משולם:	הם מגיעים ביחד עם הזוג?
נחקרת:	לא באוטו מוטו.
מומי משולם:	לא, בערך.
נחקרת:	כן, כמה ימים אה... לא יודעת מתי.
מומי משולם:	גיימי ואיאן?
נחקרת:	כן, גיימי ואיאן מגיעים.
מומי משולם:	מה קורה, (לא ברור)? או-קיי.
נחקרת:	אנחנו מגיעים מוקדם בבוקר ל... אני זוכרת את ה... סיטואציה, כי אנחנו מגיעים מוקדם בבוקר לבית שלהם בבלפור, כי...
מומי משולם:	מי זה אנחנו? את ו... ארנון?
נחקרת:	איאן, איאן ואני. אה... יהונתן לקח אותנו.
מומי משולם:	את ואיאן לבד.
נחקרת:	כן, כן.
מומי משולם:	למה אתם מגיעים?
נחקרת:	ולמה אנחנו מגיעים? מגיע, לא לבד אנחנו מגיעים. מגיע... היה אחד, איזה אוסטרלי אחד מאיזה... ערוץ עשר (תורגם מאנגלית: צ'אנל טון) אני חושבת, האוסטרלי. קארל סטפנוביץ', משהו כזה. הוא בא לראיין את ביבי, לעשות לו איזה... מט... גיימי שלח אותנו.
מומי משולם:	קארל סטפנוביץ'. או-קיי. תרשום, קארל (לא ברור).
נחקרת:	קארל סטפנוביץ', כן.
מומי משולם:	או-קיי.
נחקרת:	בי... אה, גיימי הביא אותנו.
מומי משולם:	הוא בא יחד עם גיימי לארץ?
נחקרת:	הוא הגיע לארץ, אני לא חושבת שבמטוס של גיימי. אני לא זוכרת.
מומי משולם:	או-קיי, (לא ברור) אמור לראיין את ביבי.
נחקרת:	זה המון שנים.
מומי משולם:	או-קיי.
נחקרת:	כן, הוא שידך ביניהם כדי שהוא יראיין את ביבי.
מומי משולם:	אז הוא נסע אתכם ברכב?
נחקרת:	אני חושבת שהוא נסע איתנו, אני חושבת אבל אני לא בטוחה. זה היה מוקדם מאוד בבוקר.
מומי משולם:	נסעתם בבלפור.
נחקרת:	לירושלים.
מומי משולם:	את ו... ואיאן.
נחקרת:	ואיאן. אולי גם סטפנוביץ' היה איתנו באוטו.
מומי משולם:	אולי.
נחקרת:	לא זוכרת.
מומי משולם:	(לא ברור)
נחקרת:	לא בטוחה.
מומי משולם:	או-קיי.
נחקרת:	אני מקווה גם שאני לא טועה ב... תאריכים שזה היה סטפנוביץ', אני כמעט בטוחה.
מומי משולם:	את חוש... לא בטוחה, או-קיי.
נחקרת:	לא בטוחה.
מומי משולם:	לא בטוחה, בסדר.
נחקרת:	לא בטוחה. לא בדקתי את עצמי עכשיו
מומי משולם:	הדס, יש לי תחושה שאת לא בטוחה.
נחקרת:	(צוחקת)
מומי משולם:	(לא ברור)

נחקרת:	לא, רוצה להגיד דברים מדויקים.
מומי משולם:	לא, בסדר גמור, אבל (לא ברור).
נחקרת:	לא להטעות אף אחד.
מומי משולם:	לא, לא, זה.. תאמיני לי אנחנו מודעים לזה והבנו, את לא בטוחה. אתם מגיעים לשם, (לא ברור).
נחקרת:	יופי, ממשיכים. מגיעים. איאן נותן לי את זה במעטפה הזאתי.
מומי משולם:	איפה הוא נותן לך את זה?
נחקרת:	באוטו, נותן לי את המעטפה, את החשבונית.
מומי משולם:	ש... מאיפה אתם יוצאים עם הרכב? מ... ואוספים את איאן מאיפה?
נחקרת:	כנראה מתל אביב.
מומי משולם:	מתל אביב?
נחקרת:	או מקיסריה. אני חושבת בתל אביב, (לא ברור).
מומי משולם:	או-קיי, הוא מצטרף אליכם, איאן וכשהוא נכנס ל... זה, הוא נותן לך את החשבונית?
נחקרת:	כן.
מומי משולם:	או-קיי. מה את אומרת שאת רואה את הח... מה הוא אומר לך? מה את אומרת לו?
נחקרת:	הוא אומר לי את לא מבינה איזה צמיד, איזה צמיד מהמם וזה וזה וזה. היא מאוד אהבה אותו. (לא ברור). אמרתי לו תקשיב, אני נותנת לה את זה, אני אגיד לה שאני נותנת לה את זה כדי... ארנון אמר לי להגיד לה לצורכי אה... ביטוח וככה היא תדע את הסכום שקניתם.
מומי משולם:	ומה אמר על זה איאן?
נחקרת:	מעולה.
מומי משולם:	מעולה.
נחקרת:	היה מבסוט.
מומי משולם:	את יכולה להראות לנו את החשבונית (לא ברור)?
נחקרת:	כמובן, כמובן. הנה. זה הכל אותנטי, המעטפה אותנטית, (לא ברור)
מומי משולם:	(לא ברור) במסגרת העדות. זה השם של החנות אני מניח, לא?
נחקרת:	כן, זה... גלריה כזאת.
מומי משולם:	או-קיי. ארבעים ושישה אלף, חמש מאות דולר ובסוף הנטו הוא.
נחקרת:	ארבעים ואחת.
מומי משולם:	שלושים ושמונה.
נחקרת:	לא, ארבעים אחת (לא ברור)
מומי משולם:	לא, ארבעים ואחת.
דני יופה:	ארבעים ואחת.
נחקרת:	זה צמיד עם מאה עשרים יהלומים קטנים.
מומי משולם:	אני רואה שגם כתוב ש... שזה... מי שרכש את זה זה איאן מוריס
נחקרת:	כן.
מומי משולם:	והכתובת באוסטרליה.
נחקרת:	וזה צמיד עם מאה עשרים יהלומים או משהו.
דני יופה:	מאה עשרים ואחת.
מומי משולם:	מאה עשרים ואחת דיימונד ו... או-קיי. בסדר.
נחקרת:	או-קיי. אני בסיטואציה הזאת עוד לא ראיתי.
מומי משולם:	אגב, זה מהכרטיס אשראי?
נחקרת:	של איאן.
מומי משולם:	זה לא קשור לכרטיס שאת מנהלת (לא ברור)
נחקרת:	לא, לא, לא, לא, לא.
מומי משולם:	אחד של (לא ברור) ואחד של (לא ברור).
נחקרת:	הוא קנה את זה שם.
מומי משולם:	זה כרטיס אשראי של איאן?
נחקרת:	כן והוא קנה את זה שם.
מומי משולם:	או-קיי.

נחקרת:	אה...
מומי משולם:	הוא נותן לך את החשבונות, מה את עושה?
נחקרת:	פוגשת אותה. אומרת לה אני רוצה להש...
מומי משולם:	מתי? באותו יום? בבוקר?
נחקרת:	בבוקר. אמרתי לה אני רוצה ל... לא, אני לא צריכה את זה. אמרתי לה ארנון אמר, אולי את רוצה ל... ל... לבטח. לא, לא, לא מעניין אותי.
מומי משולם:	את ראית את הצמיד באותו מעמד?
נחקרת:	באותו מעמד לא. אבל מעט אחרי זה, לדעתי אם אני לא טועה, גרי גינסברג מגיע לארץ עוד פעם, מגיע לארץ. יהונתן ואני לוקחים אותו מהשדה, הוא קונה לי מטפחת נורא יפה. גרי. אני מאוד אוהבת מטפחות (צוחקת), ונותן ל... קונה ליהונתן איזה משקה. אנחנו מורידים אותו במלון כי אמרתי לו תקשיב, אני... שרה ביקשה שאני אבוא אליה. אז אתה תבוא אחריי. יהונתן יקח אותך שאני מסיימת שם. אמרתי לו אני מתה על ה... על ה... מטפחת.
מומי משולם:	מטפחת.
נחקרת:	אני אשים אותה עליי אבל לא בטוחה שאני אצא מהבית שם עם המטפחת עליי (צוחקת). למה ככה? אמרתי לו אתה תראה שיגידו לי שזה מהמם.
מומי משולם:	נו?
נחקרת:	הגעתי.
דני יופה:	רגע, באותו מעמד הראשון שהייתם שבתם אה...
נחקרת:	בוקר מוקדם.
דני יופה:	לבפור.
נחקרת:	לא ראית את הצמיד.
מומי משולם:	לדעתי מיכל שרביט הייתה שם. אם אני לא טועה מיכל הייתה שם.
נחקרת:	(לא ברור) תזכירי לי? תזכירי לי מי זאת מיכל שרביט?
מומי משולם:	מיכל עבדה אצלה ב... היא הייתה המזכירה שלה או משהו, שאחר כך היא נחקרה באזהרה.
נחקרת:	מה הסיפור שלה באותו, באותו מעמד? מה, מה, מה רצית להגיד על מיכל שרביט?
מומי משולם:	רצינו, הבאנו לה אפילו ספר, קנינו לה בסטימצקי, נדמה לי איאן קנה לה איזה ספר, כי (לא ברור), היא עזרה לו מאוד אולי ב...
נחקרת:	כן, אבל מה רצית להגיד על מיכל שרביט?
מומי משולם:	אה, לדעתי רציתי באיזשהו שלב לתת את זה אולי למיכל שרביט אבל אמרתי לעצמי לא טוב שאני אתן לה את זה. שרה לא רצתה.
נחקרת:	(לא ברור).
דני יופה:	לא הראית לה, לא (לא ברור), לא...
נחקרת:	לא, המעטפה הייתה סגורה, אני פתחתי את זה רק אחרי...
דני יופה:	הבנתי, אה, אה, אה.
מומי משולם:	היא לא ר... היא לא ראתה את זה והיא גם לא ראתה את הצמיד אצלה.
נחקרת:	רגע.
מומי משולם:	(לא ברור).
נחקרת:	נכון. ואז מגיעים.
מומי משולם:	שכמה זמן אחרי זה מגיע גרי גינסבורג לארץ?
נחקרת:	אני לא זוכרת.
מומי משולם:	לא יודעת להגיד.
נחקרת:	לא זוכרת.
מומי משולם:	חודשים? ימים?
נחקרת:	יכולה לחפש במיילים שלי מתי הוא הגיע לארץ, מתי (לא ברור)
מומי משולם:	לא, זה היה חודשים? ימים? לא משנה, לא זוכרת, (לא ברור).
נחקרת:	לא חושבת חודשים אבל... לא יו... לא חושבת.
מומי משולם:	או-קיי, מגיע גינסבורג, אוספים אותו, קונה לך מטפחת, קונה יין ל...
נחקרת:	קונה בחול (לא ברור), ואני באה עם המטפחת ואני באה והיא...
מומי משולם:	לאן את באה?
נחקרת:	לשרה.
מומי משולם:	איפה?

נחקרת :	בבלפור, ל... ל... למשרד שלה ב... שמה, ליד ה...
מומי משולם :	פטייו?
נחקרת :	פואייה הזה שם, ליד המדרגות שעולים, אז יש לה חדר משלה, שהתמונות מסתובבות שמה ברצף.
מומי משולם :	כן.
נחקרת :	ואז היא אומרת לי שהיא רוצה שאני אחליף לה כמה דברים. קודם כל אה... היא אמרה לי שהמטפחת שלי... תמיד יש לי דברים מאוד מודרניים ויפים ואיך זה שתמיד יש לי דברים אה... יפים. ו... היא מביאה לי ערמות של מטפחות בקופסאות של גוציי וזה, כל מיני כאלה, כמה, שאני אחליף לה. אמרתי לה, מאיפה זה? אני לא יכולה להחליף מ... שאנל וזה, לא יחליפו לי. זה לא נראה בכלל קולקציה של השנה (לא ברור) וגם... אני צריכה... קבלות, אי אפשר להחליף ככה. תקחי, תקחי, שאינן ינסה להחליף. כי הוא, אינן קונה בחו"ל וזה, אולי הוא יצליח להחליף. ואז הגיע...
מומי משולם :	ואת לוקחת?
נחקרת :	כן, את הקופס... כן, ואינן זרק אותי מכל המדרגות. הוא אמר לי שאי אפשר להחליף.
מומי משולם :	או-קיי, שנייה, (לא ברור) את זה, ואז מה?
נחקרת :	החזרתי לה את זה כמובן. אבל אה...
מומי משולם :	החזרת לה את זה באותו מעמד?
נחקרת :	לא, לקחתי את זה לאינן, הראיתי לו והוא אמר אי אפשר להחליף והחזרתי לה.
מומי משולם :	או-קיי.
דני יופה :	ומה היה באותו מעמד?
נחקרת :	ואז היא אמרה באותו מעמד, תשמעי, אני רוצה גם ש... ביבי אמר לי שהצמיד רומני.
מומי משולם :	מה זה רומני?
נחקרת :	קיט'צ'י. להבנתי, רומני זה... להבנתי זה קיט'צ'י. אה... היא הביאה לי אותו לראות.
מומי משולם :	הביאה לך?
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	זה היה עליה או שהיא הביאה (לא ברור)?
נחקרת :	לא, לא, בקופסה שלו. בקופסה שלו ואמרה לי תחליפי. אמרתי לה תקשיבי, אני לא לוקחת את זה.
מומי משולם :	שנייה, ראיתי אותו? היא פתחה את הקופסה?
נחקרת :	כן, ראיתי אותו, ראיתי אותו.
מומי משולם :	איך הוא נראה?
נחקרת :	רחב, עם... עם באמת הרבה יהלומים. קטנים. רומני, באמת. מאוד לא לטעמי.
מומי משולם :	או-קיי. מה היא אמרה לך עליו?
נחקרת :	זה לא, זה לא צמיד שאתה יכול ללכת איתו בחוץ ולא ישאלו אותך מה זה הדבר הזה?
מומי משולם :	היא אף פעם לא ענדה אותו?
נחקרת :	לא, לא ראיתי אותו בחיים. אי אפשר ללכת, האמת? אי אפשר ללכת איתו.
מומי משולם :	(לא ברור) ולהערכתך היא לא ענדה אותו?
נחקרת :	אולי לאיזה אירועים ש... אני לא יכולה להעריך.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	לא יודעת. לא... אני לא הייתי יוצאת עם דבר כזה.
מומי משולם :	היא הראתה לך את זה בתוך קופסה. את אומרת, הוא נראה כזה, איך? עוד פעם?
נחקרת :	הוא רחב עם המון, המון, המון.
מומי משולם :	יהלומים?
נחקרת :	אפשר לראות אותו באינטרנט דרך אגב.
דני יופה :	(לא ברור) יהלומים.
מומי משולם :	איך? את יכולה להראות לנו את זה אחרי זה באינטרנט?
נחקרת :	אה?
מומי משולם :	איך אפשר לראות אותו באינטרנט?

נחקרת:	לפי ה... גלריה הזאת ולפי התיאור שלו אתה יכול לראות אותו. יש לו... (לא ברור).
מומי משולם:	או-קיי. או-קיי, ואז היא מראה לך את זה ומה היא אומרת לך?
נחקרת:	והיא אומרת לי, בעלי אמר שהוא אה... ביבי אמר שזה רומני נורא. שאני אחליף אותו. אמרתי לה תקשיבי, דוגרי?
מומי משולם:	היא ביקשה ממך להחליף אותו?
נחקרת:	כן. שאני אקח אותו לאיאן, שאיאן יחליף לי אותו בחו"ל.
מומי משולם:	או-קיי. אמרתי לה תקשיבי, אי אפשר להחליף דבר כזה, בהבנתי. כי... לכל צורך שתחזירו, הוא יחשוב ששמנו זכוכיות, מה. מי יקח צמיד שהיה כבר אצלך ו... אולי שביצנו אותו במשהו אחר. לא יכולה לקחת את זה. לא, תשאלו את איאן, אני לא יכולה ללכת עם זה. תשאלו את איאן, אם אפשר, אז אני אבוא לקחת. אם לא, אני לא... אני לא חושבת שאפשר. שאלתי את איאן, אמר לי אין, אין חיה כזאתי. אין, הם לא יחליפו לנו בחיים, תעזבי את זה, תגידי לה לא. באותו מעמד הוא גם אמר לי תחזירי לה את ה... זה, אני לא יכול להחזיר לה אה...
נחקרת:	את המטפחות.
מומי משולם:	את המטפחות. הכל היה שמור בקופסאות מסודרות, של אה... גוצי, שאנל, לא יודעת, כל מיני כאלה. החזרתי לה את זה. לקחתי את זה אז בתיק אני זוכרת.
נחקרת:	אבל את התכשיט לא לקחת (לא ברור)?
מומי משולם:	לא, לא, לא. לא לקחתי אותו משם, לא הוצאתי אותו.
דני יופה:	אמרה אני אבדוק עם איאן וזה, בסוף איאן אמר שאי אפשר.
נחקרת:	אמרתי לה אני אשאל את איאן אבל (לא ברור).
מומי משולם:	כמה זמן אחרי זה את מחזירה לה את המטפחות?
נחקרת:	אה, מהר מאוד, לא זוכרת, אבל...
מומי משולם:	או-קיי, ואת אומרת לה מה?
נחקרת:	שבדקתי עם איאן, אין חיה כזאת. כמו שאמרתי לך, אני תיארתי לעצמי שאי אפשר להחזיר צמיד כזה.
מומי משולם:	(לא ברור) על זה?
נחקרת:	חבל. אמרתי לה תשמעי, אני לא יכולה לקחת את זה. זה אני לא לוקחת. ובזה נגמר סיפור הצמיד, לא שמעתי עליו מעולם יותר.
מומי משולם:	את מעדכנת את מיליצן על כל העניין הזה?
נחקרת:	בטח, בטח.
מומי משולם:	מה?
נחקרת:	בטח. אמרתי לו, היא רצה שאני אחליף לה את זה כי זה רומני, בעלה אמר שזה רומני. להבנתי, אבל אני לא רוצה להגיד, להבנתי, להבנתי, אני לא הייתי יכולה לצאת עם תכשיט כזה. הוא גם רומני אבל הוא גם... בנראות שלו הוא משהו... זועק לשמיים.
מומי משולם:	מה אמר על זה מיליצן?
נחקרת:	צחק, מה הוא הגיב?
מומי משולם:	הוא לא השתונף בקנייה?
נחקרת:	לא, לא, לא, לא שילמנו להם. כלום, כלום, כלום.
מומי משולם:	פקר יודע על הסיפור הזה? שהיא לא אהבה, שכן אהבה, את לא יודעת?
נחקרת:	שמה, שהיא לא אהבה? לא, לא יודע. לא...
מומי משולם:	זה רק אה... רק מול איאן.
נחקרת:	כן, כן. איאן יודע היטב, היטב. אני אז הייתי בהלם שהוא קנה את הצמיד הזה בסכום הזה. האמת? עכשיו...
מומי משולם:	עכשיו, זה היה נגיד... באזור תחילת חמש עשרה? מרץ?
נחקרת:	כן, כן, כן.
מומי משולם:	או-קיי.
נחקרת:	כן.
מומי משולם:	מה קורה אז? אחרי זה?
נחקרת:	זהו, עכשיו, לא זוכרת באיזשהו... באמת לא זוכרת את זה, אבל אתם יכולים לבדוק, אתם תוכלו לבדוק את התאריכים. שזה נמחק לי מהזיכרון. אם לא הייתי מקבלת טלפון משטרן בממילא, באמת שבחיים לא הייתי... דוגרי? כנראה מתוך

	אה... עשייה כל הזמן, הדברים האלה כבר... מה שקרה זה באיזשהו שלב, אבל לא זוכרת תאריך. היינו במלון מצודת דוד לקראת איזה פגישה של גיימי.
מומי משולם:	באיזה שנה? באיזה שנה, את זוכרת? גם לא?
נחקרת:	תראו, אני אגיד לכם מה.
מומי משולם:	אבל זה היה אחרי הצ... בואי נעשה ככה, זה היה אחרי הסיפור של הצמיד שסיפרת כרגע?
נחקרת:	אני חושבת. אני אגיד לכם למה. אני חושבת אבל אני לא בטוחה.
מומי משולם:	(לא ברור)
נחקרת:	אני חושבת שכן, אני אגיד לכם למה. כי... אני התחלתי את החקירות פה באוקטובר, ספטמבר, אוקטובר שש עשרה? בדצמבר עשו ספירת מלאי ב... ממיל... דצמבר שש עשרה עשו ספירת מלאי במ... בשטרן ואני זוכרת את זה כמו היום כי... באתי, ארנון היה בארץ, אז לצורך החקירות שלכם. הגעתי לבית ינאי אז, לחנייה, ותפס אותי טלפון מירושלים ואמרתי מה ירושלים וזה.
מומי משולם:	אה, וזה כבר אחרי שהיית בחקירה.
נחקרת:	כן, כן, כן.
דני יופה:	זה היה בדצמבר שש עשרה, שקיבלת את הטלפון מ... ממיל... מ...
נחקרת:	נכון, משטרן.
מומי משולם:	חודשיים, חודשיים אחרי שהתחלת פה את החקירות.
נחקרת:	קיבלתי טלפון משטרן, אה... והם אמרו לי הדס קליין? כן, חשבתי ש... זאת אומרת, ראיתי אפס שתיים האמת, אבל... ואז הם אמרו לי יש לך זיכוי פה של שלוש מאות שקל, אנחנו עושים ספירת מלאי ויש לך זיכוי של שלוש מאות שקל ל... בתכשיטים פה. אז אמרתי להם... ירד לי האסימון באותה שנייה.
מומי משולם:	(לא ברור), או-קיי.
נחקרת:	האמת שלא זכרתי את זה, באמת שלא זכרתי. ו... אמרתי להם מה זאת אומרת? אז הם אמרו את קניית פה ונשארו לך שלוש מאות שקל שאת לא... זה, ואנחנו עושים ספירת מלאי עכשיו ואנחנו... בוא נאמר, אולי זה היה סוף נובמבר.
מומי משולם:	שלוש מאות שקל זיכוי?
נחקרת:	כן, כן. ואיך שהם אמרו לי, נזכרתי. הרמתי טלפון מיד לבועז. אמרתי לו תקשיב, התקשרו אליי עכשיו מ... באמת ממספר בירושלים אבל או שזה מהמטרה או שזה עיתונאי או שזה באמת מהחנות, אני לא יודעת. אבל מזכירים לי ואז, ואז סיפרתי לו את הס... ואז נזכרתי מה היה.
מומי משולם:	את הסיפור שאת הולכת לספר לנו (לא ברור).
נחקרת:	כן. ואז... וגם, ורק אני... אסגור את זה, שהוא לי תקשיבי, אם זה משטרה, יקראו לך, את תספרי. אם זה... עיתונאי, נכחיש. אם זה החנות, תשכחי מזה, תשכחי מזה וזהו, נגמר. הם לא ינדנדו לך ואם הם ינדנדו תגידי שאת לא מעוניינת בזיכוי הזה וזהו.
מומי משולם:	למה? (לא ברור) את זה למשטרה גם, לא?
נחקרת:	יכול להיות, הוא אמר הם לא חברים שלך.
מומי משולם:	לא, מה הוא אמר לך? לא לספר את זה?
נחקרת:	לא לספר. לא ללכת מיוזמתי למשטרה, לא. בשום אופן לא.
מומי משולם:	רק אם יקראו לך?
נחקרת:	אממ?
מומי משולם:	רק אם יקראו לך?
נחקרת:	כן, (לא ברור).
מומי משולם:	למה הוא אמר את זה? הוא אמר לך למה הוא אמר את זה?
נחקרת:	לא, הוא... אני הבנתי את רוח ה... זה אצלו, כל פעם שבאתי. מה שלא אמרת, את לא מתנדבת. ואם את לא... זה, גם אם נזכרת, את לא הולכת. את לא מתקשרת, הם לא חברים שלך, את לא מתקשרת לשם.
מומי משולם:	או-קיי. ואז מה עשית?
נחקרת:	והסיפור הוא כזה. אבל זה באמת אני לא יודעת להגיד לכם תאריך, אבל זה לא בעיה לבדוק לדעתי. אני...
מומי משולם:	אבל אני מניח שאם את אומרת שהתקשרו אליי ל... במסגרת ספירת מלאי.
נחקרת:	נכון אבל אני מניחה שזה... גם אני מניחה

מומי משולם :	באלפיים ושש עשרה, סביר להניח שזה היה באותה שנה כי את אומרת לקראת ספירת מלאי.
נחקרת :	גם אני מניחה, גם אני מניחה.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	ו... אני אה... מדובר, אנחנו היינו במלון מצודת דוד ב... יהונתן ואני וגיימי ואיאן כי איאן.
מומי משולם :	וגיימי בארץ.
נחקרת :	גיימי בארץ. גיימי הלך לפגישה אצלם. ואיאן מרגיש צורך כמובן לתת לו מתנות שהוא הולך ו... הוא יורד עם יהונתן לחנות ב... מצודת דוד, יש... שטרן במצודת דוד, במלון. חנות קטנה יחסית אבל אה... זה. והם לא מוצאים שמה מתנה.
מומי משולם :	מי יורד לחנות שם?
נחקרת :	איאן עם יהונתן. איאן אמר יהונתן בוא איתי למטה.
מומי משולם :	איך את יודעת את זה?
נחקרת :	אני זוכרת, (לא ברור).
מומי משולם :	לא, איאן אמר לך אני יורד, אני רוצה לקנות (לא ברור)
נחקרת :	כן, אני הולך לקנות משהו, כן, הולך לקנות לה.
מומי משולם :	מה, לקראת זה שאנחנו עוזבים את הארץ?
נחקרת :	לקראת זה שהולך לפגישה איתם בערב, אני יודעת! אז הוא יתן לו... הוא אומר, חוץ מהשמפניות והכל הוא גם.
מומי משולם :	הוא אומר לו אני רוצה לקנות לו מתנה?
נחקרת :	לה, לא לו.
מומי משולם :	לה, סליחה, לה. מה את אומרת לו על זה?
נחקרת :	לא יודעת למה צריך.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	אבל הוא אומר לא, לא, אני נותן לו, אני נותן לו.
מומי משולם :	ואז הוא אומר לך שהוא רוצה לרדת (לא ברור) לחנות.
נחקרת :	יורד למטה לחנות.
דני יופה :	ולא היה מה ש...
נחקרת :	לא מצא משהו יפה.
מומי משולם :	רגע, אבל הוא ירד עם יהונתן?
נחקרת :	כן, הוא ירד עם יהונתן.
מומי משולם :	זאת אומרת, יהונתן יודע לאשר את זה אם זה... (לא ברור)?
נחקרת :	כן, כן, יהונתן ירד איתו, כן. לא דיברתי עם יהונתן על זה אף פעם.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	אבל אני יודעת ש... הוא לא מוצא את ה... הוא לא מוצא משהו יפה. והוא אומר לי.
מומי משולם :	מי אומר לך את זה?
נחקרת :	איאן.
מומי משולם :	איאן? לא מצאתי משהו יפה?
נחקרת :	לא מצאתי.
מומי משולם :	כן.
נחקרת :	לא מצאתי לה משהו יפה. אני ממשיך ל... ממילא, אני הולך, אני בחדר שלי לא מעניין אותי כלום.
מומי משולם :	רגע, אתם עשיתם בוקינג אגב בחדר שלכם במצודת... על השם שלך? של מילצין?
נחקרת :	פקר... לא מילצין, פקר. לקחנו כמה חדרים.
מומי משולם :	פקר הזמין את כולכם?
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	זאת אומרת, פקר צריך להיות רשום.
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	במלון במצודת זאב.
נחקרת :	יש לו סוויטה נשיאותית.
מומי משולם :	הוא היה שמה כמה פעמים?

נחקרת:	בטח. היינו הרבה פעמים. כל פעם שהוא היה הולך איתם לפגישה, אנחנו היינו ישנים בירושלים. בטח.
מומי משולם:	זאת אומרת, או-קיי, ותמיד ההזמנה הייתה על שמו של פקר?
נחקרת:	כן, כן, כן.
מומי משולם:	ובמהלך אלפיים ושש עשרה היו כמה פעמים שהוא היה?
נחקרת:	לדעתי כן אבל תבדוק (לא ברור).
מומי משולם:	אוקי, אנחנו נבדוק, ברור, אני אבדוק.
נחקרת:	היינו, היינו הרבה פעמים, כן. ואז הוא אומר אני הולך לממילא.
מומי משולם:	מי? איאן?
נחקרת:	איאן. אמרתי לו אנחנו נשארים פה במלון, אני לא (לא ברור).
מומי משולם:	הוא אמר לאיפה בממילא?
נחקרת:	לא, לא, בכלל לא...
מומי משולם:	הפעם הוא הולך לבד?
נחקרת:	הוא הלך לבד. וקונה לה סט.
מומי משולם:	זה... אגב, זה פקר אמר לו את זה? אני מניח (לא ברור).
נחקרת:	לא, הוא יודע שצריך לבוא עם מתנה לשם.
מומי משולם:	מאיפה הוא יודע? מי אמר?
נחקרת:	מי? איאן?
מומי משולם:	כן, איאן הרי זה העוזר של פקר, הוא לא (לא ברור).
נחקרת:	תשמעו, איאן.
מומי משולם:	איאן מחליט? (לא ברור).
נחקרת:	אני אגיד לכם מה, קודם כל הכרטיס אשראי של איאן פתוח. אבל איאן היה סחבק של יאיר, הוא טיפל ביאיר בכל הגחמות שלו. ו... עיין ערך איביזה שנסעו וזה. איאן, איאן טיפל ב... ביאיר. ברומן, ביאיר, לא משנה. ו... איאן התגיייר כמו שאמרתי ואפילו הביא, רצה להביא את המשפחה שלו. אולי אפילו הביא קצת את אשתו ואת הילדות שלו לירושלים, שכר איזה דירה בירושלים. ומאוד נגע לליבו אה... ששרה מאוד (לא ברור) להצלם עם שרה וביבי, הם נתנו לו הרגשה טובה. הוא טיפל בילד שלהם כמו שצריך. ו... בזמנו גם ש... אני אמרתי ל... לגיימי שאני לא מוכנה לקנות לה מתנות, שזה מטרף אותי כבר. אז הוא אמר לה איאן יטפל בך. מה שתרצי, תגידי לאיאן. אבל איאן הרגיש.
דני יופה:	הרגיש צורך.
נחקרת:	כן, כי צריך היה.
דני יופה:	זה היה מתנה אבל ממנו, לא? מ... מ... מגיימי.
נחקרת:	לא, מגיימי.
מומי משולם:	אבל יש מצב שהוא יקנה את זה שלא על דעת גיימי? בלי לעדכן אותו?
נחקרת:	גיימי... הוא לא מעדכן אבל הוא נותן לו, הוא אומר לו, תן לה. תן לה בערב שאתה מגיע תיתן לה.
מומי משולם:	או-קיי, אז הוא הולך לממילא.
נחקרת:	הולך לממילא, כנראה, לשטרן שמה נכנס וקונה סט. לא, לא, לא ראיתי אותו אפילו. לא רציתי לראות, לא ראיתי.
מומי משולם:	איך את יודעת שהוא קונה סט?
נחקרת:	(לא ברור) לכם למה, (לא ברור) כי צריך להחליף. מסר את זה, הוא, גיימי אפילו לדעתי לא יודע אפילו מה יש בשקית. דרך אגב, שאנחנו נכנסנו לשם לא היינו, לא היינו בבידוק. לא היינו צריכים לעבור בידוק.
מומי משולם:	איפה זה לשם?
נחקרת:	לבלפור. בלי בידוק.
מומי משולם:	מי זה נכנסנו?
נחקרת:	גיימס, אני הייתי נכנס בלי בידוק. גיימי שהוא היה בא איתי הוא היה נכנס בלי בידוק. אבל גיימי הגיע לשם ונתן את זה כנראה.
מומי משולם:	את היית (לא ברור)?
נחקרת:	לא, לא, לא נסעתי איתם. יהונתן לקח אותנו, אני לא נסעתי.
מומי משולם:	הוא נסע למה? זו הייתה ארוחת ערב?
נחקרת:	עכשיו תראה, את השמפניות יהונתן היה מוריד כי זה כבד.

מומי משולם :	בסדר, זו הייתה ארוחת ערב כאילו?
נחקרת :	כנראה, כן, כנראה ארוחה.
מומי משולם :	שגיימי נסע לשם לבד?
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	עם יהונתן?
נחקרת :	כן, כן.
מומי משולם :	והבנת שבמעמד הזה גיימי נותן לו את המתנות (לא ברור)?
נחקרת :	כן, גיימי נתן מתנה. גיימי (לא ברור), אני לא נתתי את זה. אולי איאן הצטרף אליו ונתן... לא חושבת, לא חושבת. מישו מהם מסר את זה.
דני יופה :	לא היית במעמד הזה.
נחקרת :	לא, לא הייתי במעמד הזה, אני לא אגיד. זה גם מזמן, אני אומרת לכם את האמת, אני, זה נמחק לי. עד שלא התקשרו אליי מ... משטרן, באמת לא זכרתי את זה. עכשיו, מה שקרה זה, היא צלצלה אליי שאני אבוא כי קיבלה מתנה אבל יש לה סט בדיוק כזה, היא קיבלה כבר מתנה.
דני יופה :	מה זה היה, כמה ימים אחרי זה? או...
נחקרת :	לא יודעת.
דני יופה :	או-קיי.
נחקרת :	אני מניחה שכמה ימים כי היא קיבלה את זה ויש לה כזה.
דני יופה :	טוב, טוב.
נחקרת :	זה... שרשרת לדעתי וצמיד.
דני יופה :	או-קיי.
נחקרת :	צבעוני כזה.
מומי משולם :	רק שנייה.
נחקרת :	אין בעיה, אין בעיה.
מומי משולם :	לא קשור לפה, אני פשוט... בין יחידות. אה... מה פספסתי?
נחקרת :	לא פספסת. אמרתי ש...
דני יופה :	היא ביקשה להחליף.
נחקרת :	לא יודעת מתי היא ביקשה להחליף.
מומי משולם :	היא פנתה אלייך?
נחקרת :	כן, היא צלצלה אליי שאני אבוא. שאני אבוא, שהיא רוצה לתת לי משהו להחליף מהמתנה כי יש לה כזה.
מומי משולם :	אה-הא.
נחקרת :	כי היא קיבלה בדיוק סט כזה.
מומי משולם :	יש לה בדיוק כזה סט?
נחקרת :	בול אותו דבר.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	נתנה לי, אמרה לי להחליף לה.
מומי משולם :	מה, היא קוראת לך, את מגיעה אליה הב... לבלפור? היא פותחת לך את זה, מראה לך את זה?
נחקרת :	כן, נותנת לי את הסט.
מומי משולם :	(לא ברור), איך הוא נראה?
נחקרת :	אומרת לי שהיא לא רוצה את זה כי יש לה בול אותו דבר?
מומי משולם :	איך הוא נראה הסט הזה? מה זה? סט של מה?
נחקרת :	נדמה לי שרשרת וצמיד צבעוניים כאלה, אבנים סגול, יר... לא יודעת, כזה... בטעם של (לא ברור). והיא רוצה להחליף והיא (לא ברור), היא... היא גם אומרת לי (לא ברור) (צוחקת). לא הייתי קונה את זה. ו... היא מש... היא רוצה שרשרת בכסף שיכנס.
מומי משולם :	מה?
נחקרת :	מתוך זה שאני אחליף, שאני אקח את השרשרת.
מומי משולם :	היא מסבירה לך מה היא רוצה? מה זה משרטטת?
נחקרת :	כן, כן, וגם שרטטה לי את ה... גודל אצבע שלה, שאם אני מוצאת טבעת אז שאני...
מומי משולם :	מה היא אומרת לך? מה היא רוצה שתחליפי לה? שמה?

נחקרת:	שרשרת כזאת, שרשרת כזאת, נתנה לי כמה כי זה סט מסתבר של שישים ומשהו אלף שקל לדעתי.
מומי משולם:	את ידעת שזה המחיר?
נחקרת:	אני... לא חושבת שידעתי את המחיר, לא. לא חושבת. כי כשבאתי לשם הייתי ב...
מומי משולם:	עוד לפני שבאת. מה היא אומרת, (לא ברור) אני רוצה שתחליפי את זה כי יש לי סט בדיוק כזה?
נחקרת:	יש לה בול אותו דבר, היא קיבלה מתנה, היא אמרה.
מומי משולם:	את יודעת ממי היא קיבלה את המתנה הזאת?
נחקרת:	לא, לא, לא, לא. לא.
מומי משולם:	ואז היא מסבירה לך מה היא רוצה?
נחקרת:	כן.
מומי משולם:	מה היא אומרת לך? אני רוצה להחליף סט?
נחקרת:	כן, כן, שבתוך הסט, בתוך מה שאני יכולה להחליף לה שרשרת, טבעת, היא שרטטה לי על נייר את ה... גודל אצבע שלה.
מומי משולם:	יש לה אותו?
נחקרת:	לא. את הנייר? לא. לא.
מומי משולם:	מה, את הקוטר של הטבעת כדי לדעת איזה... של האצבע כאילו?
דני יפה:	(לא ברור).
מומי משולם:	את זוכרת את הקוטר?
נחקרת:	יכול להיות ארבע עשרה? אני לא יודעת.
מומי משולם:	לא יודע, אני שואל.
נחקרת:	אולי ארבע עשרה.
מומי משולם:	היא אומרת לך איזה סוג היא רוצה? עם יהלומים, לא יהלומים, זהב? היא מתארת לך מה היא רוצה?
נחקרת:	כן, היא מתארת לי אבל אני, דוגרי?
מומי משולם:	לא זוכרת.
נחקרת:	לא, לא זוכרת ואני לא אגיד משהו שאני לא זוכרת.
מומי משולם:	או-קיי, אז מה את אומרת לה?
נחקרת:	אמרתי לה טוב, אני אתן להחליף. מה אני אגיד לה?
מומי משולם:	למה?
נחקרת:	אמרתי לה בסדר. יש לה אותו סט, היא קיבלה (לא ברור).
מומי משולם:	לא, למה אבל את צריכה להחליף? למה היא לא מחליפה (לא ברור)?
נחקרת:	היא לא יכולה ללכת להחליף, שאלתי אותה.
מומי משולם:	למה?
נחקרת:	לא, היא לא יכולה.
מומי משולם:	שאלת אותה?
נחקרת:	כן.
מומי משולם:	מה אמרת לה?
נחקרת:	אמרתי לה אולי תחליפי את כי לא יודעת מה הטעם וזה. לא, לא, לא, תחליפי, תעשי לי טובה, תחליפי לי את. אני סומכת על הט... (לא ברור) את הטעם שלך, תחליפי לי.
מומי משולם:	היא אמרה לך למה היא רוצה שאת תחליפי?
נחקרת:	לא, אבל זה היה לי ברור שהיא לא יכולה ללכת עם הסט הזה... היא לא קנתה אותו. עכשיו...
מומי משולם:	הסט הזה היה רשום על שמו של איאן גם כן? (לא ברור)?
נחקרת:	בדיוק, בדיוק, בדיוק.
מומי משולם:	(לא ברור).
נחקרת:	עכשיו, היה לי איזה שטר מטען שלו שהוא נתן לי, לא שטר מטען, לא יודעת, כזה איזה נייר.
מומי משולם:	(לא ברור).
נחקרת:	לא זוכרת איפה הוא ומה הוא, לא יודעת. באתי עם זה שרגא הבעל לקח אותי לירושלים, יום שישי, אני זוכרת את זה.

מומי משולם :	(לא ברור) הביא לך, איאן הביא לך.
נחקרת :	נתן לי איזה מסמך כדי שאני אוכל להחליף.
מומי משולם :	שקשור לקנייה הזאת?
נחקרת :	כן, כן.
מומי משולם :	רגע, את פנית לאיאן ואת אמרת לו שהיא רוצה להחליף את זה?
נחקרת :	אמרתי לו יש לה בדיוק סט כזה. היא רוצה עכשיו שנלך להחליף
מומי משולם :	מה הוא אמר על זה?
נחקרת :	בסדר, מה אכפת לו?
מומי משולם :	אז הוא הביא לך איזה סוג של קבלה או משהו?
נחקרת :	איזה נייר.
מומי משולם :	(לא ברור)
נחקרת :	לא... כמו...
מומי משולם :	מודפס? בכתב יד? מה?
נחקרת :	אני חושבת שזה היה אה... כמו תעודת משלוח כזאת או משהו.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	וביקשתי מבעלי שיקח אותי, לא היה לי כח כבר לזה, נסעתי לירושלים.
מומי משולם :	אמרת לבעלך לצורך מה?
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	מה אמרת לו?
נחקרת :	אמרתי לו שאני הולכת להחליף לשרה את ה... זה.
מומי משולם :	מה?
נחקרת :	את התכשיטים שהיא קיבלה מאיאן, שאני צריכה להחליף. אני אגיד לכם תיכף (לא ברור), למה... זה עצבן אותי.
מומי משולם :	מה אמר על זה שרגא?
נחקרת :	שהוא מתעב את זה, נו מה... מה... שרגא מתעב את זה. הוא היה תמיד מבקש ממני ללכת לחדר האחר בבית לדבר, הוא לא יכול היה לסבול.
מומי משולם :	אז הוא מקפיץ אותך.
נחקרת :	הוא מקפיץ אותי לירושלים, הוא נכנס לנספרסו כי זה ממול ואני נכנס לשטרן.
מומי משולם :	את לא זוכרת, שוב את אומרת, את לא זוכרת מתי זה היה? (לא ברור) באלפיים ו...
נחקרת :	זה היה יום שישי אחד.
מומי משולם :	יום שישי אחד, אלפיים ושש עשרה כנראה.
נחקרת :	אבל בטוח יש תיעוד בשטרן.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	אלף אחוז. כי שבאתי לשם הראיתי לה את הנייר.
מומי משולם :	למי את ניגשת שמה?
נחקרת :	(לא ברור) איזה פקידה אבל היא אמרה לי שצריך לדבר עם המנהל כי... לאיזה מוכרת ניגשתי אבל היא אמרה צריך לדבר עם המנהל כי זה נרכש בכרטיס אשראי אוסטרלי, לא... זר. היא לא אמרה אוסטרלי, זר. ויכול להיות שביקשו על זה החזר, אה, מע"מ, בשדה. אז היא לא יודעת עם איזה זיכוי היא יכולה לתת לי ובכלל, אם אני רוצה להחליף את זה, זה חייב לעבור על שמי. כי אה... אי אפשר להחליף על שם של מישהו אחר. על איזה שם אני רוצה לרשום את זה?
מומי משולם :	למה אי אפשר על שם זה שרכש את זה?
נחקרת :	לא יודעת, זה תושב זר, זה... תושב זר אי אפשר לרשום את זה. ואני...
מומי משולם :	זה אומרת לך המורכת? לפני שמגיע המנהל?
נחקרת :	כן. המנהל אולי אפילו.
מומי משולם :	את יודעת מי זה המנהל?
נחקרת :	מישהו אמר לי שם בחנות.
מומי משולם :	את יודעת מי זה המנהל של החנות? את זוכרת מי הוא? מה הוא? איך הוא נראה? מה?
נחקרת :	כלום, כלום. אני אומרת לכם שלא זכרתי את הדבר הזה עד שלא התקשרו אליי. לא זכ... זה נמחק לי.
מומי משולם :	אבל את אומרת זה הייץ' שטרן בממילא

נחקרת:	חד וחלק, לא, זה... בוודאות.
מומי משולם:	או-קיי, אז הוא עונה לך, אז... או הוא או המוכרת אומרים לך צריך להעביר את זה על שמך
נחקרת:	כן, ואני מעבירה על שמי? ואני זוועמת שאני...
מומי משולם:	למה? כי מי שרכש את זה, זה אזרח זר?
נחקרת:	כן ואולי הוא ביקש גם החזר מע"מ, אמרתי להם תקשיבו, אני מכירה את הנפשות הפועלות, אף אחד לא יבקש החזר ב... שדה, אף אחד לא זה.
מומי משולם:	(לא ברור) שכנע אותם ובכל זאת רצו להעביר (לא ברור) על שמך?
נחקרת:	ו... חייבים היה להעביר לרשום על שמי, כן. אי אפשר.
מומי משולם:	אז מה הם עשו? מה, הם ביטלו את העסקה הקודמת? מה?
נחקרת:	לא זוכרת אבל הם עבדו במחשב אז זה לקח זמן. אני זוכרת שייבשתי את שרגא שם, זה לקח הרבה זמן ואז אני צריכה לחפש בתור ה... בשישים ו... נדמה לי שזה היה שישים ומשהו אלף שקל. שישים ותשע או משהו כזה, זה סכום גדול. ואני מתחיל לחפש. מצאתי לה שרשרת כזאת.
מומי משולם:	מה לחפש?
נחקרת:	מה אני יכולה להכניס בסכום הזה?
מומי משולם:	לא אז כאילו, יצא שכאילו בעצם את זו שרכשת את זה?
נחקרת:	לא. רכשו את זה... רכשו את זה.
דני יופה:	רכשו את זה (לא ברור) עם הפרטים של איאן.
נחקרת:	עם הכרטיס אשראי של איאן
דני יופה:	פרטים של איאן.
מומי משולם:	לא... (לא ברור).
נחקרת:	ואחר כך עשו שינוי של השם.
מומי משולם:	מה השינוי של השם? שכאילו.
נחקרת:	הדס קליין, (לא ברור).
מומי משולם:	שאת כאילו הרוכשת? אחרי שאינך רכש?
נחקרת:	אני חושבת אבל בטח יש להם תעודת (לא ברור).
מומי משולם:	הם הוציא לך מסמך או משהו? אחרי שהם שיחקו במחשב, הוציאו לך איזשהו מסמך?
נחקרת:	אני חושבת שכן, אני חושבת שכן.
מומי משולם:	ואת לא, (לא ברור) יודעת איפה הוא?
נחקרת:	לא, ממש לא.
מומי משולם:	או-קיי, ואז הם אמרו לך זה הסכום?
נחקרת:	כן, אני אגיד לכם אה... בדיעבד, יציאתי מהחנות הרמתי טלפון לארנון.
דני יופה:	שהתעצבנת.
נחקרת:	מאוד. כי אמרתי לו תקשיב טוב, פעם אחרונה ש... מה קרה, (לא ברור) לא נורא כי זה איאן.
מומי משולם:	בסדר, נגיע לזה, שנייה, שנייה, (לא ברור).
דני יופה:	כמה הייתה עלות הרכישה (לא ברור), סליחה? (לא ברור).
נחקרת:	אם אני לא טועה.
מומי משולם:	(לא ברור).
נחקרת:	אני חושבת, אני מקווה שאני לא מטעה אתכם כי עוד פעם אומרת לכם, לא זכרתי את הדבר הזה.
מומי משולם:	להערכתה.
נחקרת:	ל... כן.
מומי משולם:	או-קיי ואז מה את עושה? את מחפשת בעצם?
נחקרת:	תכשיטים אה... מה שהיא אמרה לי, שרש... היא כוונה אותי לשרשרת כזאת, צמיד כזה. נדמה שלי שלקחתי לה, אם אני לא טועה, צמיד, שרש... שתי שרשראות, משהו כזה.
מומי משולם:	שזה יהיה בסכום ש...
נחקרת:	כן, ואז נשארו שלוש מאות שקל. ואז הם אומרים לי את רוצה... בואי תקחי לך משהו, תוסיפי וזה. אמרתי לא. אל"ף, אני לא מוסיפה לה שום דבר. לא מוסיפה.
מומי משולם:	הם ידעו שזה עברה?

נחקרת:	לא, מה פתאום?
מומי משולם:	הם לא ידעו.
נחקרת:	ממש לא.
מומי משולם:	את כאילו, מבחינתם את הרוכשת (לא ברור).
נחקרת:	בטח.
מומי משולם:	עבורך?
נחקרת:	בטח. ואמרתי.
מומי משולם:	למה אגב?
נחקרת:	זה לא כסף שלי, שלוש מאות שקל (לא ברור).
מומי משולם:	למה, מה בעיה? רגע, סליחה שניה הדס, מה הבעיה להגיד שזה עבורה?
נחקרת:	לשרה נתניהו? לא, בחיים לא. אין מצב כזה, היה לי ברור שלא.
מומי משולם:	לא יודע, אני שואל, (לא ברור).
נחקרת:	מה, זה לא, זה היה נשמע לי מטורף. להגיד שזה לשרה נתניהו? היא הייתה, היא הייתה הורגת אותי ואני לא... לא... שמפניה לא היינו אומרים שזה לשרה נתניהו אז תכשיט של שישים אלף, שישים, שבעים אלף שקל? לא, לא.
מומי משולם:	או-קיי, אז מצאת כמה תכשיטים שאת אומרת שיכול להיות (לא ברור).
נחקרת:	זה ברור היה לי שזה לא בסדר.
מומי משולם:	או-קיי. ושרשרת נ... זה?
נחקרת:	נדמה לי ש... אם אני לא טועה, באמת לא זוכרת מה לקחתי אבל יש בטוח תעודה שמה.
מומי משולם:	ואז הם אומרים לך יש לך סיכוי שלי?
נחקרת:	שלוש מאות שקל נדמה לי.
דני יופה:	לא, אז... זה התחיל אז והחלפת.
נחקרת:	לא...
דני יופה:	וכל זה התחיל בכלל שהתקשרו להגיד לך על הזיכוי ואז אה...
נחקרת:	ברור, הם הת... רגע, אז שנייה. כשאת באה, מה את אומרת להם? זה לא מוצא חן בעיניי? כאילו שזה תכשיט שלך?
נחקרת:	קנו לי, הוא קנה לי ההוא.
מומי משולם:	זה מה שאת אומרת שם?
נחקרת:	ואני לא רוצה, כן, ואני רוצה להחליף.
מומי משולם:	שאיאן קנה עבורך?
נחקרת:	כן, כן, קנו לי מתנה.
מומי משולם:	כאילו, את מציגה כאילו שזה עבורך.
נחקרת:	נו, בטח, מה אני אעשה? בטח ואיך שיצאתי מהחנות, לא זוכרת איפה ארנן היה בעולם, צלצלתי אליו למרות ש...
מומי משולם:	(לא ברור)
נחקרת:	כן.
מומי משולם:	ואז אומרים לך יש פער של שלוש מאות שקל?
נחקרת:	כן, יש זיכוי.
מומי משולם:	(לא ברור) לך זיכוי?
נחקרת:	כן, אמרו לי בואי את רוצה, תקחי משהו או שתוסיפי משהו (לא ברור). אמרתי לא, לא רוצה כלום, לא רוצה להוסיף.
מומי משולם:	(לא ברור)
נחקרת:	נתנו לי את הזיכוי, כנראה.
מומי משולם:	אין לך שום מסמך שקשור לזיכוי (לא ברור)?
נחקרת:	כלום.
מומי משולם:	את לא זוכרת מה עשית עם זה?
נחקרת:	(מנידה בראשה)
מומי משולם:	או-קיי, מה קורה אז?
נחקרת:	יוצאת מהחנות, פוגשת את שרגא הוא קנה בנספרסו. אומרת לו תקשיב טוב, פעם אחרונה שלי, אני עכשיו מרימה טלפון לארנון, אני...

מומי משולם :	סיפרת לו על הסיפור?
נחקרת :	בטח. לא, אם לו אני לא אספר, למי אני אספר?
מומי משולם :	בסדר.
נחקרת :	ואז אה... צלצלתי לארנון ואמרתי לו תקשיב, זה לא קשור אליך, נכון, זה... גיימי. אבל אתה בשביל גיימי, אתה הבאת לי את גיימי על הראש. אני שכירה, אישה שלא הולכת עם תכשיטים, היה לי יום אחד הצהרת הון, ישאלו אותי קנית תכשיטים בשבעים אלף שקל, שישים ומשהו, מי אני בכ... מאיפ... מה... אליף, בן אדם שלא קונה תכשיטים. תסתכלו איזה תכשיטים, טבעת נישואים שלי.
מומי משולם :	מה אומר... מה אומר על זה ג'...
נחקרת :	ארנון: את צודקת, את צודקת, אני אוודא שזה פעם אחרונה שזה יקרה. זה לא יקרה, זה לא בסדר באמת. את צודקת. אבל אין ברירה, מה הייתה הברירה לעשות?
דני יופה :	כן.
נחקרת :	אין ברירה, אין ברירה, אין ברירה. הבאתי לה, הייתה מאוד מבסוטה.
מומי משולם :	מתי את מביאה לה את זה?
נחקרת :	אני לא חושבת שבאותו שיש. אני לא חושבת שהיה לי כח נפשי בשבילה, דוגרי.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	אני חזרתי ישר הביתה
מומי משולם :	אז כעבור זמן קצר יחסית?
נחקרת :	כן, כן, בטח, בטח.
מומי משולם :	זה היה אצלך בבית בזמן הזה?
נחקרת :	(לא ברור).
מומי משולם :	שרגא אגב ראה את זה? הראית לו את ה... תכשיטים?
נחקרת :	לא חושבת.
מומי משולם :	לא יודע, אני שואל.
נחקרת :	לא, לא, לא.
מומי משולם :	מישהו ראה את זה.
נחקרת :	לא, לא, לא. אולי נסעתי אליה לתת לה? לא זוכרת (לא ברור).
מומי משולם :	ביבי יודע על זה?
נחקרת :	לא יודעת. זה אני לא יודעת. זה באמת, אמרתי לכם על הצמיד ההוא, היא אמרה לי.
מומי משולם :	בסדר.
נחקרת :	יכול להיות שהיא סתם השתמשה בשם שלו אז שהיא אמרה לי .
מומי משולם :	רגע, הדס, בסדר שנייה. (צוחק)
נחקרת :	(צוחקת)
מומי משולם :	לא, בסדר, בסדר. מה, מה קורה אז? אז אחרי כמה ימים לצורך העניין את נותנת לה את זה?
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	איפה?
נחקרת :	מבסוטה מאוד, בבלפור.
מומי משולם :	מה היא אומרת?
נחקרת :	אוהבת מאוד.
מומי משולם :	ענדה את זה?
נחקרת :	אם היא ענדה במהלך הזמנים אחר כך?
מומי משולם :	ראית אותה אי פעם (לא ברור)?
נחקרת :	האמת שלא ראי... לא, לא, לא עוקבת אחריה אם היא ענדה אבל מניחה שזה אפשר לענוד. אין, אין בכלל בעיה עם זה (לא ברור).
מומי משולם :	(לא ברור).
נחקרת :	לדעתי זה שתי שרשראות וצמיד אולי צמיד טניס.
מומי משולם :	שתי שרשראות וצמיד טניס.
נחקרת :	אבל אני לא בטוחה.
מומי משולם :	(לא ברור).

נחקרת:	טניס כזה, כזה, אבל אני לא בטוחה.
מומי משולם:	(לא ברור) טניס? או-קיי.
נחקרת:	לא, היא נתנה לי הוראות, זהב כזה, זהב כזה, (לא ברור). ו... היא לא יודעת על הזיכוי כי אמרתי אם היא תדע על הזיכוי, היא תגיד שזה שלה, שאני מהר מהר אלך להוסיף לה עוד משהו. וזהו, ואז הגיע הטלפון הזה בספירת מלאי. דוגרי? לא זכרתי. ואז הוא אמר לי יש לך שם זיכוי, מה את רוצה לעשות איתו? אמרתי לו לא, לא יודעת וזה וישר התקשרתי לבעוז. אז זה... האירוע השני.
מומי משולם:	או-קיי. שבזמן... (לא ברור) אני חייב לשאול אותך.
נחקרת:	אה-הא.
מומי משולם:	הרי הסיפור של הקנייה של התכשיט עם אגס ותמר זה היה בספטמבר שש עשרה.
נחקרת:	נכון.
מומי משולם:	זאת אומרת, במהלך אותה שנה.
נחקרת:	נכון.
מומי משולם:	ואת אגס ותמר, את התכשיט זכרת.
נחקרת:	נכון.
מומי משולם:	ואת זה לא.
נחקרת:	לא.
מומי משולם:	איך, איך את מסבירה את זה?
נחקרת:	כי אני קניתי פיזית את זה.
מומי משולם:	לא משנה, אבל פה גם כן נסעת להחליף (לא ברור).
נחקרת:	צודק, לא זכרתי
מומי משולם:	אגב, מסקרן אותי למה בכלל... אם, את אומרת את נותנת פה שתי מתנות, שמי ששילם עליהם זה גיימי אז למה בהדס, באגס ותמר מילצין אה... קנה? הוא יכל להגיד עוד פעם שגיימי יקנה, מה הבעיה?
נחקרת:	לא, היא ביקשה את זה ממנו כבר הרי שנה קודם.
מומי משולם:	מה?
נחקרת:	ליום הולדת היא ביקשה (לא ברור).
מומי משולם:	בגלל שהיא ביקשה את זה ממנו?
נחקרת:	בטח, היא ביקשה את זה ממנו... ו... (לא ברור).
מומי משולם:	אבל את אומרת אז הייתה שיחה של ייעוץ משפטי עם ביבי אה... אם מותר, אסור וכתבתם פתק. למה במקרים האלו כאילו של אה... גיימי (לא ברור)? הרי, בסופו של דבר הדברים האלה נקנו. נקנו שתי מתנות בסכומים מאוד מאוד גדולים.
נחקרת:	נכון.
מומי משולם:	לא עלה הנושא של ייעוץ משפטי, מותר, אסור.
נחקרת:	(צוחקת) כי... (לא ברור) כי... כי... נו.
מומי משולם:	ו... ו... ודווקא בסיפור (לא ברור) במתנה.
נחקרת:	כי הארנק של גיימי פתוח לרווחה כי איאן קונה. אצל ארנון הייתה מאוד בקרה, עד היום, אני מאוד אה... מאוד אה... כל דבר שיוצא, אנחנו מעדכנים (לא ברור).
מומי משולם:	לא עלה הנושא האם מותר, האם אסור בשתי המתנות הראשונות שגיימי קנה?
נחקרת:	לא.
מומי משולם:	גם לא בשיחות שלך עם ארנון? מותר, אסור, הרי בסופו של דבר הקנייה שבאזור כמה זה היה? אחד עשר אלף שקל? לא זוכר בדיוק כמה התכשיט.
נחקרת:	ההוא? כן.
מומי משולם:	מאגס ותמר, סיפרת אז ש...
נחקרת:	ארנון דאג מאוד לעצמו, בצדק. וגיימי היה מופרע כמו שאנחנו יודעים. איאן החזיק את הכרטיס.
מומי משולם:	לא עלה שום שיחה בנושא?
נחקרת:	לא.
מומי משולם:	מותר, אסור.
נחקרת:	תראה, אמרתי לכם (לא ברור) למשל סליחה אבל כשאני העלתי את זה, אבל למשל על השיפוץ של הבית, שהיא רצתה שיפוץ של ה... של הזה. ואז אמרתי לארנון אם אתה תאשר או גיימי יאשרו, אני מתפטרת. ואז ארנון אמר אני מאשר לך לא לעשות כלום ובואי נרים טלפון לגיימי ונגיד לו שזה מסו... שזה לא לעניין וזה לא

מה? נזכרתי?	נחקרת:
אמרתי לו בועז, נזכרתי שיש צמיד בחמישים אלף. אני.. קוראת את זה חמישים אלף דולר.	מומי משולם:
כשאת (לא ברור).	נחקרת:
למרות שה...	מומי משולם:
שנייה הדס. כשאת היית... כשגבינו ממך עדויות, בועז בנצור כבר ליווה אותך?	נחקרת:
בטח.	מומי משולם:
ב... בהתחלה?	נחקרת:
ביום הראשון שקראתם לי, התייעצתי עם פיני רובין בטלפון. כאילו, לא היה לי עורך דין. ו... ופיני נתן לי את העצות, ואני מכירה את, אה, שמעתי את השם של בועז, לא הכרתי אותו באופן אישי. הרמתי לו טלפון. הוא אמר לי תיכנסי... לא אמר לי, זאת אומרת, לא... לא נתן לי שום עצה. אמר לי תכנסי, תספרי את מה שאת יודעת וכשתסיימי תדברי איתי. ובאמת התקשרתי אליו כשיצאתי וקבענו, לא זוכרת באיזה יום היינו... שני, שלישי, לא יודעת מתי. ואני פגשתי את בועז בנצור לראשונה ביום שישי, אצלו במשרד. אז לא זכרתי, אני אומר לכם את האמת.	מומי משולם:
למרות שכבר...	נחקרת:
הייתי בהלם.	מומי משולם:
למרות שכבר... היית כבר (לא ברור).	נחקרת:
כן, אבל הייתי בחקירה ראשונה ואני הייתי... לא רגילה להיות בחקירות. כל מה שזכרתי, אמרתי, אמרתי ואמרתי. בכלל זה התחיל הרי כל הזמן, שמפניות וסיגרים. הראש שלי היה על זה. מהרגע שנזכרתי ואני לא יודעת להגיד לכם באיזה יום נזכרתי כי זה לא יהיה הגון. אבל ברגע שנזכרתי, עדכנתי. אני הייתי...	מומי משולם:
ברגע שנזכרת על מה?	נחקרת:
על הצמיד, הזה.	מומי משולם:
הצמיד בניו יורק?	נחקרת:
כן. לא יודעת אם זה ניו יורק או וושינגטון, עוד פעם.	מומי משולם:
(לא ברור) סליחה (לא ברור).	נחקרת:
לא רוצה לעשות (לא ברור).	מומי משולם:
ברגע שנזכרת וזה היה כבר אחרי שסיפרת לנו על אגס ו... תמר?	נחקרת:
כן, בפעם הראשונה סיפרתי על אגס ותמר.	מומי משולם:
כן.	נחקרת:
זכרתי את המעילים, זכרתי את ה... את ה... זה.	מומי משולם:
באת ואמרת לו ואז הוא אמר.	נחקרת:
זה... תראו, אני אגיד לכם.	מומי משולם:
שנייה, אמרת לו והוא אמר לא... לא לספר? מה הוא אמר?	נחקרת:
כן, כן, הוא אמר לי לא ל... התלבטת אם לספר לנו את זה?	מומי משולם:
לא התלבטתי, זה היה ברור שאני צריכה לבוא להגיד את זה. זה היה לי ברור. לי זה היה ברור.	נחקרת:
רצית לבוא ולהגיד לנו את זה?	מומי משולם:
כן. כן.	נחקרת:
ואמרת לו שאת רוצה לבוא ולהגיד לנו את זה?	מומי משולם:
כן והוא אמר לי בשום אופן לא. (לא ברור) אני...	נחקרת:
(לא ברור) והוא הסביר את זה בזה שהוא אמר לך אל תנדבי (לא ברור)?	מומי משולם:
את לא מנדבת מידע, ישאלו אותך. אמרתי לו איך ישאלו אותי? אבל הם לא ידעו ל... לכוון לדבר כזה. אני לא הייתי... אני גם, אני בעצמי לא זכרתי.	נחקרת:
ומה הוא אמר (לא ברור)?	מומי משולם:
שאם י... אם ישאלו אותך, כן. אם לא, בזה זה נגמר.	נחקרת:
אז למה אמרת שאנשים צריכים להגיע לסכום מסוים?	מומי משולם:
באחת הפעמים הוא גם אמר לי, הם... רוצים כנראה להגיע לסכום של איזה מיליון שקל.	נחקרת:
מה זה באחת הפעמים? כי דיברתם על זה מספר פעמים?	מומי משולם:

נחקרת:	כן, זה הציק לי, תשמעו. אני ברגע ש...
מומי משולם:	לא, רגע, שנייה. גם הסיפור של ממילא הו... זאת אומרת, הוא ידע על זה?
נחקרת:	הוא ידע... אני צלצלתי אליו מיד שקיבלתי את הטלפון מממילא.
מומי משולם:	שהתקשרו אלייך?
נחקרת:	כן.
מומי משולם:	ומה אמרת?
נחקרת:	בטח, הייתי בחנייה אצל ארנון. דבר ראשון התקשרתי אליו.
מומי משולם:	ומה אמרת לו?
נחקרת:	בסדר. אם זה, אם זה משטרה אז תאמיני לי שהם יגיעו אלייך ואת תספרי ואת לא תשקרי. ישאלו אותך, תגידי את האמת. את לא, מבחינתך, את לא הולכת ומת... מרימה טלפון.
מומי משולם:	מילצין ידע שרצית לספר את זה למשטרה?
נחקרת:	כן.
מומי משולם:	מה הוא אמר על זה?
נחקרת:	בצדק, אל תסתירי כלום.
מומי משולם:	תספרי?
נחקרת:	היום, בדיעבד, לא עכשיו, לא בחקירות.
מומי משולם:	(לא ברור)
נחקרת:	ארנון לא ידע על החקירות בהתחלה.
מומי משולם:	לא, ב... בשלב ש...
נחקרת:	לא, בזמן החקירות לא דיברתי איתו בכלל, ארנון, על הדברים האלה.
מומי משולם:	הוא לא (לא ברור).
נחקרת:	אבל יום אחד הוא זרק לי את זה ואמר א... אנחנו נגיד הכל. רענון, לא רענון.
מומי משולם:	הוא יודע.
נחקרת:	(לא ברור)
מומי משולם:	את אומרת היום בדיעבד, יצא לך לדבר עם ארנון על זה והוא יודע שלא סיפרת את זה?
נחקרת:	גם הוא לא סיפר.
מומי משולם:	נכון. ומה הוא אומר על זה?
נחקרת:	שצריך להגיד.
מומי משולם:	גם הוא?
נחקרת:	(מהנחת)
מומי משולם:	אז למה הוא לא אומר? הוא אמר לך?
נחקרת:	מתי הוא יבוא להגיד?
מומי משולם:	לא יודע, עזבי את הקטע הטכני. הוא אמר לך למה הוא לא?
נחקרת:	לא.
מומי משולם:	הוא אמר לך שמבחינתו הוא רוצה לספר את זה?
נחקרת:	לא, הוא ידע שזאת העצה שקיבלנו. העצה המשפטית שקיבלנו. בינתיים לא (לא ברור).
מומי משולם:	למה, הוא גם כן התייעץ על זה?
נחקרת:	אה?
מומי משולם:	הוא גם התייעץ על זה עם בועז? את לא יודעת?
נחקרת:	אני לא יודעת, תשמע, היה להם הרבה שיחות (לא ברור).
מומי משולם:	את יודעת שהוא... הוא... את אומרת שהוא דיבר איתך ארנון ואמר לך שצריך לספר.
נחקרת:	ארנון אמר לי הדס צריך להגיד הכל. כן, כולל הצמיד.
מומי משולם:	מתי הוא אמר לך את זה?
נחקרת:	לא מזמן.
מומי משולם:	(לא ברור) הוא אמר לך שצריך להגיד הכל.
נחקרת:	אמרת לי, אני אגיד הכל.
מומי משולם:	את והוא? גם הוא?
נחקרת:	הוא ישמח להגיד את זה אם ישאלו.

מומי משולם :	הוא יודע שאת סיפרת (לא ברור)?
נחקרת :	לא, לא, לא, לא.
מומי משולם :	לא. (לא ברור).
נחקרת :	לא, לא, לא, לא, לא, לא.
מומי משולם :	הוא לא יודע (לא ברור).
נחקרת :	הוא לא יודע והוא לא יודע שאני פה.
מומי משולם :	(לא ברור)
נחקרת :	הוא יודע שפגשתי את ליאת אבל הוא חושב שזה לצורך אה... אה... לוחות זמנים.
מומי משולם :	אה-הא.
נחקרת :	והוא נורא רצה שאני אלך לפגוש את ליאת ומבחינתו צריך להגיד הכל והוא אה... ביקש שאני ייזום את הפגישה עם ליאת, דרך אגב.
מומי משולם :	אה-הא.
נחקרת :	ו... אמרתי לו,
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	יכול להיות שיהיו השלמות חקירה או... והרעיון, הוא אמר מעולה. אבל הוא לא יודע שקראתם לי, הוא לא יודע שאני פה והוא גם לא ידע.
מומי משולם :	או-קיי, ברור.
נחקרת :	אף אחד לא יודע. הבעל שלי יודע וג'ורא.
מומי משולם :	הדס (לא ברור). עברנו את דצמבר שש עשרה. הייתה את השיחה מהייץ' שטרן, את מעדכנת את בועז בנצור, הוא אומר לך את לא מנדבת. מה קורה אז?
נחקרת :	(לא ברור)
מומי משולם :	אני הבנתי שאמרת לפרקליטות על עוד אירוע.
נחקרת :	היה איזה אירוע של (לא ברור)
מומי משולם :	(לא ברור) של ארבעים אלף שקל.
נחקרת :	היה משהו של... שנים אחורה שאני לא זוכרת ב... לא. הבת של ארנון, אלינור, אז התעסקה עם זה. זה איזה משהו במושב אה... איזה סטודיו של אה... תכשיטים. גם לשרה. אבל אלינור ניהלה את הכל.
מומי משולם :	אלינור זה הבת שלו?
נחקרת :	כן, כן.
מומי משולם :	מאיזה נישואים?
נחקרת :	מה זה?
מומי משולם :	מהנישואים ה... הראשונים.
נחקרת :	מתי זה היה? בערך?
דני יופה :	אלפיים ואחת עשרה. עשר, אחת עשרה.
נחקרת :	ואת עבדת אז אצל מילצין? עבדת.
מומי משולם :	בטח.
נחקרת :	מתנצל על השאלה.
מומי משולם :	(צוחקת) לא, לא, ברור, ברור. אה... זה היה משהו סטודיו ברמן נדמה לי זה נק... נדמה לי, אני לא בטוחה אבל...
מומי משולם :	סטודיו?
נחקרת :	ברמן, חושבת.
מומי משולם :	(לא ברור).
דני יופה :	באיזה מושב?
נחקרת :	היוגב.
דני יופה :	מושב היוגב?
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	איפה זה? בשרון?
נחקרת :	לא, זה בצפון.
מומי משולם :	בצפון. או-קיי.
נחקרת :	אני יודעת... אני, למה אני יודעת?
מומי משולם :	(לא ברור)

נחקרת:	למה אני אומרת את השנים עשר, אחד עשרה? מכיר?
דני יופה:	לא.
מומי משולם:	איזה מכיר? הוא, חוץ מתל אביב הוא לא מכיר כלום.
דני יופה:	(לא ברור).
נחקרת:	אולי ברמן?
דני יופה:	(צוחק).
נחקרת:	אולי סטודיו ברמן.
דני יופה:	(לא ברור).
נחקרת:	לא יודעת.
מומי משולם:	(לא ברור).
נחקרת:	אה...
מומי משולם:	כן.
נחקרת:	אני יודעת שזה בערך השנים, אני אגיד לכם למה. כי... יהונתן כבר עבד אצלנו. אני זוכרת דברים לפי...
מומי משולם:	יהונתן.
נחקרת:	צילומים וזה. לפי זה. אז הייתה לנו כבר את היגואר לפי דעתי, כי אני חושבת שאני שלחתי את יהונתן להביא איזה... סקיצות או משהו לשמה, אני לא זוכרת מה היה. אבל... אבל... היו תכשיטים שמה משהו כמו איזה ארבעים אלף שקל.
מומי משולם:	איפה?
נחקרת:	בברמן הזה, ברמן, ברמן.
מומי משולם:	או-קיי. היו שם כמה תכשיטים?
נחקרת:	לא יודעת. אולי עג... אני לא יודעת.
מומי משולם:	או-קיי.
נחקרת:	כי אני לא התעסקתי עם זה, כי אני לא... אני לא התעסקתי עם זה.
מומי משולם:	(לא ברור) הבנת אבל? לא הבנתי. איך את יודעת שזה (לא ברור) לשרה? איך (לא ברור)?
נחקרת:	אה, אנחנו...
מומי משולם:	מה?
נחקרת:	יהונתן נתן את זה לשרה. יהונתן או אחד הנהגים שלנו נתן את זה לשרה. ל... לכרמל. בחורה בשם כרמל.
מומי משולם:	שמי זאת?
נחקרת:	היא עבדה אצל שרה.
דני יופה:	בבית בקיסריה, לא?
נחקרת:	לא.
דני יופה:	לא?
נחקרת:	ירושלים. היא הייתה מזכירה של שרה בירושלים.
מומי משולם:	ואיך את יודעת.
נחקרת:	בתקופה של מלי.
מומי משולם:	איך את יודעת שיהונתן נתן לה את זה?
נחקרת:	לא יודעת אם זה יהונתן, עוד פעם אני אומרת. זה מישהו מאצלנו נתן.
מומי משולם:	ומה זאת אומרת אלינור?
נחקרת:	אלינור היא... אומנית וכאלה.
מומי משולם:	אז היא עשתה את זה? (לא ברור).
נחקרת:	לא, לא, לא, לא. היא תכננה לה משהו, איזה עגיל או משהו. שרה לא עונדת אה... אין לה חורים. אולי יש לה כבר אבל אז לא היה לה חורים.
מומי משולם:	או-קיי.
נחקרת:	אז אני זוכרת שהיה צריך לתכנן משהו לתנוך האוזן.
מומי משולם:	מה זה היה, עגילים? (לא ברור).
נחקרת:	כנראה, אני זוכרת שזה היה לתנוך האוזן... אממ?
מומי משולם:	איך את יודעת שזה ארבעים אלף שקל? איך את יודעת את זה?
נחקרת:	כי אני העברתי לאלינור כסף אחר כך.
מומי משולם:	איך העברת לה?

נחקרת:	איך העברתי לה? מהחשבון שלנו העברנו לה.
מומי משולם:	לחשבון שלה? שאם אני ארצה ל... לבדוק.
נחקרת:	זה היה חשבון של אלינור.
מומי משולם:	כן, אבל (לא ברור) שאני שואל. כאילו, כי... אלינור שילמה על זה?
נחקרת:	נראה לי.
מומי משולם:	למה אלינור הייתה צריכה לשלם.
נחקרת:	אני לא שילמתי לסטודיו ברמן.
מומי משולם:	למה?
נחקרת:	(הערת המתמלל: נחקרת מבצעת מחווה עם הידיים)
מומי משולם:	למה היה צריך שאלינור... לא משנה, אז אלינור... מה? אלינור מתקשרת, אומרת לך (לא ברור) רכשתי לשרה? איך את יודעת את זה?
נחקרת:	תראה, תראה, תראו. אני לא יודעת איך זה היה. באמת שלא. כי אני לא...
מומי משולם:	בסדר, (לא ברור).
נחקרת:	לא, אני רק אומרת, משערת שארנון ביקש מאלינור תתעסקי עם זה. אחרת אלינור לא הייתה עושה את זה לבד. כנראה שהיא ביקשה ממנו איזה תכשיט.
מומי משולם:	אה-הא.
נחקרת:	עכשיו, זה לפני הרבה באמת (לא ברור). ו... וכנראה שהוא (לא ברור), אני לא, לא מכירה את הסטודיו הזה ו... אלינור כנראה תכננה איזה משהו כי יהונתן, אני זוכרת ששלחתי אותו, הוא היה חדש אצלנו, שלחתי אותו ליוגב להביא סקיצות. ו... של אלינור. לא ראיתי את הסקיצות.
מומי משולם:	איפה אלינור (לא ברור)? חיה בארץ?
נחקרת:	כן, תל אביב.
דני יופה:	ומי שילם, את יודעת מי שילם על ה... תכשיט הזה שמה ל... ביוגב? לבר... ברמן הזה?
מומי משולם:	היא אומרת שאלינור, לא?
דני יופה:	מה?
נחקרת:	נראה לי שאלינור כי אנחנו לא (לא ברור).
דני יופה:	לא.
מומי משולם:	היא העבירה את הכסף לאלינור.
דני יופה:	העבירה אחרי זה מהחברה לאלינור אבל לא יודעים כאילו מה התעסק בתשלום של ה...
נחקרת:	מארנון פרטי העברנו לו. אממ?
דני יופה:	לא, אני אומר (לא ברור).
מומי משולם:	מהחשבון של א... העברת מהחשבון... את עשית את ההעברה?
נחקרת:	כן, בטוח.
מומי משולם:	מהחשבון של ארנון (לא ברור).
נחקרת:	כן אבל יכול להיות שהעברנו.
מומי משולם:	ארנון דיבר איתך פעם על זה?
נחקרת:	תשמעו, בטוח שהוא דיבר איתי על זה, (לא ברור).
מומי משולם:	גם בדיעבד.
נחקרת:	לא, בדיעבד לא דיברנו על זה. אני רק זוכרת טלפון שלי לכרמל שאמרתי לה שמביאים לה משהו והיא אמרה שרה בעבודה. אז אמרתי לה תשאל אותה מה היא רוצה לעשות עם זה. אז היא נתנה לה הוראה לשים את זה בחדר הפרטי שלה, למעלה. וכרמל אז אמרה שהיא תשים לה את זה במגירה. זהו. עכשיו, זה היה... עוד פעם אומרת, לדעתי.
מומי משולם:	מי עוד יודע על הסיפור הזה? (לא ברור) אלינור, (לא ברור).
נחקרת:	תראה, יהונתן בטוח ידע. אני אגיד לכם.
מומי משולם:	(לא ברור)
נחקרת:	רגע, רגע, רגע, רגע. רגע. ב... אחת השבתות אה... אלינור התקשרה אליי, לא, זה... זה קושר את כל הסיפור, זה בסדר. אלינור התקשרה אליי ואמרה לי שאתי (לא ברור) הייתה פה בחקירה או משהו.
מומי משולם:	מזמן את מתכוונת? בשנים האחרונות?
נחקרת:	עכשיו, החקירות האלה, לפני חמש שנים. ואמרה לי אם יחקרו אותי? אמרתי לה

מה יחקרו אותך? לא זכרתי את זה. אמרתי מה יש לחקור אותך? לא, אתי אמרה לי שבטח גם יחקרו אותי. אמרתי לה אבל על מה יש לחקור אותך? לא... לא... ואז אה... היא אמרה לי, נו את יודעת, את יודעת? אמרתי לה אני לא יודעת. ואז צלצלתי עוד פעם לבועז ואמרתי לו תשמע, לא (לא ברור)	מומי משולם: נחקרת:
לא, ואז היא אמרה לך על מה? לא, היא לא אמרה לי בטלפון אבל אני... הפעלתי את ה... ראש שלי כבר וצלצלתי לבועז, גם, ואמרתי לו אלינור משגעת אותי, אני לא יודעת. היא אומרת שאולי יחקרו אותה, אתי אמרה לה. לא זוכרת על מה. אבל היא מפחדת שיחקרו ואני לא יודעת על מה. היא אומרת את יודעת, את יודעת. אני לא זוכרת. ואז אה... אז הוא אמר לי את אותו דבר. אם יחקרו, יחקרו. שתספר, מה. אם יחקרו אותה, יחקרו, מה זה עניין שלך? עכשיו... שאני מרעננת את עצמי עכשיו, בחודשים האחרונים, קודם כל זה מאוד הציק לי שזה עדיין לא נאמר ואני פחדתי, אומרת לך את האמת.	מומי משולם: נחקרת:
את מדברת על ה... כן, על ה... כן. (לא ברור).	מומי משולם: נחקרת:
כי זה אני מכירה. אני אומרת... שאני... זה מאוד הציק לי ואמרתי אין, אני חייבת באחד השלבים לבוא אבל מתי אני אבוא, מתי זה הנכון? ברענון אולי זה מאוחר מידי (תורגם מאנגלית: טו לייט) כבר. אולי אני צריכה לבוא וזהו. מצד שני, אני אומרת לכם את האמת, אין, אין חיה כזאת שזה לא היה, לא הייתם יודעים. אין חיה כזאת בעולם. גם אם אני אחטוף עכשיו מלחמה (לא ברור) מבוועז ומכולם.	מומי משולם: נחקרת:
אבל את אומרת שדיברת על זה כבר עם גיורא אדרת מזמן, לא? כן והוא אמר לי אנחנו נמצא את הזמן שאת תבואי. אין דבר כזה שאת לא תגידי את זה, אין דבר, אין חיה כזאת שאת לא תגידי את זה. זה עצה רעה של עורך דין. (לא ברור).	מומי משולם: נחקרת:
כן, כדי לא לקלקל גם לפרקליטות, כדי לא לקלקל לאף אחד. (לא ברור) לספר את האמת וזה התפקיד של כולנו. לחקור את האמת (לא ברור).	מומי משולם: נחקרת:
בסדר, זה... (לא ברור) עכשיו זה התזמון הנכון.	מומי משולם: נחקרת:
אני כבר ניסיתי כמה פעמים ליזום פגישה אבל... לא ידעתי מתי זה בשל. תשמעו, אני רואה מה הולך פה. אני גם יודעת, אני גם... אה... גם ליאת יודעת שאני... מאוד סבלתי מה... עניין הזה של ה... עזיבה של בועז. מאוד סבלתי. אני... נשארתי לבד, לא בגלל הייצוג המשפטי שלו כי זה לא עניין אותי. זה כבר לא עניין אותי, אני הייתי אחרי זה אבל הבנתי שיש פה משהו עם ארנון וזה, מאחורי הגב שלי ואני הייתי במצב מאוד לא טוב, מאוד לא טוב. אבל זה... זה ספור אחר (לא ברור). היו עוד אה... תכשיטים (לא ברור) שאת לא. לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא, לא.	מומי משולם: נחקרת:
בסדר אבל אני חייב לשאול. אממ?	מומי משולם: נחקרת:
אני חייב לשאול. אתה חייב לשאול ואני חייבת להגיד גם. כי אני אגיד לך למה, כי... כי גם ראיתי את ה... עברתי על חלק מהתמלילים של העדויות שלך (לא ברור) הזכרת כמה פעמים את המילה תכשיטים, ברבים. השאלה היא כאילו (לא ברור).	מומי משולם: נחקרת:
לא, א... כשאני בתמלילים שלי אז... (לא ברור).	מומי משולם: נחקרת:
אז אולי זה מהתת מודע אבל אני באמת, באמת אבל את אומרת (לא ברור) היו פעם הרבה (לא ברור) בקשות לתכשיטים גם, שסירבת. זה מה שאז אמרת.	מומי משולם: נחקרת:
היא הרי רצתה הרבה יותר באגס ותמר. ארנון הגביל את זה לסכום מסוים. רצתה יותר. היא איבדה איזה טבעת אז אנחנו אשמים, אנחנו צריכים לקנות לה. היא... היא ביקשה, בטח שהיא ביקשה. ארנון, ארנון תחם את זה בסכום מסוים שאמר שלא יעלה נדמה לי על אלפיים חמש מאות דולר או משהו כזה. הוא אמר לי מעבר	נחקרת:

לזה אני לא קונה.	מומי משולם :
טוב. אני עושה רגע שנייה אחת אה... דקה, אני חייב (לא ברור) טלפון ואני בא, בסדר?	דני יופה :
בסדר גמור, כן.	נחקרת :
(הערת המתמלל: מומי משולם יצא מחדר החקירות)	דני יופה :
איך את? בסדר גמור.	נחקרת :
כן.	דני יופה :
מה... לא יודע.	נחקרת :
(לא ברור).	דני יופה :
אותו דבר נשארתי, אותו...	נחקרת :
תשמע.	דני יופה :
אותה הנכונות, אותה...	נחקרת :
חד וחלק.	דני יופה :
לא רואה שום דבר, בסדר.	נחקרת :
תשמע.	דני יופה :
קורה. לא תמיד זוכרים הכל, אה...	נחקרת :
לא, את האמת? באמת שלא... תשמע.	דני יופה :
אבל את מעידה שכש... ברגע שזוכרת.	נחקרת :
חד וחלק.	דני יופה :
וכל הזמן בזמן אמת את דיווחת (לא ברור)	נחקרת :
חד וחלק, חד וחלק.	דני יופה :
(לא ברור) ל... ל... לסנגורים, לא משנה אם זה היה בועז ויותר מאוחר אדרת. אחד נתן עצה כזאת והשני נתן עצה אחרת.	נחקרת :
אדרת אמר לי שחובה להגיד את זה.	דני יופה :
כן.	נחקרת :
(לא ברור), כן, לי זה... דרך אגב, כאדם זה היה לי ברור שזה צריך להגיע, זה לא יכול להישאר ככה. חס וחלילה היה לי שום יצר... באמת שלא, חס ושלוש.	דני יופה :
כמה זמן את כבר עם גיורא?	נחקרת :
אני רוצה להגיד לכם שמרגע ש... היה לי את כל ה... עניין הזה, אני הבנתי שמשוה מתרחש וגיורא הרבה מאוד זמן ראה אותי בתור... לא הכרתי אותו מראש, אבל ראה אותי ועזר לי ב... במחשבות וב... ובאמת בתמיכה. אה... כמה זמן זה אוגוסט... לא אוגוסט האחרון, אוגוסט אחד לפני.	דני יופה :
או-קיי.	נחקרת :
זה לא אוגוסט האחרון.	דני יופה :
או-קיי. אוגוסט האחרון זה לפני... שלושה חודשים.	נחקרת :
זה לא זה, זה שנה ו... שלושה חודשים, לפחות. אני, אני התייעצתי המון עם גיורא כי הבנתי שיש... בעיה בינינו מתח מאוד גדול, בין ארנון לביני, מאוד גדול. מאוד, מאוד, מאוד גדול. אני... האמת? אני אומרת לכם את האמת, אני משלמת מחירים מאוד כבדים על ה... על ה... הזמן הארוך הזה גם, ואישית. הסיפור הזה עם בועז עשה אותי ממש חולה. כי לא זה, זה כבר התגברתי על זה אבל, אבל לחשוב מה נאמר מאחורי הגב ואיזה דברים היו וזה. איזה תוכנית היו כדי שאני... זה. מאוד קשה היה לי. בסדר אבל לא ויתרתי, אני לא שיחררתי אותה. כתבתי מכתב מעורכי דין ש... לא, אני כתבתי את המכתב אבל ייעצו לי עורכי דין.	דני יופה :
כן.	נחקרת :
לא רק גיורא. התייעצתי עם כמה, כתבתי מכתב. חטפתי מכתב בחזרה, קשה מאוד, מבוועז. לא הגבתי. ו... המשכתי בחיים שלי אבל, אבל, החיים שלי הם לא רגילים. החיים שלי הם אה...	דני יופה :
מה? מה, למה החיים לא רגילים? מה...	נחקרת :
קודם כל, היה מתח גדול מאוד ביני לבין ארנון, מאוד. הוא לא דיבר איתי הרבה זמן למרות שאני עובדת איתו אבל הוא כעס עליי ואני כעסתי עליו. אלוהים יודע מה הלהיטו אותו. לא יודעת מה אמרו לו.	דני יופה :
כן.	נחקרת :
ו... היה מתח וזה לא היה הוגן. אני... באמת, נשארתי לבד. אבל אה... אני, אני	נחקרת :

	<p>כבר באמת רוצה להיות בדוכן העדים, אני אומרת לך את האמת. חמש שנים, הראש.. תשמע, גם אסור לי לדבר עם אף אחד, רק עם גיורא. אני לא, לא מרעננת (לא ברור), אבל, אבל ככל שאתה יושב יותר בבית וחושב וחושב ומזכיר לעצמך ומזכיר לעצמך, אתה נזכר בדברים. זה דברים שאז זה הכה בי אחרי ואני באמת באתי כי זה הפריע לי. אבל מאיזה... באיזשהו שלב וזה היה לי ברור גם שגם אם גידו... תראה, אני רוצה להגיד לך משהו שמפריע לי עד היום. למשל, העציר הזה שהטריד אות... ש... ש... אז אה... עבד עליי. ביקשתי מבעוז (לא ברור) שיבדוק בשבילי, כלקוחה שלו, מי זה. אולי אני מאויימת, אולי... תראה, פניתי לפרקליטות פעמיים בדאגות ש... מישהי הרי אמרה לי ברח... ב... זה, אני לא יודעת אם אתה מכיר את זה.</p>
דני יופה:	ש?
נחקרת:	לפני כמה חודשים אני עושה טיול עם הכלבה שלי, כל יום. לפתע פתאום (תורגם מאנגלית: אווט אוף דה בלו), אני מדברת עם יהונתן בטלפון ב... הליכה שלי. אני מכירה כבר את רוב האנשים שהולכים בבוקר כי אנחנו באותן שעות וזה.
דני יופה:	בטח.
נחקרת:	מגיעה אליי איזה אחת לשכונה שלי, בהליכה, עם בגדי ספורט, נייקי כזאת, נראית במיטבה. ומתחילה לדבר איתי, עם הכלב, אם אני מכירה את הוטרניר כי הרג לה את הכלב. (לא ברור) שהיה דומה לכלב שלי, שאיזה וטרניר אה... רשלן אה... זה. בואי נתבע אותו ביחד. עכשיו, אני לא מכירה אותה בכלל, לא יודעת מי זאת ואז היא אומרת לי.
דני יופה:	ניסתה להתחבר אלייך.
נחקרת:	כן, ואז היא אומרת לי איך קוראים לך? אמרתי לה הדס. ויהונתן איתי בטלפון (לא ברור). הדס מה? אמרתי לה הדס קליין. ואז יהונתן צועק לי בטלפון מה היא חוקרת אותך, מה זה עניינה? מה זה משנה מה השם שלך? תלכי, תלכי משם, תלכי. צלצלתי לגיורא, הוא אומר לי תדווחי את זה. תדווחי לפרקליטות. ודיווחתי ודיבר איתי גיל.
דני יופה:	כן.
נחקרת:	התקשר אליי, אמר לי תשמעי, כרגע לא נעשה כלום, נראה. זה דלף איכשהו בשנייה, באותו יום שדיווחתי לפרקליטות, זה היה בטלוויזיה.
דני יופה:	וואו.
נחקרת:	גיא פלג דיווח על זה. ומאותו רגע, אולי זה יצא טוב אבל אפילו, יכול להיות.
דני יופה:	נפסק.
נחקרת:	ליאת צלצלה אליי אמרה לי אני ממש מתנצלת, זה. אמרתי לה לא, לא יודעת, אני בהלם שבכלל יודעים על זה אבל באותה שנייה היא נעלמה האישה הזאת. גם אמרתי לליאת עכשיו שהיא... אני... דיי בטוחה שזה לא היה בטע... אני דיי ב... אני הייתי ערנית לתפוס שזה.
דני יופה:	כן, שמישהו הפעיל אותה.
נחקרת:	כן. או לעומת זה, באתי לקחת את אמא שלי יום אחד, שהיא לא בסדר כבר אמא שלי עם אלצהיימר. באתי לקחת אותה לחיסון וברחוב של ההורים שלי בא אליי איזה שאחר כך הבנתי מי הוא, הוא יושב ראש הליכוד בהרצליה, איזה חמום מוח אחד. ואמר לי את, יודע טוב מאוד מי את. כי אמרתי לו שיזיז רגע כי אני מחכה לאמא שלי, אני רוצה ל... זה, שיזוז עם האוטו. ואמר לי כזה ב... פתח את החלון, אמר לי תפתחי לי את החלון, אמר לי אני יודע טוב מאוד מי את. גם את דיווחתי לפרקליטות. תשמע.
דני יופה:	ברור, את צריכה...
נחקרת:	אני נזחרת.
דני יופה:	ברור, ולשמור על עצמך, איזה שאלה.
נחקרת:	כן, אבל לא עבר לי צל של ספק שזה חייב... חייב להיוודע. גם אם... גם אם אני... זה. גם אם אני אחטוף אחר כך מההגנה וכאלה, לא אכפת לי.
דני יופה:	בסדר גמור. האמת היא... נר לרגלינו.
נחקרת:	נכון, נכון. חד וחלק. חד וחלק.
דני יופה:	בסדר, עוד מעט יבוא מומי. נראה לי שאת ה... חלק הזה של ה... לשוחח וזה סיימנו. אני ארשום את הדברים עכשיו, גם רשמתי לי... את הדברים, נרשום את

הדברים. אה... אחרי זה תקראי, תחתמי. והכל בסדר.	
נחקרת: כן, כן, תשמע.	
דני יופה: כן.	
נחקרת: חייב להיות בסדר.	
דני יופה: תמיד היה ותמיד יהיה.	
נחקרת: נכון, חד וחלק. אני...	
דני יופה: את רוצה עוד משהו, הדס, שיביאו לשתות?	
נחקרת: לא, תודה. (לא ברור) זה בסדר. אבל אה... תשמע, קודם כל, ההעברה של אלינור, אני (לא ברור) לי אתמול. כי אמרתי אולי באמת... יכול להיות שזה היה בתוך עוד העברות אז...	
דני יופה: הבנתי.	
נחקרת: אז יכול להיות שיהיו מספרים יותר גדולים אבל זה לא... בסדר. לא יודעת. לא יודעת. דוגרי? גם אתה יודע, כשהיא זרקה לי את זה, אמרתי לה אני לא מפתחת שיחה על זה. אני יודעת שב... (לא ברור) שזה היה. לא התעסקתי עם זה יתר על המידה. אני כן יודעת, זוכרת, שבגלל שאין לה חורים אז היא ביקשה עגיל... לתנוך.	
דני יופה: לשרה? אין חורים?	
נחקרת: כן, לשרה אין חורים באזניים אז היא ביקשה משהו עם אה... זה. אולי בגלל זה היה צריך לעשות סקיצות, אני לא זוכ... לא יודעת. לא התעס... באמת שלא התעסקתי עם ה... כן.	
דני יופה: גרפ... עם ה... עיצוב של זה. אבל זה... משהו שאלינור טיפלה בזה.	
נחקרת: איך את סביב העבודה היום? כאילו, בימים האלה? את אה... יש לך הרבה...	
דני יופה: עובדת, לא יותר מידי.	
נחקרת: כן?	
דני יופה: אבל אנחנו ב... כל הזמן ב... כל... קשר יומי. אבל להגיד לך את האמת, את זה אני... שמרתי לעצמי. הוא לא צריך לדעת שאני פה.	
נחקרת: בסדר גמור.	
דני יופה: כן. מה ש... אומרים לי לא להגיד.	
נחקרת: בסדר, תכלס אה... את ממשיכה להתנהל כמו שהתנהלת מההתחלה.	
דני יופה: נכון.	
נחקרת: אותו דבר, שום דבר לא השתנה. חוץ מזה שעברנו לנו כמה שנים.	
דני יופה: לא להאמין.	
נחקרת: חוץ מזה שהתבגרנו.	
דני יופה: אותה יודע מה? אני אומרת לעצמי יש לי הרבה זמן לעצמי, לשבת עם עצמי ואני רושמת לי כי אני, תשמע, אני מתכוונת. ארנון רוצה להגיע בלי ליווי משפ... אני... חס וחלילה לא עשיתי שום דבר רע והכל אבל יחד עם זאת, אני בחיים שלי לא עמדתי מול אה... זה.	
דני יופה: בסדר גמור.	
נחקרת: בטוח שחקירה נגדית... תהיה לי.	
דני יופה: זכותך המלאה.	
נחקרת: קשה מאוד וב...	
דני יופה: בסדר גמור.	
נחקרת: אני גם בטוחה שהם יגידו שאני לקחתי וזה, אני כבר הבנתי את כל איך זה עובד ואני לא אתן לאף אחד לפגוע ב... שם שלי ולכן אני מתכוונת ולכן אני מרעננת את עצמי ולכן אני זוכרת כל הזמן ו... מחכה לזה כבר, שיגמר, באמת.	
דני יופה: כן, כולם.	
נחקרת: מדברים על עינוי דין. זה בחירה שלו. אבל עינוי דין זה של ה... של האנשים שבאמת אה... במקרה הגיעו ל... לכאן.	
דני יופה: מובן. להסתיים, זה צריך להסתיים.	
נחקרת: חייב, לא משנה. נכון. לא אנושי לי.	
דני יופה: שום דבר שנמשך יותר מידי זמן זה לא...	
נחקרת: מסכימה.	

דני יופה :	לא מוסיף.
נחקרת :	מסכימה, מסכימה. זה אני משאירה, אני לא צריכה את זה.
דני יופה :	בסדר גמור. תיכף אני אתפוס את זה.
נחקרת :	זה האותנטי עם... (לא ברור)
דני יופה :	(לא ברור).
נחקרת :	זה לא נראה לי מקור אבל זה...
דני יופה :	בסדר גמור. (לא ברור). אז איך היום שלך, חדס, נראה ככה ב... בגדול?
נחקרת :	בגדול?
דני יופה :	כאילו, מה... איך את...
נחקרת :	קודם כל יש לי...
דני יופה :	איך היום שלך?
נחקרת :	יש לי קודם עכשיו את אמא שלי בת שמונים ושתיים עוד מעט (לא ברור) עם אלצהיימר.
דני יופה :	כבר הרבה זמן שאמא שלך לא... זה, אני זוכר עוד אה... אז שהיית אה... איתה.
נחקרת :	נכון, נכון, נכון, נכון. ועכשיו זה כי...
דני יופה :	איזה מחלה נוראית, אה?
נחקרת :	כן.
דני יופה :	זה נורא.
נחקרת :	בימים האחר... ביום שישי הגיעה מטפלת סוף סוף למרות ההתנגדויות הנמרצות שלה אבל אה... אמרתי לאחותי היא תצא מהבית, היא כבר לא תצא לחזור בימים הקרובים, כבר אני רואה.
דני יופה :	שמעתי, כן, כבר הרבה סיפורים.
נחקרת :	אוף, כן, גם אבא שלי היה ככה אבל אה... אמא שלי עכשיו זה, היא צעירה.
דני יופה :	אומרים ש... ב... ב... דור שלנו ויותר (לא ברור) הרבה אנשים כאילו יחלו ב... דבר הזה.
נחקרת :	אולי בגלל תזונה וכאלה והלחץ (לא ברור).
דני יופה :	משקיים... משקיעים המון אה... מחקרים ו... זה בשביל לפתור כי זה מחלה גם נוראית.
נחקרת :	אבל יש אה...
דני יופה :	גומר לך את כל ה... את כל המשפחה מסביב.
נחקרת :	חבל על הזמן. (לא ברור).
דני יופה :	גם קשה, זה משהו שאתה לא רואה אותו פיזית. (לא ברור) אם מישהו יושב מולך עם ידיים, רגליים שבורות ומגובס וזה, אתה יכול לעכל את זה ואז אתה... זה בן אדם כאילו שנגמר לך... מול ה... זה ואתה לא...
נחקרת :	מרגע... מרגע לרגע... עכשיו אני אמרתי לה
דני יופה :	היא מזהה אותך? היא...
נחקרת :	עדיין.
דני יופה :	כן?
נחקרת :	זה בדיוק מה שאמרתי לאורנה, היא מסתכלת עליי ואני חושב... מבט כזה (לא ברור).
דני יופה :	כאילו משהו מוכר, אני לא (לא ברור).
נחקרת :	(לא ברור) כזאת ועוד מעט
דני יופה :	והיא כבר לא...
נחקרת :	והיא כבר לא... מבט אטום כזה קצת.
דני יופה :	פשש... איזה דבר.
נחקרת :	מה אכלת אמא? היא צריכה ללכת למקרר לראות, היא לא זוכרת בכלל. וכמובן שאני עם ארנון כל היום בטלפונים ועם הזה.
דני יופה :	רגע, הבת שלך איפה גרה?
נחקרת :	הגדולה לומדת רפואה בירושלים.
דני יופה :	או-קיי.
נחקרת :	אז אה... רפואה ו... תורת המחקר, היא עושה משולב, באוניברסיטה העברית אז גרה בירושלים ומתחתנת במרץ, חמודה.
דני יופה :	אה... בשעה טובה.

נחקרת:	כן, כן, כן, כן... אה... נועם שלי... בהרצליה, בבית של ההורים של שרגא. הם נפטרו אז הם גרים שם, יש לה את ה... קטנטונת, את שיה. וברצויק התגייסה ביום שלישי לצבא.
דני יופה:	יא אללה, איפה?
נחקרת:	מודיעין. אבל היא בטירונות בינתיים.
דני יופה:	זה יפה, בסדר.
נחקרת:	כן, כן, כן, כן.
דני יופה:	יש נחת, יש אה...
נחקרת:	יש הרבה נחת.
דני יופה:	נחת, אה?
נחקרת:	גידלנו אותם טוב.
דני יופה:	זה הכי חשוב, כל הכבוד.
נחקרת:	נכון.
דני יופה:	בסוף זה מה שמשנה. כל השאר, הכל שטויות.
נחקרת:	נשבעת לך, כן.
דני יופה:	בסוף מה נשאר? הגרעין של ה... משפחה וברגע שהמשפחה טובה.
נחקרת:	ממש ככה.
דני יופה:	הכי חשוב, באמת.
נחקרת:	ממש ככה, ממש ככה. אז אני... עם ארנון, נוסעת לבית ינאי ליהונתן, מה עוד? אה... נהנת מהחיים.
דני יופה:	טוב מאוד.
נחקרת:	נהנת מהחיים. וחושבת הרבה.
דני יופה:	מאז שהכרתי אותך, תמיד אהבת את החיים, נהנית.
נחקרת:	נכון, נכון, נכון.
דני יופה:	וטוב שאת ממשיכה ככה, מעולה.
נחקרת:	נכון, נכון, נכון, נכון. התחלתי ללמוד ב... בין תחומי אבל האמת שזה לא מסתדר לי.
דני יופה:	מה?
נחקרת:	ממש... ממש... ממשל ו...
דני יופה:	(לא ברור)
נחקרת:	פוליטיקה.
דני יופה:	וואו.
נחקרת:	אבל אה...
דני יופה:	איזה אנרגיות יש לך, יש לך (לא ברור).
נחקרת:	אבל עצרתי כי ארנון בטלפון, כל שנייה אני יוצאת, נכנסת, (לא ברור). אמרתי די, אני חייבת זה, אבל יום אחד אני אמשיך.
דני יופה:	מה, ישבת עם לפטופ וזה בשיעור?
נחקרת:	כן, כמו עם כל הצעירים.
דני יופה:	וואו.
נחקרת:	עם כל הצעירים.
דני יופה:	וואו.
נחקרת:	ואז התחילו לדון גם בתיקי האלפים, ב... ב. זה, ואמרתי יותר טוב שלא יזהו אותי.
דני יופה:	וואו, עד פה כאילו.
נחקרת:	ולא זה.
דני יופה:	פשש...
נחקרת:	כן. אבל מעניין, מאוד מעניין.
דני יופה:	מה זה מעניין? את יודעת, זה... אני גם למדתי הרבה וזה, הגילאים עכשיו זה גילאים שאתה לומד בשביל הנפש שלך
נחקרת:	נכון
דני יופה:	ומשהו שאתה אוהב.
נחקרת:	נכון.
דני יופה:	לא משהו שאתה צריך. זה כבר משהו אחר.

נחקרת:	זה ממש נכון.
דני יופה:	אתה בא גם בראש אחר.
נחקרת:	נכון.
דני יופה:	עם כל הזה, את לא באה עכשיו כמו איזה... כמו הילדים האלה בני עשרים ומשהו ש... בשיגעון.
נחקרת:	יש שם הרבה מפונקים. (לא ברור).
דני יופה:	תמיד יש מבחנים וזה אבל הכל אותו דבר.
נחקרת:	כן, כן, אבל (לא ברור), בטח, אבל אני לא, אני עצר... אני לא יכלתי. כי כל רגע, חוזרת אליך, (לא ברור). בסוף אמרתי יאללה, אין לי הנאה מזה.
דני יופה:	כן, אה?
נחקרת:	מלחיץ אותי. אבל אני אחזור לזה.
דני יופה:	כן. את יכולה לקחת לך היום כל מיני השתלמויות כאלה.
נחקרת:	נכון, נכון, נכון.
דני יופה:	את יודעת, לשמוע הרצאות, לשמוע.
נחקרת:	זה נכון, זה נכון.
דני יופה:	לשמוע... יש הרבה דברים מעניינים.
נחקרת:	ממש ככה.
דני יופה:	יש הרצאות אה...
נחקרת:	לא, בטח, נכון.
דני יופה:	בכל מיני נושאים, זה משהו שהוא גם כן דיי פופולארי. את יודעת, באים לאיזה בר או משהו כזה.
נחקרת:	כן, אני יודעת.
דני יופה:	ועושים הרצאה. כיף כזה.
נחקרת:	כיף.
דני יופה:	להרחיב את האופקים.
נחקרת:	הגר הולכת לזה, אני יודעת שיש שם חקר המוח וזה כל מיני כאלה דברים שמעניין.
דני יופה:	וואי, סופר מעניין.
נחקרת:	מאוד. לא, דיבר איתי איזה מישהו.
דני יופה:	אשתי הייתה באיזה הרצאה של אה...
נחקרת:	כן.
דני יופה:	איתי אנגל. גם כן משהו כנראה...
נחקרת:	אה, זה גם מעניין.
דני יופה:	מרתק מאוד.
נחקרת:	על כל המדינות שהוא...
דני יופה:	אפגניסטן ו...
נחקרת:	כן. בטח שזה מעניין.
דני יופה:	מעניין.
נחקרת:	כל דבר לקרוא וללמוד זה מעניין.
דני יופה:	נכון, נכון.
נחקרת:	כן. טוב, מומי נחטף נראה לי, אולי עשיתי לו צרות צרורות.
דני יופה:	אה? לא, לא, לא, הוא... הוא בעניינים. לא עשית לו צרות. אם את צריכה, הדס, שירותים או משהו כזה, תגידי לי גם כמובן.
נחקרת:	לא, מה פתאום? הכל בסדר, הכל בסדר. יש לי את כל הזמן, פיניתי את כל היום. האמת באמת... צריך להתסכ... אני לא הסתכלתי בכוונה על תאריכים. אמרתי אני באה ככה. רק מה שאני יודעת. לא קוראת, לא רוצה כלום, באה עם התאריך של התכשיט. לא רוצה לדעת מה היה יום נישואין, מה לא היה יום נישואין.
דני יופה:	בלי כאילו לבדוק לאמת, וזה, זה מה (לא ברור).
נחקרת:	לא, לא, לא, רוצה לזכור את העובדות כמו שהן.
דני יופה:	בלי... כמו שאת זוכרת.
נחקרת:	כן. ודוגרי אני אומרת לך, דני? הממילא הזה...
דני יופה:	נמחק.

נחקרת:	לגמרי. אם לא הייתי מקבל את הטלפון של ה... זיכוי?
דני יופה:	על הזיכוי.
נחקרת:	בחיים שלי, דוגרי אני אומרת לך?
דני יופה:	בסדר, קורה, קורה, קורה.
נחקרת:	את זה זכרתי אחר כך.
דני יופה:	בסוף אנחנו בני אדם, את יודעת. יש לך גם איזה...
נחקרת:	תשמע, אני... (לא ברור).
דני יופה:	קיבלות (תורגם מאנגלית: קפסיטי) מסויים גם במ...
נחקרת:	נכון.
דני יופה:	במוח שאנחנו יכולים להכיל דברים.
נחקרת:	לא, גם אני אגיד לך מה? נכון שבאנו בפעם הראשונה, זה התחיל בכלל על גיימי ואחר כך דיברנו על ארנון וזה אבל זה התחיל על שמפניות וזה היה דיי מהודק כזה וזה. והראש... פעם ראשונה בזה והראש עובד ככה וכשזכרתי... דבר ראשון אמרתי טוב, זה הייעוץ המשפ... אני ילדה, אני באמת ילדה טובה. דוגרי, אני אומרת לך. אני גם אמרתי לליאת את זה.
דני יופה:	זה...
נחקרת:	בפעם האחרונה שהייתי.
דני יופה:	זה היה הרושם שלנו לאורך כל החקירות איתך.
נחקרת:	אמרתי לה עם גיורא, אם גיורא היה אומר לי את לא הולכת עכשיו לליאת, אלא את מחכה לריענון.
דני יופה:	אז ג... אז גם לא היית הולכת.
נחקרת:	אז לא הייתי הולכת, לא הייתי עושה לו את זה מאחורי הגב בחיים.
דני יופה:	כן, בסדר.
נחקרת:	אמרתי לה אני ככה. מה אני אעשה שאני מקבלת אה... זה? זה בכלל לא היה (לא ברור) שלי ל... לחשוב, להרים טלפון.
דני יופה:	בניגוד לעצה של העורך דין.
נחקרת:	בניגוד לעצה של העורך דין, הוא היה הורג אותי.
דני יופה:	כן.
נחקרת:	דוגרי אני אומרת לך.
דני יופה:	בסדר.
נחקרת:	היה אומר לי אני לא עובד איתך יותר. אין חיה כזאת, את תעשי מה שאני אומר לך.
דני יופה:	נשמע לי מאוד סביר שאם אדם לוקח שירותים של עורך דין, שמן הסתם שהוא ישמע לעצות שלו. ככה...
נחקרת:	כן.
דני יופה:	עושה שכל הייתי אומר.
נחקרת:	נכון, כן.
דני יופה:	כן.
נחקרת:	כן.
דני יופה:	בסדר גמור.
נחקרת:	אבל אה... אמרתי, אין, אין... זאת אומרת, אין חיה כזאת שזה יקרה שבסוף בסוף לא ידעו את זה. אמרתי אולי אני עושה להם תקלה נוראית לליאת אבל אני חייבת להגיד את זה. מקווה שאני לא עושה להם תקלות.
דני יופה:	בסדר, זה מה יש, זה... בכלל זה לא עניין.
נחקרת:	עדיף ככה מאשר ככה.
דני יופה:	כן, זה בכלל לא עניין של תקלה. בסוף כאילו... מה שיודעים הדברים צריכים להיאמר.
נחקרת:	חייב.
דני יופה:	קרה, לא נאמ... לא נאמר קודם? נאמר עכשיו? יש לזה את ההסברים ה...
נחקרת:	חד וחלק, לא, אני עומדת מאחורי ההסברים האלה.
דני יופה:	הגיו... הגיוניים שאת (לא ברור).
נחקרת:	ו... אפשר לבדוק אותם גם.
דני יופה:	ה... הכי קל עם האמת.

נחקרת :	חד וחלק.
דני יופה :	בסוף הכי קל עם האמת.
נחקרת :	חד וחלק.
דני יופה :	לא צריך להתפתל וסיפורים.
נחקרת :	חד וחלק, חד וחלק.
דני יופה :	בסוף זה קופץ וזה בסדר גמור.
נחקרת :	אני מ... גם רוצה להאמין, אני בטוחה גם שבטח בשטרן וזה יש תיעוד של הכל.
דני יופה :	בסדר.
נחקרת :	בטוחה.
דני יופה :	אנחנו...
נחקרת :	כן.
דני יופה :	נעשה כל מה שצריך.
נחקרת :	כמובן, כמובן. עכשיו, ה... ה... זה, את יהונתן... אני לא דיברתי איתו על זה. בכוונה. לא שאלתי ולא תז... לא הזכרתי. מנסה לאתר בראש לי מה... מה אני זוכרת מהזה.
דני יופה :	או-קיי.
נחקרת :	לדעתי זה היה אלפיים ועשר או אחד עשרה כי... כי רק אז יהונתן היה ורק אז הייתה לנו יגו... הייתה לנו מכונית שלנו.
דני יופה :	כן.
נחקרת :	לא הייתי שולחת את (לא ברור), לא הייתי שולחת. זה היה יהונתן.
דני יופה :	על אה... יוגב אנחנו מדברים, על ה...
נחקרת :	כן, על היוגב. אני כן זוכרת את ה... סיפור הזה ש... אני זוכרת עם התנוך של האוון שאין לה חור והיא צריכה איזה... קונסטלציה מיוחדת. זה אני זוכרת שכנראה אולי בגלל זה היה את ה... שרטוטים האלה.
דני יופה :	סקיצות?
נחקרת :	סקיצות האלה, כן, כן, כן, כן. כן.
	(הערת המתמלל: מומי משולם נכנס לחדר החקירות)
מומי משולם :	היי.
דני יופה :	שלום.
נחקרת :	דאגתי שנחטפת.
מומי משולם :	(לא ברור) לא הייתי צריך לקחת בסוף.
דני יופה :	אה.
מומי משולם :	אה... מה קורה?
נחקרת :	בסדר.
מומי משולם :	הנני כאן.
נחקרת :	שתיתי פה את הכל, הכל בסדר.
מומי משולם :	מה?
נחקרת :	שתיתי פה את הכל, הכל בסדר.
מומי משולם :	לא, סבבה. אני פשוט אה... מתעסק פה בעוד כל מיני דברים שלא כל כך קשורים לזה.
נחקרת :	הכל בסדר.
מומי משולם :	(לא ברור). אה... שלושה דברים שאני רק רוצה ככה לחדד ולהבהיר איתך הדס. אחד, את אומרת בעצם ש... איאן הרי קונה בפעם הראשונה בארצות הברית את המתנה ואת אומרת (לא ברור) ש... שעולה הנושא של להחליף אותה, (לא ברור), את אומרת אני לא רוצה לראות את זה אפילו, לא רוצה לקחת את זה, לא... מתעסקת בזה.
נחקרת :	ראיתי את זה.
מומי משולם :	ראית את זה?
נחקרת :	כן, היא הביאה לי את זה
מומי משולם :	(לא ברור)
נחקרת :	אבל אמרתי לה לא שרה, אני לא מחזירה לך את זה. אני לא יכולה. והיא אמרה לי אל תגידי לי את תשובה, ונשאלתי את איאן. אמרתי לה לא, תשאירי את זה אצלך, אני לא לוקחת כזה דבר יקר.

מומי משולם :	למה אמרת לה תשאירי את זה אצלך, אני לא לוקחת? כי בפעם השנייה כן לקחת את זה, לשטרן בממילא.
נחקרת :	לא, כי בארץ זה משהו אחר. זה תכשיט.
מומי משולם :	מה ההבדל?
נחקרת :	אני אגיד לך מה ההבדל. זה תכשיט... ודרך אגב, מעניין כרונולוגית מתי בממילא. דוגרי?
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	אה... אולי אפשר להסתכל (צוחקת) דרך אגב, סתם אני אומרת, ב... נספרטו, כי אני זוכרת שקניתי בנספרטו בירושלים. שרגא קנה.
מומי משולם :	מה, בכרטיס אשראי של שרגא?
נחקרת :	לא, יש הרי מועדון לקוחות שאתה מכניס את השם.
מומי משולם :	או-קיי. (לא ברור) רגע, שנייה, או-קיי. חד פעמי קניתם בנספרטו ב... ממילא?
נחקרת :	בטח, מה אני (לא ברור).
מומי משולם :	מה, עם הכרטיס שלך כזה? מה? (לא ברור).
נחקרת :	בטוח עם כרטיס אשראי שלי.
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	אבל המועדון לקוחות, אני רשומה שם הדס קליין, (לא ברור), בכמה כתובות. יש את בית ינאי של ארנון.
מומי משולם :	מועדון לקוחות של נספרטו?
נחקרת :	כן, כן.
מומי משולם :	ואז אפשר לראות מתי נקנה...
נחקרת :	בירושלים.
מומי משולם :	אבל את אומרת שרגא קנה, לא את קנית.
נחקרת :	שרגא קנה.
דני יופה :	שרגא קנה על הכרטיס שלה, זה כמו שיש לך... כרטיס של מישו מהמשפחה.
מומי משולם :	שרגא קנה...
נחקרת :	אולי גם אני קניתי פעם בנפרד אבל תסתכלו יום שישי. יום שישי זה היה בוודאות היום.
מומי משולם :	יום שישי בנספרטו ממילא, או-קיי.
נחקרת :	(לא ברור). (לא ברור).
מומי משולם :	(לא ברור), או-קיי.
נחקרת :	אני חוקרת טובה, נכון?
מומי משולם :	לא, ברור. אז מה ההבדל? (לא ברור).
נחקרת :	אני אגיד לך מה ההבדל. זה תכשיט, תסתכל, של מאה עשרים ואחד יהלומים.
מומי משולם :	(לא ברור) מה שנקרא בארצות הברית. כן.
נחקרת :	נהנה באיזה גלריה שם. בבית אה... בבית אה... כזה, לא יודעת מה זה אפילו ה... (לא ברור). וזה... זה משהו שאני לא רציתי להחזיק אותו אפילו בידיים שלי. זה... חמישים אלף דולר. דרך אגב, אני לא חושבת שידעתי כמה עלה בשטרן הסכום הזה... ה... תכשיט הזה שבאתי להחליף אותו, דוגרי.
מומי משולם :	שנייה.
נחקרת :	את הסט הזה.
מומי משולם :	שנייה. בגלל זה... בגלל זה לא רצית לקחת אותו?
נחקרת :	כן, היה נראה לי לא הגיוני ש... ש... תכשיט עם אה... עם מאה עשרים ואחד יהלומים קטנים כאלה, שהראתה לי אותם.
מומי משולם :	אה-הא.
נחקרת :	י... יסעו עם זה לחו"ל בחזרה ומישו יחליף. זה היה...
מומי משולם :	אז זו הסיבה שלא...
נחקרת :	כן, כן.
מומי משולם :	ואז הלכת להתייעץ עם איאן?
נחקרת :	והיה לי ברור שיגיד לי אני לא לוקח את זה, אני לא יכול לקחת את זה.
מומי משולם :	ולמה בפעם השנייה כן הסכמת לקחת?
נחקרת :	כי זה נראה... בארץ ישראל, פה בירושלים.

מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	סט תכשיטים, כמו שאתה מחליף תכשיט ב... ב... חנות
מומי משולם :	או-קיי.
נחקרת :	ב... זה. זה נשמע לי הגיוני, אין, אין שום בעיה להחליף. היא גם מאוד לחצה אותי בעניין הזה כבר שאני אבוא לקחת.
מומי משולם :	זהו, אז השאלה היא, כשהיא, היא התקשרה אלייך לגבי התכשיט של שטרן, נכון? את אומרת שהיא התקשרה אלייך, אמרה.
נחקרת :	היא התקשרה שאני אבוא אליה, לא ידעתי על מה.
מומי משולם :	איך הבנת שזה קשור?
נחקרת :	לא, לא ידעתי על מה.
מומי משולם :	לא ידעת שזה קשור לתכשיט?
נחקרת :	לא, לא ידעתי. היא לא אומרת לי, היא רוצה לראות אותי.
מומי משולם :	היא לא אמרה לך, היא לא אמרה לך על מה?
נחקרת :	לא.
מומי משולם :	רק שהגעת? מה היא אמרה לך?
נחקרת :	שהיא רוצה... שהיא קיבלה מאינן את הסט הזה, קיבלה מגיימי את הסט הזה.
מומי משולם :	שהוא קנה לה?
נחקרת :	כן
מומי משולם :	והיא אמרה לך איפה? מאיפה הוא קנה את זה?
נחקרת :	היא הראתה לי אותו, על הקופסה כתוב שטרן.
מומי משולם :	הבנת שזה נקנה בשטרן בממילא?
נחקרת :	כן, כן.
מומי משולם :	היא אמרה לך?
נחקרת :	היא אמרה לי שזה שטרן, לא יודעת אם היא יודעת ממילא. היא הראתה לי את הסט, היא אמרה לי קיבלתי בדיוק כזה. כבר קיבלתי מתנה בדיוק כזאת.
מומי משולם :	אז רק כשהגעת, בטלפון היא לא אמרה לך.
נחקרת :	כן, לא, היא לא אמרה לי.
מומי משולם :	או-קיי
נחקרת :	באתי לשם והיא נתנה לי אותו.
מומי משולם :	ואיך את הבנת שזה בממילא?
נחקרת :	שאלתי את אינן, אמרתי לו אתה... איפה קנית את זה?
מומי משולם :	או-קיי
נחקרת :	והוא נתן לי איזה נייר אבל אני... לא יודעת איזה נייר
מומי משולם :	(לא ברור)
נחקרת :	זה היה באנגלית אולי או משהו, זה היה...
מומי משולם :	(לא ברור) טלפון.
דני יופה :	אמרת (לא ברור) תעודת משלוח.
מומי משולם :	בטלפון היא לא אמרה...
נחקרת :	(לא ברור) תעודת משלוח.
מומי משולם :	בטלפון היא לא אמרה לך שזה...
נחקרת :	לא, לא, לא.
מומי משולם :	שזה פקר קנה, רק שהגעת.
נחקרת :	לא, היא זהירה מאוד.
מומי משולם :	רק שהגעת... מה זאת אומרת זהירה מאוד (לא ברור)?
נחקרת :	בדברים האלה, אם היא תגיד לי תכשיט, אה... קיבלתי סט תכשיטים בטלפון היא תגיד לי?
מומי משולם :	בטלפון?
נחקרת :	בחיים לא, בחיים לא.
מומי משולם :	בגלל זה רק כשהגעת היא הסבירה לך?
נחקרת :	בטח, אני בטוחה.
מומי משולם :	או-קיי והדבר השלישי שרציתי זה... את מספרת בעצם על משהו שאלינור רכשה.
נחקרת :	כן.

מומי משולם :	תכשיטים.
נחקרת :	זה...
מומי משולם :	(לא ברור)
נחקרת :	אמרתי גם ל... כן, סליחה.
מומי משולם :	שנייה אה.. הדס.
נחקרת :	סליחה.
מומי משולם :	לאט... שכחתי מזה כבר.
דני יופה :	(צוחק)
נחקרת :	(לא ברור) (צוחקת) גם אני שכחתי.
דני יופה :	רגע של נוסטלגיה (צוחק)
נחקרת :	(לא ברור) אני לא משתנה, לא, לא משתנה.
מומי משולם :	לא, הכל בסדר.
דני יופה :	אף אחד לא השתנה, הכל בסדר.
מומי משולם :	(לא ברור) אף אחד לא השתנה, בדיוק. (לא ברור). בקיצור, מה שקורה זה ש... אלינור רוכשת את זה לפי מה שאני מבין.
נחקרת :	כן, כנראה מקבלת הוראה מארנון.
מומי משולם :	רגע הדס אני ממש מבקש רק לסיים את השאלה.
נחקרת :	צודק.
מומי משולם :	ואת עושה העברה, נכון? כנראה.
דני יופה :	מהחשבון של ארנון לאלינור.
מומי משולם :	אבל שאז... אני, אם אני זוכר נכון, אז את מספרת שכל הוצאה בהתחלה היה לכם את זה בספרים ואחרי זה בטבלאות אקסל.
נחקרת :	(לא ברור), נכון.
מומי משולם :	זאת אומרת, ואת אומרת יש לכם טבלת אקסל שאני אוכל למצוא את ההעברה הזאת.
נחקרת :	אני אחפש אותה., (לא ברור).
מומי משולם :	(לא ברור)
נחקרת :	אני אתמול הסתכלתי לראות אם (לא ברור).
מומי משולם :	את מבינה את השאלה שלי?
נחקרת :	כן, מבינה. אני חיפשתי אתמול במייל שלי, אתמול. אמרתי אולי יש אה... כתבתי לרואה חשבון אה... מה העברנו לאלינור. מצאתי איזה מכתב, לא מצאתי את הטבלה. מצאתי איזה מכתב העברה לבנק של מאה שלושים ומשהו אלף שקל. אנחנו גם מעבירים לאלינור גם אה... כסף של... מחיה וכאלה.
מומי משולם :	את אומרת זה לא קשור כאילו.
נחקרת :	לא, אבל אני כן אומרת שיכול להיות שבתוך ה... מאה שלושה ומשהו אלף שקל, היה את הארבעים האלה.
מומי משולם :	ואיך תדעי?
נחקרת :	כי זה נראה לי בתאריך יחסית משהו כמו אחד... אלפיים ואחד עשרה חיפשתי. ולמה אני עושה לי סדר בראש אלפיים ואחד עשרה בערך? כי אני יודעת שהיה לנו את היגואר באלפיים ואחד עשרה ואני יודעת שיהונתן עבד אצלנו באלפיים ואחד עשרה, לא לפני. ואז אני אומרת לעצמי.
מומי משולם :	ולמה זה קשור ליהו... כי יהונתן לקח.
נחקרת :	כי יהונתן נסע עם הסקיצות האלה.
מומי משולם :	לשרה?
נחקרת :	לא, לא, למושב היוגב. זה מה שאני זוכרת ואני לא רוצה לדבר על זה עם יהונתן.
מומי משולם :	אה, (לא ברור).
נחקרת :	לשאול אותו (לא ברור). נכון.
מומי משולם :	אלינור עשתה את הסקיצות והוא כאילו אה... נסע עם זה למושב היוגב?
נחקרת :	אני לא יודעת מי עשה סקיצות. אולי אלינור עשתה סקיצות.
מומי משולם :	אז את אומרת אבל... את בכל מקרה תוכלי לבדוק.
נחקרת :	תשמעו מה אני אעשה.
מומי משולם :	בטבלת א... כן.
נחקרת :	רגע, רגע, אני אגיד לכם מה. באמת, באמת, גם אמרתי לדני, אני רציתי להיות

עובדתית ולא... ולכן גם לא חיפשתי מתי יש יום נישואים, מתי זה. אמרתי אני אבוא עם העובדות שלי כדי שאני לא אהיה...	מומי משולם:
משוחדת.	נחקרת:
מושפעת, בדיוק, מושפעת מכל מיני דברים חיצוניים ואז אני אבוא ואני אגיד לכם (לא ברור)	מומי משולם:
בכוונה עשיתי.	נחקרת:
בסדר (לא ברור).	מומי משולם:
אני אחפש במיילים שלי את ה... עוד העברות, טבלה, כמו שאתה אומר. אני לא, אני לא רוצה לשאול את הרואה חשבון שלנו פשוט, מי שהיה אז. תגידו לי כן, אז אני אשאל אם הוא יכול לעשות לי רק רצף של העברות לאלינור.	נחקרת:
לא, אבל אם את אומרת לו על אלינור זה לא אמור אה... זה.	מומי משולם:
לא, זה לא יגיד לו כלום, בחיים לא.	נחקרת:
תגידו. אם את יכולה לבדוק (לא ברור)	מומי משולם:
אז אני יכולה לבדוק.	נחקרת:
כדי שנוכל (לא ברור).	מומי משולם:
אני יכולה ואני אחפש במיילים שלי.	נחקרת:
לראות אם יש לך תכתובות עם אלינור.	דני יופה:
אם יש לי משהו, תכתובות עם אלינור.	נחקרת:
אבל את אומרת יחד עם כל זאת, עדיין (לא ברור).	מומי משולם:
אני כן זוכרת דבר אחד, גם אמרתי לדני, אולי גם לך אמרתי. זוכרת משחו עם תנוך האוזן כי אין לה חור באוזן, אין לה חור.	נחקרת:
זה סימן שדיברת עם אלינור על זה?	מומי משולם:
כן, שאנחנו... אני חושבת, אני זוכרת במעומעם איזה משהו שזה היה ואין לה חור ב... אולי שרה דיברה...	נחקרת:
התנועה... רק ש... התנועה של המאה שלושים בערך אלף שראית?	דני יופה:
(לא ברור).	מומי משולם:
היא הייתה באחת עשרה.	נחקרת:
היא ב... היא ב...	דני יופה:
היא יכולה לכלול את הארבעים אלף.	מומי משולם:
זה מה שהיא אומרת.	דני יופה:
כן זה מה שאני חושבת.	נחקרת:
אבל, אבל זה באקסל ראית? איפה ראית?	דני יופה:
לא, לא, ראיתי... לא ראיתי אקסל.	נחקרת:
ב... תנועות, בתנועות בנק?	דני יופה:
ראיתי מ... לא, ראיתי מכתב העברה שהרואה חשבון שולח לי שאני אחתום כדי להעביר ל... אלינור (לא ברור).	נחקרת:
מתי ראית? אז?	מומי משולם:
לא, עכשיו הסתכלתי, אתמול חיפשתי.	נחקרת:
(לא ברור) אה, למה (לא ברור).	מומי משולם:
לא, אני אומרת להם תשלחו לי אה... אני צריכה לעשות העברה לאלינור, סתם. מתנה לאלינור כי ארנון נותן לה מתנות וזה, למחיה גם וכאלה. ו... בטח לא פירטתי לו את זה, את הסיפור הזה בטוח. אני לא... זה. ואז ראיתי מכתב שהוא שולח לי שאני אחתום, כי אנחנו צריכים שתי חתימות להעברה. אז הוא שולח לי שאני אחתום. נדמה לי שהוא אולי חתום איתי, לא יודעת מי. ואני שולחת את זה לבנק אחרי שאני חותמת. כמו כל דבר שאנחנו עושים, גם היום. אותו דבר, הכל עובד אותו דבר. אה... ואתמול אמרתי מתי יהונתן התחיל לעבוד? חיפשתי מתי קנינו את היגואר. זה אמרתי אני אחפש, לא, זה דברים של... יום נישואים שלהם, בעיתונות, לא רוצה לקרוא. בגלל זה אמרתי אני אחפש שאני...	נחקרת:
בסדר, עשר שנים, מכובד מה... מכובד.	דני יופה:
כן, עשר שנים, וואלה. ו... אז מצאתי.	נחקרת:
(לא ברור) משהו אחד מוזר (לא ברור) עכשיו חושב על זה.	מומי משולם:
כן.	נחקרת:
אם את אומרת שמילצין שילם ארבעים אלף שקל.	מומי משולם:

נחקרת:	נכון, גם אני חשבתי על זה עכשיו ששאלת את השאלה.
מומי משולם:	רגע הדס אבל אני (לא ברור) לסיים אותך ברשותך.
נחקרת:	טוב (צוחקת)
מומי משולם:	אחרי זה (לא ברור). אם, אם את אומרת, תקשיב, מאלפיים ואחד עשרה כנראה מילצין רכש לשרה תכשיט, תכשיטים בשווי ארבעים אלף שקל, איך אז לא צץ הנושא של היועץ המשפטי?
נחקרת:	לא יודעת. אין לי תשובה טובה.
דני יופה:	אבל רגע, שנייה, אנחנו מדברים
מומי משולם:	(לא ברור).
נחקרת:	אין לי תשובה לענות.
דני יופה:	אנחנו מדברים על היוגב? על ה... כן.
נחקרת:	כן.
מומי משולם:	המושב הזה?
דני יופה:	מי ש... מי ששילם.
מומי משולם:	אז מי שהתנהל... לא, מי שהתנהל בכל הסיפור.
דני יופה:	לא, אין לי תשובה, אין לי תשובה.
נחקרת:	אז-קיי.
דני יופה:	אין לי תשובה, (לא ברור) ידעתי מה שתשאל.
נחקרת:	מילצין הוא זה ששילם את זה, נכון?
מומי משולם:	(לא ברור).
נחקרת:	מילצין... (לא ברור) את הכסף לאלינו. זאת אומרת, שמילצין, שכבר עלה הנושא של אגס ותמר, אז זה היה אפילו פחות, זה היה עשרת אלפים.
נחקרת:	נכון.
מומי משולם:	איך לא עלה כבר אז?
נחקרת:	אין לי תשובה טובה, אין לי תשובה להגיד לך. אין לי תשובה. אני חשבתי על זה שאתה שאלת אותי.
דני יופה:	אני רק יכול שנייה משהו, אני... לשער מומי, באותו זמן.
מומי משולם:	לא, אנחנו לא צריכים לשער אבל, אנחנו שואלים.
דני יופה:	לא, בסדר.
מומי משולם:	לא, אני הרי מסכימה איתך. אני מנסה לחשוב הגיונית למה ויכול להיות שככל שהלחץ התהדק, הבקשות אה... נערמו, ה... סיגרים נהיו יותר כבדים, השמפניות, זה כבר הפך להיות זה וזה, אולי נמאס לו. הרי אמרתי לכם גם בחקירה אם אני לא טועה, אמרתי לכם באיזשהו שלב שהוא גם אמר לי תכניי לך איזה טבלה כמה כסף היא עלתה לנו, שאני אראה לביבי.
מומי משולם:	אה-הא.
דני יופה:	הוא לא היה... הוא, הוא עצמו לא היה ב... בעניינים בכלל ב... באלפיים ועשר, אלפיים ואחד עשרה. זה הכל הבת שלו התעסקה.
נחקרת:	לא, הוא היה (לא ברור)
מומי משולם:	לא.
דני יופה:	לא.
נחקרת:	לא.
דני יופה:	מה זה?
מומי משולם:	דני.
דני יופה:	הוא ידע?
נחקרת:	ארנון אישר את זה, בטח.
מומי משולם:	עזוב.
נחקרת:	לא, לא, לא, לא.
מומי משולם:	לא עושים אינטרפרטציה
נחקרת:	לא, לא, ארנון היה בעניינים.
מומי משולם:	שומעים את זה, היא אומרת לך.
נחקרת:	לא, לא, הוא היה בעניינים.

מומי משולם :	בגלל זה אני אומר, שמה, מה לא מסתדר לי שפעם אחת הוא שילם
נחקרת :	אני... (לא ברור) ה... הדבר הזה.
מומי משולם :	רגע,
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	מתנה, ארבעים אלף שקל.
נחקרת :	מסכימה.
מומי משולם :	שהיא כמעט פי ארבע יותר מהמתנה באגס ותמר, התכשיט. אז למה אז כבר לא...
נחקרת :	אז שאתה שאלת אותי עכשיו את השאלה הזאת.
מומי משולם :	לא יצא לכם לדבר על זה?
נחקרת :	אממ?
מומי משולם :	לא יצא לכם לדבר על זה?
נחקרת :	לא, לא, לא. לא, לא, ממש לא. לא דיברתי (לא ברור).
	(הערת המתמלל : חוקר 4 נכנס לחדר החקירות)
דני יופה :	תודה רבה אחי.
מומי משולם :	תודה (לא ברור)
נחקרת :	תודה רבה.
דני יופה :	איזה מלך.
חוקר 4 :	הכל בסדר?
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	הדס את רוצה לשתות?
נחקרת :	לא, אני שתיתי. אתה יודע מה? קפה שחור אפשר?
חוקר 4 :	שחור עם אה... סוכרזית או בלי סוכרזית?
נחקרת :	בלי סוכ... בלי כלום.
חוקר 4 :	בלי כלום?
דני יופה :	יש לי פה משהו? אם לא, שתשתה את שלי, הדס. אני... (לא ברור)
נחקרת :	לא...
דני יופה :	סוכרזית שמת? איזה אלוף, תודה רבה.
נחקרת :	לא, לא. אם אפשר, אם אפשר, אם לא אז גם לא נורא.
דני יופה :	תודה רבה.
נחקרת :	תודה.
	(הערת המתמלל : חוקר 4 יצא מחדר החקירות)
נחקרת :	שאלה... שאין לי עליה תשובה. הדבר היחידי שיכול להיות זה שנמאס לו. שנמאס לו כבר. שזה כבר מתחיל להיות זה וגם אה... אתם יודעים, היה אחר כך את ה...
מומי משולם :	(לא ברור). דברו על הא ועל דה.
	(הערת המתמלל : מומי משולם יצא מחדר החקירות)
נחקרת :	מה לדבר? על הוועדה?
דני יופה :	על הא ועל דה.
נחקרת :	אה, על הא ועל דה.
דני יופה :	וואי (לא ברור) גם מה זה על הא ועל דה? על הדס ועל דני.
נחקרת :	נכון, אה... (לא ברור) מתוחמים.
דני יופה :	לא חשבנו על זה, עכשיו... עכשיו פתאום
נחקרת :	מתוחכמים.
דני יופה :	זה על הא ועל דה, אנחנו כן יכולים לדבר.
נחקרת :	(צוחקת) כן. על ההרצאות וזה אנחנו נדבר. שלא נתקדם בלעדיו. שאלה לג... טובה,
	אפילו לא יודעת את התשובה.
דני יופה :	בסדר.
נחקרת :	כן. אני לא יכולה לדבר בשם ארנון.
דני יופה :	שאלה...
נחקרת :	שאלה נכונה. אני (לא ברור), עבר לי בראש עכשיו שהוא שאל, נכון. לגיטימית מאוד.
דני יופה :	זה בסדר, נכון. אנחנו שואלים הכל, אה...
נחקרת :	את הפסיכולוגיה מאחורי זה אני לא יודעת להגיד.

דני יופה :	כן, בסדר, בסדר.
נחקרת :	אני גם לא רוצה ל... לנתח שום דבר.
דני יופה :	בסדר. את...
נחקרת :	יבוא ארנון ויגיד.
דני יופה :	את לא יודעת.
נחקרת :	לא, לא, לא.
דני יופה :	זה... בסדר.
נחקרת :	אני לא אגיד בשם אף אחד.
דני יופה :	גם, גם זה מותר.
נחקרת :	לא. יכולה רק להגיד שאולי זה היה... אולי נמאס כבר.
דני יופה :	זה משהו שצריך לשאול אותו.
נחקרת :	נכון, חד וחלק. חד וחלק. לא היינו פה אז?
דני יופה :	רגע, אז ה... ה... הקטנה זה מנועם, האמצעית שלך.
נחקרת :	כן.
דני יופה :	ה... ילדה.
נחקרת :	כן, הגר לומדת קשה.
דני יופה :	והיא גרה קרוב אלייך?
נחקרת :	כן, בבית של ההורים של שרגא, זה... שתי רחובות.
דני יופה :	(לא ברור)
נחקרת :	כן, בית פרטי כיפי כזה.
דני יופה :	איזה איכות חיים. שקרובה ל...
נחקרת :	באיזה שלב הם חלו בקורונה.
דני יופה :	שקרובה, שקרובה. וואו.
נחקרת :	כן. הם שניהם במשרד ראש הממשלה. הוא חלה בקורונה. איך שקלטתי שהוא חולה, לקחתי לו אייר בי אן בי בתל אביב, אמרתי לו... עשיתי לה בדיקו... יש תל השומר כזה... בית חולים כזה כמו פרטי כזה.
דני יופה :	או-קיי.
נחקרת :	שהם שולחים הביתה.
דני יופה :	או-קיי.
נחקרת :	הם שולחים הביתה את הצוות שעושה בדיקה וזה. בדקו אותם, את שלושתם. ישר איך שבדקו אותו, אמרתי... עוד לפני שהיו תוצאות, הוא עשה בדיקה מהירה כזאת, נתתי לו... חיובי. אמרתי לו אתה מתפנה לדירה בתל אביב.
דני יופה :	כן.
נחקרת :	לקחתי לו איזה דירה בתל אביב. היא ושיה נשאר לבד בבית. התוצאות שלהם היו שליליות בהתחלה
דני יופה :	ואחרי זה...
נחקרת :	זה היה ברור לי שזה יגיע.
דני יופה :	נדבקו.
נחקרת :	מסכנה, היה לה מאוד קשה. כמה ימים אחרי כבר שתיחן היו חולות. (לא ברור).
דני יופה :	בת כמה התינוקת הייתה?
נחקרת :	היא הייתה, בוא נאמר, שבעה חודשים.
דני יופה :	וואו.
נחקרת :	קשה, קשה ונועה חולה. (לא ברור) אני לא יכולה לעזור. זה מזעזע.
דני יופה :	אז מי עזר לה... כל הזמן הזה? לבד?
נחקרת :	לבד.
דני יופה :	וואו.
נחקרת :	מה, אני יכולה להתקרב? להדביק את אמא שלי? אני אדבק? לבד.
דני יופה :	וואי, זה קשוח, וואו.
נחקרת :	הם היו מחוסנים פעמיים ולא הספיקו להתחסן בשלישי עוד, הם צעירים. עוד לא הספיקו אז, זה היה...
דני יופה :	רגע, אבל אם הוא ח... אה, עודדת אותו כאילו לאייר בי אן בי.
נחקרת :	עודדתי אותו כי אמרתי בינתיים התשובה, התשובות הן שליליות.

דני יופה :	שאולי הן לא ח... אולי הן לא חולות.
נחקרת :	כן אבל איפה, אחרי כמה ימים... ואז אמרתי לו תחזור, תעזור להם.
דני יופה :	(צוחק)
נחקרת :	גמרנו אייר בי אן בי (לא ברור).
דני יופה :	נגמר הנופש.
נחקרת :	מול הים, תחזור.
דני יופה :	כן.
נחקרת :	אבל מה, לקחתי להם ב... תל השומר הזה, יש להם אפשרות כזה לרופא ו... (לא ברור) כזה של אחות ורופאה ב... בבית. הם נותנים להם איזה מכשיר, בודקים סטורציה (לא ברור).
דני יופה :	וואו.
נחקרת :	אמרתי לפחות אני ארגיש ש... מצפונית בסדר. הזמנתי להם מגלשה, בריכה, אה... נדנדה, דשא סינטטי כי הם הרסו את הדשא עם הכלבים שלהם, אז דשא סינטטי ועשו... והיו בחצר שלהם.
דני יופה :	בסדר.
נחקרת :	עם שיה, עם נדנדה, בריכה.
דני יופה :	(לא ברור) ברגע שגם יש לך חצר וזה, זה אחרת.
נחקרת :	וכל היום שמתי להם תפוזים ודברים טעימים, אוכל על הגדר, הם לקחו. טוב שיש להם בית פרטי.
דני יופה :	אז היא לא חטפה את זה ה... ה... הם לא, כאילו גם ה... קטנה ונועם לא חטפה.
נחקרת :	אלעד... שהוא הכי בכושר וזה, הוא חטף את זה הכי קשה.
דני יופה :	וואו.
נחקרת :	איך ריחמתי עליו (לא ברור), דאגתי לו. ועוד ארנון אומר לי תשלחו אותו לבית ינאי שיהיה.
דני יופה :	זה החתן שלך.
נחקרת :	כן, אני מאוד אוהבת אותו, ילד טוב. ארנון אמר לי תשלחי אותו לבית ינאי, שיהיה (לא ברור), אמרתי לו אני לא אעשה ליהונתן את זה.
דני יופה :	כמה זמן עבר, אה? מטורף.
נחקרת :	(לא ברור)
דני יופה :	כל אחד עבר אה...
נחקרת :	נכון.
דני יופה :	ניסים ונפלאות.
נחקרת :	נכון.
דני יופה :	אבל בסדר.
נחקרת :	אבל אנחנו שורדים טוב.
דני יופה :	בדיוק.
נחקרת :	נכון מאוד.
דני יופה :	בדיוק. בסוף אנחנו פה.
נחקרת :	לגמרי, כן.
דני יופה :	זה מה שחשוב.
נחקרת :	נכון.
דני יופה :	עם הפנים קדימה.
נחקרת :	לגמרי, לגמרי. לגמרי.
דני יופה :	אז אצלי הגדולה השתחררה כבר מהצבא.
נחקרת :	יפה.
דני יופה :	עוד מעט היא תתחיל לימודים. עכשיו היא עובדת קצת.
נחקרת :	איזה יופי.
דני יופה :	את יודעת, כל הפסיכומטרי.
נחקרת :	כן.
דני יופה :	היא עוד לא יודעת מה היא רוצה.
נחקרת :	זהו, נכון. זה חשוב.
דני יופה :	אה... כן. ואנחנו, האמת שאנחנו.

נחקרת:	בסדר, שתיקח לעצמה..
דני יופה:	לגמרי. תקשיבי, אנחנו... אחד הדברים, את יודעת, אנחנו... החינוך כאילו נר לרגלינו מסתכלים כל הזמן גם, כל הזמן גם שמדברים עם הבנות וזה אתה תמיד.
נחקרת:	נכון.
דני יופה:	חושב על המשמעויות לטווח רחוק ומגיל צעיר אנחנו ממש חייננו אותן לקבל את ההחלטות שלהן לבד. אנחנו יכולים ליעץ.
נחקרת:	מעולה. ילד שלא יודע להחליט זה נורא קשה.
דני יופה:	תשמעי, אנחנו יודעים ליעץ, אנחנו יודעים להסביר גם תקשיבו לפני שאת מקבלת החלטה.
נחקרת:	וגם (לא ברור) אחר כך.
דני יופה:	לגמרי. קודם כל, לפני שאת מקבלת החלטה שיהיה לך את כל הכלים, את האינפורמציה ביד כדי לקבל את ההחלטה.
נחקרת:	נכון.
דני יופה:	ברגע, (תורגם מאנגלית: וואנס) החלטת.
נחקרת:	קדימה.
דני יופה:	ברכת הדרך שלנו.
נחקרת:	נכון.
דני יופה:	וגם קורה שלפעמים בוחרים לא נכון.
נחקרת:	לא משנה.
דני יופה:	זה, ואנחנו פה. כמו שאת אומרת.
נחקרת:	תשמע, הגר.
דני יופה:	אנחנו פה.
נחקרת:	הגר כל כך רצתה ללמוד רפואה. כל כך רצתה והיא בתיכון רצתה להיות אה... עתודאית ל... אווירונא... מהנדסת אווירונאוטיקה ואני התפללתי שהיא לא תתקבל כי אמרתי, בגיל שש עשרה אתה יודע להחליט מה אתה רוצה?
דני יופה:	נכון.
נחקרת:	איך הגר תהיה ב... מהנדסת אווירונאוטיקה.
דני יופה:	תקשיבי, יש אנשים שבגיל שלושים, ארבעים לא יודעים.
נחקרת:	נכון, נכון.
דני יופה:	הרבה.
נחקרת:	ואז היא התחילה לעשות פסיכומטרי בזמן ה... תיכון כי היא רוצה רפואה, אולי עתודאית (לא ברור). היא לא התקבלה לאווירונאוטיקה, היה לה חסר בסכם איזה... אפס נקודה משהו וברכתי את אלוהים על זה. ואז היא התחילה לעשות פסיכומטרי בזמן הצבא וזה, קיבלה שבע מאות ומ... לא מספיק ל... לא מספיק לרפואה אבל. ואז אמרתי לה עשי טובה, תסעי לחו"ל, היא ילדה מאוד מופנמת וזה.
דני יופה:	וואו.
נחקרת:	תסעי, תנקי את הראש.
דני יופה:	תנקי את הראש. כמה את צודקת.
נחקרת:	אחר כך, ושגרא אומר.
דני יופה:	איזה עצה טובה.
נחקרת:	את תשלמי על זה ביוקר אם לא תחזור, בגלל זה היא נוסעת. היא לדרך המשי לסיין, עשתה ס... מדהים, היא עשתה סיבוב ואז היא החליטה שהיא עושה קורס, היא... צוללנית, היא החליטה שהיא עושה קורס מדריכות צלילה. נסעה לה לקמבודיה וזה, צוללת, לא... כיף לה, לא מתקשרת איזה שבועיים. הוא אומר לי את רואה? אם היא לא עונה עכשיו אני באוזניים נוסע לקחת אותה, שתתחיל לימודים. אמרתי לו תקשיב.
דני יופה:	אני בטוח ילדות טובות, הייתה צריכה את זה.
נחקרת:	כשהיא תבוא... היא מדהימה.
דני יופה:	היא תבוא.
נחקרת:	כשהיא תבוא, היא תעשה את הפסיכומטרי כמו שצריך והיא תתקבל. וואלה.
דני יופה:	עשתה פסיכומטרי, התקבלה, לומדת משולב רפואה.
דני יופה:	מדהים.

נחקרת:	אז היא התחילה בגיל עשרים וחמש, אז מה?
דני יופה:	מדהים. אז מה?
נחקרת:	אז מה? אז מה?
דני יופה:	אמרתי, תקשיב הדס, אמרתי לבת שלי גם אותו דבר. תשמעי, היא, היא יוצאת מהצבא, היא גם התעסקה במחשבים ו... ישבה באיזה חמ"ל כזה.
נחקרת:	כן. בטוח (לא ברור), בטוח ילדה טובה.
דני יופה:	משהו כל ה... כל ה... כל המלחמה האחרונה שהייתה עם עזה.
נחקרת:	וואו, וואו.
דני יופה:	אבל תשמעי, היא לא יודעת בדיוק מה היא רוצה.
נחקרת:	ילדים, מה?
דני יופה:	אז אמרתי לה הכל בסדר.
נחקרת:	למה, אנחנו יודעים מה אנחנו רוצים?
דני יופה:	ואם, תגידי לי, אם היא תלמד שנה אחרי זה, יקרה משהו?
נחקרת:	נכון.
דני יופה:	לא קרה שום דבר.
נחקרת:	ואתה יודע, בשנה הראשונה היה לה כל כך קשה כי היא רגילה לקבל ציונים טובים ושם... לימודים כאלה, אז היא הייתה... אמרתי לה תמשכי, את לא ממהרת לעשות שום דבר. עוד שנה, עוד שנה. עכשיו היא חוגגת.
דני יופה:	כמה זה חשוב, יא אללה, כמה זה חשוב.
נחקרת:	חייבים את הכח הזה.
דני יופה:	כן. גם להבין, גם פרופורציות בחיים.
נחקרת:	לגמרי.
דני יופה:	שיבינו.
נחקרת:	לגמרי.
דני יופה:	שום דבר לא... את יודעת מה? חוץ מבריאות.
נחקרת:	נכון.
דני יופה:	שום דבר זה לא עניין של חיים ומוות.
נחקרת:	כל פעם אני אומרת לעצמה, אני אומרת לעצמי, זה סוף העולם? לא. אז אם זה לא סוף העולם, להתקדם הלאה. בדיוק.
דני יופה:	(לא ברור) מה זה לא סוף העולם, את יודעת, נפתח לך קשת של דברים שאתה לא מבין ובסוף מאיפה זה בא.
נחקרת:	וגם אם משנים זה לא כישלון, אז מה? אז מה? (הערת המתמלל: מומי משולם נכנס לחדר החקירות)
נחקרת:	לא, דיברנו על הא ועל דה.
מומי משולם:	הזמנת (לא ברור)?
דני יופה:	לא, לא, הזמנתי אה...
מומי משולם:	לא, הזמנו קפה סתם כי...
דני יופה:	אנחנו מסיימים.
מומי משולם:	(לא ברור) אפשר לסגור את הבסטה אבל (לא ברור).
דני יופה:	(לא ברור).
נחקרת:	לא, אז אני אקח את הקפה לדרך.
דני יופה:	למה לא?
מומי משולם:	אה... בסדר.
נחקרת:	אתה שאלת שאלה ואין לי תשובה עליה.
מומי משולם:	בסדר, אין טעם.
נחקרת:	בדיוק.
דני יופה:	לא, הדס, איזה חדה. תדע לך, שכשאתה פה... הדס בכוננות, אני אומר לך. שפה הדס יותר דרוכה.
מומי משולם:	מה זאת אומרת?
דני יופה:	היא יותר דרוכה.
נחקרת:	(לא ברור).
דני יופה:	שאתה נכנס וזה יש איזה... (לא ברור)

מומי משולם :	(לא ברור).
נחקרת :	אתה יודע, משהו, משהו קורה.
מומי משולם :	(הערת המתמלל: דני יופהיצא מחדר החקירות) הטיפוס הכי נחמד והכי מכיל. (לא ברור).
נחקרת :	אתה? כן, אין ספק, אין ספק.
מומי משולם :	אבל אה...
נחקרת :	אין ספק.
מומי משולם :	בס... הדס יש עוד משהו?
נחקרת :	לא, אתם שולחים אותי (לא ברור) לחפש, נכון?
מומי משולם :	עכשיו בואי אני אגיד לך מה כן. בואי אני אגיד לך, שנייה.
נחקרת :	אוקי.
מומי משולם :	(לא ברור). מי יודע שאת פה? דני סגור את הדלת, בוא. (הערת המתמלל: דני יופהנכנס לחדר החקירות)
דני יופה :	מה?
נחקרת :	הבעל שלי וגיורא אדרת.
מומי משולם :	אוקיי.
נחקרת :	ואתם והפרקליטות. וזהו.
מומי משולם :	ומה...
נחקרת :	אף אחד.
מומי משולם :	ומה שחשוב לי, נתחיל בזה שאף אחד, אף אחד חוץ מ... שרגא שגם לו את לא מספרת מה (לא ברור).
נחקרת :	לא, אני לא מספרת לו מה. הוא גם לא מעניין אותו.
מומי משולם :	לאף אחד את לא מספרת. אף אחד לא צריך לדעת מעבר למי שאמרת. זה אחד. דבר שני, בטח שלא תקשורת. אני מחויב להגיד לך, בסדר?
נחקרת :	אני יודעת, אני יודעת.
מומי משולם :	אני יודע שאת יודעת ואני יודע בדיוק מה...
נחקרת :	אתה יודע גם אה... כמה אני חוששת
מומי משולם :	אני יודע.
נחקרת :	יותר מתמיד, עכשיו, כי אני מניחה איזה ריקושטים אני אחז... אחטוף, אבל אתה יודע מה?
מומי משולם :	הדס, ראית שאנחנו עושים (לא ברור) להכניס אותך בשקט.
נחקרת :	אין לי...
מומי משולם :	וחשוב לי שהנושא הזה שהוא מאוד מאוד רגיש.
נחקרת :	נכון
מומי משולם :	לא יו... כמובן שלא לדבר עם אף אחד מ... גם לא עם אה... ארנון.
נחקרת :	מה פתאום?
מומי משולם :	חד משמעית.
נחקרת :	מה פתאום?
מומי משולם :	לא, הוא לא צריך לדעת מזה.
נחקרת :	מה פתאום? הוא לא יודע.
מומי משולם :	גיורא אדרת מייצג גם את ארנון?
נחקרת :	הוא לא נוגע בו, ממש לא. גיורא אמר לי אני לא נוגע בו. ארנון שילם לו עליי, אבל הוא לא נוגע בו, הוא מודיע לו גם שהוא לא עורך דין שלו.
מומי משולם :	אוקיי, אז בואי, חשוב לי שאף אחד מהאנשים, חוץ ממי שאמרת.
נחקרת :	ברור
מומי משולם :	שבעלך יודע על זה (לא ברור) חקירה.
נחקרת :	לא יודע כלום (לא ברור).
מומי משולם :	והעורך דין שלך, אף אחד לא צריך לדעת. לא תקשורת, לא (לא ברור), ואני יודע שאת יודעת את זה אבל חשוב לי שזה יאמר בכל זאת.
נחקרת :	חד וחלק ואני מדגישה את זה ביתר שאת, אני אומר לך למה. מותר לי להגיד את התחושות האישיות שלי? אני באמת, באמת, אה... חוששת מאוד. לא לביטחוני האיש. לא, ממש לא. חוששת מהתגובה ובטוח תהיה תגובה מ... ממי

	שכרע אמרתי, שהסיבה היא שלא הגעתי ואני... רגועה מאוד כי זה (לא ברור), אני גם אמרתי לדני, אני ילדה טובה, ככה. אם גיורא היה אומר לי שזה לא הזמן עכשיו להגיד לליאת אלא להגיע רק לריענון ולהגיד, אני אומרת לך את האמת, בלב כבד כי זה מציק לי, אבל הייתי עושה את זה כי הוא הייעוץ המשפטי שלי. שלקחתי אותו, אה, שלקחתי אז את בועז היה ברור לי שאם הוא אומר לי את זה, אני לא יכולה לעשות לו מאחורי הגב. אני לא יכולה להרים טלפון ולהגיד. לא יכולה. אני אמרתי גם לדני, עוד... עוד... אני אגזול מכם עוד שתי דקות.
דני יופה:	הכל טוב.
נחקרת:	שעם העציר הזה אז ש... בלבב את ה... זה שלי, התחזה לכורש. אני, דוגרי? מאוד אה... נבהלתי. ואני אמרתי אז לבועז כעורך דין שלי, תבדוק לי רק מי זה כדי שאני אהיה רגועה. הוא לא היה מוכן בשום אופן. ואתם יודעים מה? ברגע שהוא אמר לי לא, אני לא בודק, זה לא מעניין, אז אומנם אותי זה מאוד עניין אבל לא... אני ע... אני עצרתי בזה, אני אמרתי לעצמי הוא אמר לא, (לא ברור).
מומי משולם:	אז עדיין בקשר עם אה... איאן?
נחקרת:	מי?
מומי משולם:	איאן?
נחקרת:	אני? לא. אני רק עם
מומי משולם:	(לא ברור).
נחקרת:	לא, ממש לא. אבל אני הבנתי ממי שמנהלת פה את ה... דברים של פקר, עוד שיש לו (לא ברור) כאלה דברים, יש את הבית שם וזה אז יש את בת אל העורכת דין, בת אל יניב. אז היא בזמנו אמרה לי, את יודעת שזרקו את איאן? אמרתי לה אני לא יודעת.
מומי משולם:	אה, הוא כבר לא עובד עם אה...
נחקרת:	(מנידה בראשה)
מומי משולם:	גיימי? ואיפה הוא נמצא... חי, נמצא, את יודעת?
נחקרת:	(מנידה בראשה). יש לי המון טלפונים ישנים שלו, יכולה לתת לכם אותם, אולי תצליחו... לא... אלי הוא לא שלח...
מומי משולם:	(לא ברור)
נחקרת:	אל יהונתן הוא שלח פעם, לפני איזה... לא יודעת איזה חג, הוא שלח לו חג שמח או משהו כי הוא כאילו יהודי אז הוא... כאילו עם החגים הישראליים. היהודים. אבל אה... לא, אני לא בקשר איתו שנים. מאז... מאז החקירה, לא דיברתי איתו עוד...
מומי משולם:	אז איך את יודעת שהוא לא עם גיימי?
נחקרת:	זה בת אל אמרה לי, בת אל יניב. בת אל שעובדת פה בארץ. אמרה לי את יודעת שהעיפו את אה... היא יודעת.
מומי משולם:	היא בקשר איתו?
נחקרת:	היא בקשר עם כל החבריה של גיימי כי היא משלמת פה את החשבונות. אני, כף רגלי לא דרכה בבית של גיימי.
מומי משולם:	היא העורכת דין (לא ברור)?
נחקרת:	היא ממונה מטעם גיימי.
	(הערת המתמלל: חוקר 5 נכנס לחדר החקירות)
נחקרת:	וואי, תודה רבה.
דני יופה:	תודה רבה.
	(הערת המתמלל: חוקר 5 יצא מחדר החקירות)
נחקרת:	היא ממונה מטעם גיימי במשרד של זאביק פלדמן. היא ה... אחיינית של זאביק פלדמן. היא ממונה מטעם זאביק ואצל גיימי היא האחראית על כל החשבונות וזה. אני מהיום שהחקירה שלי החלה כף רגלי לא דרכה ב... קיסריה, למרות שאנחנו מקבלים שכר. זאת אומרת, אני לא מקבלת, אני מקבלת שכר מארנון אבל ה... ה... ח... כסף מגיימי עובר כמו שרון לאר... ל... זאביק ומשם עובר לארנון, ל... לחברה שלנו. אני לא עושה שום שירותים לגיימי. כלום.
מומי משולם:	אז את לא... אז את שמעת מבת אל ש...
נחקרת:	בת אל אמרה לי לפני כמה חודשים, באקראי, לא זוכרת על מה. אולי התקשרו אליי מנטוויזין או משהו, היה איזה שיחת טלפון. אמרתי לה מה רוצים ממני

עכשיו על החשבונות? אני לא... זה. ואז היא אמרה לי את יודעת שהעיפו את איאן? הוא לא עובד שם. אמרתי לה לא, (לא ברור). היא אומרת העיפו אותו. לא יודעת על מה, לא שואלת, לא יודעת, לא. איתו לא דיברתי... מאז שהתחילו החקירות בכלל לא דיברתי איתו.	
זאת אומרת, ואת לא יודעת אם הוא הגיע לישראל או... עושה גיחות לישראל.	מומי משולם :
אני לא יודעת. לא יצר איתי קשר. לא עם יהונתן, אני יודעת, הוא היה אומר לי. (מצקצקת). ממש לא. ממש..	נחקרת :
(לא ברור) שאת משערת שבת אל בקשר איתו?	מומי משולם :
היא לא בקשר איתו היום כי לא צריכה אותו. היא צריכה את מי שמשלם כספים ב... בחברה של גיימי.	נחקרת :
אז-קיי.	מומי משולם :
אבל אה... אני יכולה לתת לכם את כל הטלפונים שיש לי, (שלא ברור).	נחקרת :
לא, בסדר, אם נצטרך.	מומי משולם :
אם תצטרכו, אם תצטרכו. אבל... מה שאני אעשה עכשיו זה אני אסתכל במיילים שלי על ה... טבלה.	נחקרת :
העברה לגבי אה...	מומי משולם :
כן. אם אני לא אסתדר עם הטבלה ואני לא אמצא אז אני אבקש מה... רואה חשבון ההוא, ישראל הזה, שיחפש לי. הוא צריך להבין למה. אני אגיד לו שיחפש את אה... שנת... אלפיים ועשר, אלפיים ואחד עשרה.	נחקרת :
אלפיים ואחד עשרה, אחד עשרה, עשר.	דני יופה :
למרות שעשר לא נשמע לי רלוונטי כי (לא ברור) יהונתן לא היה. לא היה לנו את האוטו אז.	נחקרת :
אז-קיי.	מומי משולם :
אבל אני אבדוק.	נחקרת :
בסדר הדסי.	מומי משולם :
זהו?	דני יופה :
אז דני, אתה תלווה את חדס עם הקפה.	מומי משולם :
כן.	דני יופה :
(לא ברור).	נחקרת :
לא, בטח, בטח.	מומי משולם :
טוב.	נחקרת :
ו... (לא ברור), שלך המשקפים?	
שלי, (לא ברור), תודה.	דני יופה :
אה, זה של גברים, אז-קיי.	מומי משולם :
(צוחקת) איזה ירידה, לא יפה.	נחקרת :
(לא ברור) אני מתחבר לצד הנשי שלי.	דני יופה :
למה לא?	נחקרת :
בסדר גמור.	דני יופה :
זה לא בושה.	נחקרת :
הם אוהבים לפנק אחד את השני, ברור.	מומי משולם :
כן, כן.	נחקרת :
אה...	מומי משולם :
טוב, אני מקווה ש...	נחקרת :
כן ירבו. תן לי רק אני אסגור פה שנייה אחת רגע.	דני יופה :
אז שאני אמצא, אז להתקשר?	נחקרת :
מה?	מומי משולם :
אני אחפש לכם על החעברה.	נחקרת :
כן, כן.	מומי משולם :
אה, אני לא צריכה לחתום לכם על משהו?	נחקרת :
לא.	דני יופה :
אה, חשבתי שאמרת לי שאני צריכה (לא ברור).	נחקרת :
גם אני... חשבנו.	דני יופה :

מומי משולם :	לא, לא, אה...
נחקרת :	אתם יכולים לספר לי מה זה אומר עכשיו מה שהייתי עכשיו?
מומי משולם :	מה?
נחקרת :	זאת השלמת חקירה? מה זה אומר? זה עובר לפרקליטות?
מומי משולם :	כרגע, כרגע, אנחנו עושים.
נחקרת :	בדיקה.
מומי משולם :	בדיקות שלנו שקשורות לזה ונראה מה הלאה. בסדר?
נחקרת :	בסדר גמור.
מומי משולם :	אני לא רוצה סתם להגיד אה...
נחקרת :	לא, ברור, אני שואלת אה.. (לא ברור)
מומי משולם :	הכל כמובן ב... ליווי הפרקליטות כי (לא ברור) לא... אף אחד.
נחקרת :	מומי.
מומי משולם :	אף אחד.
נחקרת :	בפעם הראשונה שהייתי פה אתה הזהרת אותי אז משיבוש. יצאתי ככה.
מומי משולם :	נכון, נכון.
נחקרת :	ובועז בנצור, לזכותו יאמר, אמר לי אני אוציא אותך מהכל. משיבוש אני לא אוציא אותך ותדעו לכם שאני כזו קפדנית.
מומי משולם :	בסדר.
נחקרת :	חוזרת לבית שלי עכשיו.
דני יופה :	אנחנו מכירים את הסחורה, הדס.
נחקרת :	אז זהו, אז אני... אבל...
מומי משולם :	בסדר, (לא ברור).
דני יופה :	(לא ברור) של איזה כמה שנים.
נחקרת :	כן.
מומי משולם :	תפתח את דלת. (לא ברור) תצליח, אני אפתח. בסדר, אז אה...
נחקרת :	טוב. אז אני מודיע לכם רק אם אני, שאני מוצאת משהו.
	(הערת המתמלל: דני יופה+ מומי משולם + נחקרת יצאו מחדר החקירות)
	סיום הקלטה